

Úřední věstník

Evropské unie

C 344

České vydání

Informace a oznámení

Svazek 56
23. listopadu 2013

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
--------------------	-------	--------

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2013/C 344/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 336, 16.11.2013	1
---------------	---	---

Tribunál

2013/C 344/02	Přidělení soudců k senátům	2
---------------	----------------------------------	---

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2013/C 344/03	Věc C-189/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Španělské království („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se tento zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník“ — Vyloučení některých prodejů veřejnosti z uvedeného zvláštního režimu — Uvedení výše odpočitatelné DPH, která nesouvisí s daní splatnou nebo odvedenou na vstupu, na faktuře — Celkové určení základu daně pro dané období — Neslučitelnost“)	4
---------------	---	---

CS

Cena:
4 EUR

(Pokračování na následující straně)

2013/C 344/04	Věc C-193/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Polská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)	5
2013/C 344/05	Věc C-221/11: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberwerwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Německo) — Leyla Ecem Demirkan v. Spolková republika Německo („Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Dodatkový protokol — Článek 41 odst. 1 — Doložka „standstill“ — Vízová povinnost pro vstup na území členského státu — Volný pohyb služeb — Právo tureckého státního příslušníka vstoupit na území členského státu za účelem návštěvy člena své rodiny a potenciálně využít poskytovaných služeb“) ...	5
2013/C 344/06	Věc C-236/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Odchyly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví použití tohoto zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)	6
2013/C 344/07	Věc C-267/11 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 — Evropská komise v. Lotyšská republika, Litevská republika, Slovenská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska („Kasační opravný prostředek — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Přidělení povolenek Lotyšské republiky — Období let 2008 až 2012“)	6
2013/C 344/08	Věc C-269/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Česká republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)	7
2013/C 344/09	Věc C-293/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Řecká republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví použití zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)	7
2013/C 344/10	Věc C-296/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)	8
2013/C 344/11	Věc C-309/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Finská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)	8

2013/C 344/12	Věc C-369/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Směrnice 2001/14/ES — Článek 4 odstavec 1 a článek 30 odstavec 3 — Přidělování kapacit železniční infrastruktury — Zpoplatnění — Poplatky za infrastrukturu — Nezávislost provozovatele infrastruktury“) 9	9
2013/C 344/13	Věc C-373/11: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias — Řecko) — Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoioisis Kapnou v. Ypoyrgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimou („Řízení o předběžné otázce — Posouzení platnosti — Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Dodatečná platba poskytovaná pro zvláštní druhy zemědělské činnosti a jakostní produkci — Diskreční pravomoc přiznaná členským státům — Diskriminace — Články 32 ES a 34 ES“) 9	9
2013/C 344/14	Věc C-418/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Innsbruck — Rakousko) — TEXTDATA Software GmbH („Právo společností — Svoboda usazování — Jedenáctá směrnice 89/666/EHS — Zveřejňování účetních dokumentů — Pobočka kapitálové společnosti se sídlem v jiném členském státě — Peněžitá sankce v případě nezveřejnění ve stanovené lhůtě — Právo na účinnou soudní ochranu — Zásada respektování práva na obhajobu — Vhodná, účinná, přiměřená a odrazující povaha sankce“) 10	10
2013/C 344/15	Věc C-431/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. září 2013 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie („Koordinace systémů sociálního zabezpečení — Dohoda o EHP — Návrh na změnu — Rozhodnutí Rady — Volba právního základu — Článek 48 SFEU — Článek 79 odst. 2 písm. b) SFEU“) 10	10
2013/C 344/16	Věc C-435/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — CHS Tour Services GmbH v. Team4 Travel GmbH („Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Prodejní brožura obsahující nesprávnou informaci — Kvalifikace jako „klamavá obchodní praktika“ — Příklad, kdy obchodníkovi nelze vytýkat žádné porušení povinnosti náležité péče“) 11	11
2013/C 344/17	Věc C-450/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Portugalská republika („Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví použití zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““) 11	11
2013/C 344/18	Věc C-476/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — HK Danmark jednající za Glennie Kristensen v. Experian A/S („Zásada zákazu diskriminace na základě věku — Listina základních práv Evropské unie — Článek 21 odst. 1 — Směrnice 2000/78/ES — Článek 6 odst. 1 a 2 — Systém zaměstnaneckého penzijního připojištění — Odstupňování výše příspěvků podle věku“) 12	12
2013/C 344/19	Věc C-509/11: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — řízení zahájeno společností ÖBB Personenverkehr AG („Nařízení (ES) č. 1371/2007 — Práva a povinnosti cestujících v železniční přepravě — Článek 17 — Odškodnění z ceny přepravního dokladu v případě zpoždění spoje — Vyloučení v případech vyšší moci — Přípustnost — Článek 30 odst. 1 první pododstavec — Pravomoci vnitrostátního subjektu určeného k tomu, aby prosazoval dodržování tohoto nařízení — Možnost uložit železničnímu dopravci povinnost změnit své podmínky odškodnění cestujících“) 12	12

2013/C 344/20	Věc C-539/11: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Itálie) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo v. Comune di Campobello di Mazara („Články 49 SFEU a 56 SFEU — Svoboda usazování — Veřejné zdraví — Oční optici — Regionální právní předpisy podmiňující zřízení nových prodejen oční optiky vydáním povolení — Demografická a zeměpisná omezení — Odůvodnění — Způsobnost k dosažení sledovaného cíle — Soudržnost — Proporcionalita“) 13	13
2013/C 344/21	Věc C-546/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret — Dánsko) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, agissant pour Erik Toftgaard v. Indenrigs- og Sundhedsministeriet („Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace na základě věku — Směrnice 2000/78/ES — Článek 6 odst. 1 a 2 — Nepřiznání platu po propuštění úředníkům, kteří dosáhli věku 65 let a mají nárok na důchod“) 13	13
2013/C 344/22	Věc C-583/11 P: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. října 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Evropský parlament, Rada Evropské unie, Nizozemské království, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1007/2009 — Obchodování s produkty z tuleňů — Omezení dovozu a uvádění těchto produktů na trh — Žaloba na neplatnost — Přípustnost — Právo fyzických nebo právnických osob podat žalobu — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Pojem „právní akty s obecnou působností (nařizovací akty)“ — Legislativní akty — Základní právo na účinnou právní ochranu“) 14	14
2013/C 344/23	Věc C-609/11 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH v. centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) („Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 207/2009 a č. 2868/95 — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Společenství CENTROTHERM — Skutečné užívání — Pojem — Důkazní prostředky — Čestné prohlášení — Článek 134 odst. 1 až 3 jednacího řádu Tribunálu — Pravomoc Tribunálu změnit rozhodnutí — Rozsah důvodů a návrhových žádání předložených vedlejším účastníkem“) 15	15
2013/C 344/24	Věc C-610/11 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG („Kasační opravný prostředek — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Společenství CENTROTHERM — Skutečné užívání — Důkazní prostředky — Čestné prohlášení — Důkazní břemeno — Zkoumání skutečností z moci úřední — Doplnující důkazy předložené odvolacím senátu — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Články 15, 51 a 76 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 40 odst. 5“) 15	15
2013/C 344/25	Věc C-622/11: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. Pactor Vastgoed BV („Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část C a článek 20 — Dodání nemovitosti — Možnost volby zdanění — Nárok na odpočet — Oprava odpočtů — Vyměření částek dlužných po opravě odpočtu DPH — Osoba povinná k dani — Jiná osoba povinná k dani než ten, kdo původně provedl tento odpočet, a jež se nezúčastnila zdanitelného plnění, které k tomuto odpočtu vedlo“) ... 16	16
2013/C 344/26	Věc C-625/11 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Nizozemské království, Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) — Registrace, hodnocení a povolování chemických látek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Články 57 a 59 — Látky podléhající povolení — Identifikace akrylamidu jakožto látky vzbuzující mimořádné obavy — Zápis na kandidátský seznam — Zveřejnění — Lhůta pro podání žaloby — Článek 102 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu — Datum, od kterého začíná běžet tato lhůta v případě žaloby směřující proti rozhodnutí zveřejněnému výhradně prostřednictvím internetu — Právní jistota — Účinná právní ochrana“) 16	16

2013/C 344/27	Věc C-626/11 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská komise, Nizozemské království („Kasační opravný prostředek — Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) — Registrace, hodnocení a povolování chemických látek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Články 57 a 59 — Látky podléhající povolení — Identifikace akrylamidu jakožto látky vzbuzující mimořádné obavy — Zápis na kandidátský seznam — Zveřejnění seznamu na internetové stránce ECHA — Žaloba na neplatnost podaná před tímto zveřejněním — Přípustnost“) 17	17
2013/C 344/28	Věc C-661/11: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Martin y Paz Diffusion SA v. David Depuydt, Fabrick van Maroquinerie Gauquie NV („Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 5 — Souhlas majitele ochranné známky s užíváním označení totožného s touto ochrannou známkou třetí osobou — Souhlas udělený v rámci sdíleného užívání — Možnost uvedeného majitele ukončit sdílené užívání ochranné známky a obnovit výlučné užívání své ochranné známky“) 17	17
2013/C 344/29	Věc C-668/11 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — Alliance One International Inc. v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh pro nákup a prvotní zpracování surového tabáku — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiných společností jejich mateřským společností — Odrazující účinek — Rovné zacházení — Spolupráce — Povinnost uvést odůvodnění — Polehčující okolnosti“) 18	18
2013/C 344/30	Věc C-679/11 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — Alliance One International, Inc. v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřině společnosti její mateřské společnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Základní práva — Odrazující účinek — Rovné zacházení — Polehčující okolnosti — Spolupráce — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Ne ultra petita — Právo na spravedlivý proces“) 18	18
2013/C 344/31	Věc C-5/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida — Španělsko) — Betriu Montull, Marc v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) („Sociální politika — Směrnice 92/85/EHS — Ochrana bezpečnosti a zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň — Článek 8 — Mateřská dovolená — Směrnice 76/207/EHS — Rovné zacházení pro zaměstnance a zaměstnankyně — Článek 2 odst. 1 a 3 — Právo na dovolenou v souvislosti s narozením dítěte pro matky-zaměstnankyně — Možnost využití matkou-zaměstnankyní nebo otcem-zaměstnancem — Matka, která nemá postavení zaměstnankyně a není pojištěna v rámci veřejného systému sociálního zabezpečení — Vyloučení práva na dovolenou pro otce-zaměstnance — Biologický otec a adoptivní otec — Zásada rovného zacházení“) 19	19
2013/C 344/32	Věc C-32/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz — Španělsko) — Soledad Duarte Hueros v. Autociba SA, Automóviles Citroen España SA („Směrnice 1999/44/ES — Práva spotřebitele v případě rozporu zboží se smlouvou — Nevýznamná povaha tohoto rozporu — Vyloučení odstoupení od smlouvy — Pravomoci vnitrostátního soudu“) 19	19
2013/C 344/33	Věc C-56/12 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) v. Evropská komise, Lexmark International Technology SA („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Trhy s inkoustovými kartuši — Rozhodnutí, kterým se zamítá stížnost — Nedostatek zájmu Společenství — Nízká pravděpodobnost prokázání existence porušení článku 82 ES — Význam závažnosti údajného protiprávního jednání“) 20	20

2013/C 344/34	Věc C-59/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts v. Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV („Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Rozsah působnosti — Zavádějící informace šířené zdravotní pojišťovnou působící v režimu zákonného zdravotního pojištění — Pojišťovna zřízená ve formě veřejnoprávního subjektu“) 20	20
2013/C 344/35	Věc C-86/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative — Lucembursko) — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration („Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Směrnice 2004/38/ES — Právo pobytu státního příslušníka třetí země, který je příbuzným v přímé vzestupné linii občana Unie nízkého věku — Občané Unie, kteří se narodili v jiném členském státě, než jehož jsou státními příslušníky, a kteří nevyužili práva na volný pohyb — Základní práva“) 21	21
2013/C 344/36	Věc C-94/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Itálie) — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI v. Provincia di Fermo („Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Hospodářské a finanční schopnosti — Technická nebo odborná způsobilost — Články 47 odst. 2 a 48 odst. 3 — Možnost hospodářského subjektu využít schopností jiných subjektů — Článek 52 — Systém osvědčení — Veřejné zakázky na stavební práce — Vnitrostátní právní předpisy, které ukládají povinnost mít osvědčení o kvalifikaci, jež odpovídá druhu a hodnotě stavebních prací, které jsou předmětem veřejné zakázky — Zákaz využít osvědčení vícero subjektů, pokud jde o stavební práce téže kategorie“) 22	22
2013/C 344/37	Věc C-109/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — Laboratoires Lyocentre v. Lääkealan turvallisuu- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto („Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Zdravotnické prostředky — Směrnice 93/42/EHS — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Právo příslušného vnitrostátního orgánu kvalifikovat jako humánní léčivý přípravek výrobek, který je v jiném členském státě uváděn na trh jako zdravotnický prostředek opatřený označením CE — Použitelný postup“) 22	22
2013/C 344/38	Věc C-113/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court — Irsko) — Donal Brady v. Environmental Protection Agency („Životní prostředí — Směrnice 75/442/EHS — Hnůj produkovaný a skladovaný zařízením pro chov prasat před jeho převodem zemědělcům, kteří ho používají jako hnojivo na svých pozemcích — Kvalifikace jako „odpad“ nebo „vedlejší produkt“ — Podmínky — Důkazní břemeno — Směrnice 91/676/EHS — Neprovedení — Osobní odpovědnost producenta za dodržení unijního práva, které se týká nakládání s odpady a hnojivy, těmito zemědělci“) 23	23
2013/C 344/39	Věc C-115/12 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Francouzská republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Strukturální pomoc Společenství v regionu Martinik — Snížení finanční pomoci — Veřejné zakázky na stavební práce — Soulad operací s ustanoveními unijního práva — Koordinace postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Článek 2 — Pojem „přímé subvencování“ — Pojem „zařízení určená pro sportovní a rekreační účely a pro využití volného času““) 24	24
2013/C 344/40	Věc C-120/12 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 — Bernhard Rintisch v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Bariatix Europe Inc. SAS („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 74 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 první a třetí pododstavec — Námitky majitele starší ochranné známky — Existence ochranné známky — Důkazy předložené na podporu námitek po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Ustanovení, které by stanovilo jinak — Okolnosti, které brání zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů“) 24	24

2013/C 344/41	Věc C-121/12 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 — Bernhard Rintisch v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Valfleuri Pâtes alimentaires SA („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 74 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 první a třetí pododstavce — Námitky majitele starší ochranné známky — Existence ochranné známky — Důkazy předložené na podporu námitek po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Ustanovení, které by stanovilo jinak — Okolnosti, které brání zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů“) 25	25
2013/C 344/42	Věc C-122/12 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 — Bernhard Rintisch v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Valfleuri Pâtes alimentaires SA („Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 74 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 první a třetí pododstavce — Námitky majitele starší ochranné známky — Existence ochranné známky — Důkazy předložené na podporu námitek po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Ustanovení, které by stanovilo jinak — Okolnosti, které brání zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů“) 25	25
2013/C 344/43	Věc C-140/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Pensionsversicherungsanstalt v. Peter Brey („Volný pohyb osob — Občanství Unie — Směrnice 2004/38/ES — Právo pobytu po dobu delší než tři měsíce — Článek 7 odst. 1 písm. b) — Osoba, která již nemá postavení pracovníka — Poživatel starobního důchodu — Podmínka dostatečných prostředků, aby se osoba nestala zátěží pro „systém sociálního zabezpečení“ hostitelského členského státu — Žádost o zvláštní nepřispěvkovou peněžitou dávku — Vyrovnávací příspěvek určený k dorovnání starobního důchodu — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 3 odst. 3 a článek 70 — Příslušnost členského státu bydliště — Podmínky poskytnutí — Právo legálního pobytu na vnitrostátním území — Soulad s unijním právem“) 26	26
2013/C 344/44	Věc C-157/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH v. SC Laminorul SA („Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 34 body 3 a 4 — Uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě — Případ, kdy je uvedené rozhodnutí neslučitelné s jiným rozhodnutím vydaným dříve v téže členském státě v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok“) 26	26
2013/C 344/45	Věc C-170/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Peter Pinckney v. KDG Médiatex AG („Nařízení (ES) č. 44/2001 — Soudní příslušnost — Věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Majetková autorská práva — Hmotný nosič, na němž je rozmnožováno chráněné dílo — Zveřejnění na internetových stránkách — Určení místa, kde vznikla škoda“) 27	27
2013/C 344/46	Věc C-172/12 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — El du Pont de Nemours and Company v. Evropská komise, DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiné společnosti její mateřské společnosti — Společná kontrola dvěma mateřskými společnostmi — Rozhodující vliv — Společná a nerozdílná odpovědnost — Promlčení — Legitimní zájem“) 27	27
2013/C 344/47	Věc C-179/12 P: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — The Dow Chemical Company v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiné společnosti k tíži její mateřské společnosti — Společné ovládání dvěma mateřskými společnostmi — Rozhodující vliv — Právo na obhajobu — Zvýšení pokuty — Odrazující účinek“) 28	28

2013/C 344/48	Věc C-195/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA v. Région wallonne („Směrnice 2004/8/ES — Působnost — Kombinovaná výroba tepla a elektřiny a vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny — Článek 7 — Regionální režim podpory, který stanoví udělování „zelených certifikátů“ kogeneračním zařízením — Udělování většího množství zelených certifikátů kogeneračním zařízením, která využívají především jiné formy biomasy než dřevo nebo dřevní odpad — Zásada rovnosti a zákazu diskriminace — Články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie“)	28
2013/C 344/49	Spojené věci C-216/12 a C-217/12: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Lucembursko) — Caisse nationale des prestations familiales v. Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12) („Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací — Švýcarští státní příslušníci, kteří mají bydliště ve Švýcarsku a pracují v Lucembursku — Přiznání příspěvku na rodičovskou dovolenou — Pojem „rodinná dávka““)	29
2013/C 344/50	Věc C-251/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgie) — Christian van Buggenhout a Ilse van de Mierop jednající jako správci konkurzní podstaty Grontimmo SA v. Banque Internationale à Luxembourg („Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Úpadková řízení — Článek 24 odst. 1 — Splnění závazku „ve prospěch dlužníka, proti němuž je vedeno úpadkové řízení“ — Platba poskytnutá věřiteli tohoto dlužníka“)	29
2013/C 344/51	Věc C-282/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalsko) — ITEL CAR Automóveis de Aluguer Lda v. Fazenda Pública („Volný pohyb kapitálu — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Úroky zaplacené společností-rezidentem za finanční prostředky zapůjčené společností usazenou ve třetí zemi — Existence „zvláštních vztahů“ mezi těmito společnostmi — Právní úprava „nízké kapitalizace“ — Neodpočitatelnost úroků vztahujících se k části dluhu považované za nadměrnou — Odpočitatelnost u úroků zaplacených společností se sídlem v tuzemsku — Daňové úniky a daňové podvody — Čistě vykonstruované operace — Podmínky volné hospodářské soutěže — Přiměřenost“)	30
2013/C 344/52	Věc C-283/12: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Serebrjannij vek EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata Agencija za prichodite („DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2 odst. 1 písm. c), články 26, 62 a 63 — Uskutečnění zdanitelného plnění — Vzájemné plnění — Plnění za úplatu — Základ daně u plnění v případě, že protiplnění představují služby — Udělení společnosti práva užívat nemovitý majetek a pronajímat jej třetím osobám, poskytnuté fyzickou osobou, za služby spočívající ve zvelebení a zařízení tohoto majetku touto společností“)	30
2013/C 344/53	Věc C-297/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Laufen — Německo) — trestní řízení proti Gjoku Filevovi, Adnanu Osmanimu („Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí — Směrnice 2008/115/ES — Článek 11 odst. 2 — Rozhodnutí o navracení spojené se zákazem vstupu — Doba trvání zákazu vstupu omezená v zásadě na pět let — Vnitrostátní právní úprava stanovící zákaz vstupu bez časového omezení, pokud není předložena žádost o omezení — Článek 2 odst. 2 písm. b) — Státní příslušníci třetích zemí, jejichž návrat je trestněprávní sankcí nebo jejím důsledkem — Neuplatnění směrnice“)	31

2013/C 344/54	Věc C-298/12: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Confédération paysanne v. Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche („Zemědělství — Společná zemědělská politika — Režim jednotné platby — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Výpočet platebních nároků — Stanovení referenční částky — Referenční období — Článek 40 odst. 1, 2 a 5 — Mimořádné okolnosti — Zemědělci podléhající agroenvironmentálním závazkům podle nařízení (EHS) č. 2078/92 a nařízení (ES) č. 1257/1999 — Stanovení nároku na valorizaci referenční částky — Zásada legitimního očekávání — Rovné zacházení se zemědělci“) 32	32
2013/C 344/55	Věc C-306/12: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Saarbrücken — Německo) — Spedition Welter GmbH v. Avanssur SA („Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrola povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění — Směrnice 2009/103/ES — Článek 21 odst. 5 — Škodní zástupce — Oprávnění převzít doručované soudní písemnosti — Vnitrostátní právní úprava podmiňující platnost tohoto doručení existencí výslovného zmocnění k převzetí takových písemností — Konformní výklad“) 32	32
2013/C 344/56	Věc C-317/12: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt — Švédsko) — trestní řízení proti Danielu Lundbergovi („Silniční doprava — Nařízení (ES) č. 561/2006 — Povinnost užívat tachograf — Výjimky pro neobchodní přepravu zboží — Pojem — Přeprava zboží uskutečňovaná soukromou osobou v rámci její činnosti amatérského jezdce na automobilových soutěžích rallye provozované ve volném čase, která je zčásti financována příspěvky třetích osob“) 33	33
2013/C 344/57	Věc C-321/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep — Nizozemsko) — F. van der Helder, D. Farrington v. College voor zorgverzekeringen („Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 28 odstavce 2 písm. b) — Dávky nemocenského pojištění — Poživatelé starobních důchodů v několika členských státech — Bydliště v jiném členském státě — Poskytování věcných dávek ve státě bydliště — Náklady na dávky — Členský stát, jehož právním předpisům poživatel důchodu podléhal nejdelší dobu — Pojem“)..... 33	33
2013/C 344/58	Věc C-322/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — État belge v. GIMLE SA („Čtvrtá směrnice 78/660/EHS — Článek 2 odst. 3 — Zásada pravdivého a věrného obrazu — Článek 2 odst. 5 — Povinnost odchýlit se — Článek 32 — Oceňování na základě historické ceny — Pořizovací cena zjevně nižší než skutečná hodnota“) 34	34
2013/C 344/59	Věc C-336/12: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser v. Manova A/S („Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Zásada rovného zacházení — Omezené řízení — Oznámení o zakázce — Žádost o připojení poslední zveřejněné rozvahy k žádosti o účast — Nepředložení této rozvahy v žádosti některých uchazečů — Možnost veřejného zadavatele požádat tyto uchazeče o poskytnutí uvedené rozvahy po uplynutí lhůty pro předložení žádostí o účast“)..... 34	34
2013/C 344/60	Věc C-353/12: Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. října 2013 — Evropská komise v. Italská republika („Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpora ve prospěch Ixfin SpA — Protiprávní podpora neslučitelná s vnitřním trhem — Navrácení — Nevykonání“) 35	35

2013/C 344/61	Věc C-386/12: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofiyski gradski sad — Bulharsko) — řízení zahájené na návrh Siegfrieda Jánose Schneidera („Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Působnost — Způsobnost fyzických osob k právům a právním úkonům — Výlučná příslušnost pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem — Rozsah — Nesporné řízení týkající se práva osoby, již byl ustanoven opatrovník a jež má bydliště v členském státě, nakládat se svým nemovitým majetkem nacházejícím se v jiném členském státě“) 35	35
2013/C 344/62	Věc C-492/12: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Conseil national de l'ordre des médecins v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé („Volný pohyb osob — Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Směrnice 2005/36/ES — Uznávání odborných kvalifikací — Povolání zubního lékaře — Zvláštnost a odlišnost od povolání lékaře — Společná odborná příprava“) 36	36
2013/C 344/63	Věc C-579/12 RX II: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 — Evropská komise v. Guido Strack („Přezkum rozsudku Tribunálu ve věci T-268/11 P — Veřejná služba — Rozhodnutí Komise, kterým se odmítá převod placené dovolené za kalendářní rok, kterou úředník nemohl vzhledem k dlouhodobému volnu z důvodu nemoci vyčerpat v referenčním období — Článek 1e odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie — Článek 4 přílohy V tohoto služebního řádu — Směrnice 2003/88/ES — Článek 7 — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Zásada sociálního práva Unie — Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Ohrožení jednoty a souladu unijního práva“) 36	36
2013/C 344/64	Věc C-573/11 P: Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. září 2013 — ClientEarth v. Rada Evropské unie, Dánské království, Finská republika, Švédské království („Kasační opravný prostředek — Článek 19 statutu Soudního dvora Evropské unie — Zastoupení advokátem, který nemá postavení třetí osoby — Zjevně nepřipustná žaloba na neplatnost — Zjevně neopodstatněné důvody kasačního opravného prostředku“) 37	37
2013/C 344/65	Věc C-34/12 P: Usnesení Soudního dvora ze dne 3. září 2013 — Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost Evropské unie — Žaloba na náhradu škody — Rozhodnutí Komise zahájit formální vyšetřovací řízení — Vyjádření způsobilá uškodit — Zčásti nepřipustný a zčásti zjevně neopodstatněný kasační opravný prostředek“) 38	38
2013/C 344/66	Věc C-356/13: Žaloba podaná dne 26. června 2013 — Evropská komise v. Polská republika 38	38
2013/C 344/67	Věc C-430/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Ítéltábla (Maďarsko) dne 29. července 2013 — Baradics a další v. QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam 38	38
2013/C 344/68	Věc C-440/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 2. srpna 2013 — Croce Amica One Italia Srl v. Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU) 39	39
2013/C 344/69	Věc C-443/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Rakousko) dne 7. srpna 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH v. Bezirkshauptmannschaft Innsbruck 39	39

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 344/70	Věc C-445/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 6. srpna 2013 společností Voss of Norway ASA proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 28. května 2013 ve věci T-178/11, Voss of Norway ASA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)	40
2013/C 344/71	Věc C-451/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 12. srpna 2013 — Gigaset AG v. SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG	41
2013/C 344/72	Věc C-453/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené království) dne 12. srpna 2013 — The Queen on application of Newby Foods Ltd v. Food Standards Agency	42
2013/C 344/73	Věc C-457/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. srpna 2013 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 30. května 2013 ve věci T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) v. Evropská komise	42
2013/C 344/74	Věc C-458/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 19. srpna 2013 — Andreas Grund, jako správce v úpadkovém řízení o majetku SR-Tronic GmbH a další v. Nintendo Co. Ltd a Nintendo of America Inc.	43
2013/C 344/75	Věc C-459/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovensko) dne 19. srpna 2013 — Milica Široká v. Úřad veřejného zdravotnictví Slovenskej republiky	44
2013/C 344/76	Věc C-463/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. srpna 2013 — Stanley International Betting Ltd e Stanleybet Malta Ltd v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato	44
2013/C 344/77	Věc C-468/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 28. srpna 2013 MOL Olaj- és Gázipari Nyrt. proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 27. června 2013 ve věci T-367/12: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)	45
2013/C 344/78	Věc C-471/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 2. září 2013 — Peter Link v. Condor Flugdienst GmbH	45
2013/C 344/79	Věc C-477/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 5. září 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer v. Hans Angerer	46
2013/C 344/80	Věc C-479/13: Žaloba podaná dne 6. září 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika	46
2013/C 344/81	Věc C-488/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Targovishti okrazhen sad (Bulharsko) dne 9. září 2013 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeyshan LLS v. Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, Správce konkurzní podstaty Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD	47
2013/C 344/82	Věc C-491/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 13. září 2013 — Mohamed Ali Ben Alaya v. Spolková republika Německo	47

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 344/83	Věc C-492/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad — Varna (Bulharsko) dne 13. září 2013 — „Traum“ EOOD v. Direktor na Direkcia „Obžalvane i danačno osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite	48
2013/C 344/84	Věc C-493/13: Žaloba podaná dne 12. září 2013 — Evropská komise v. Estonská republika	48
2013/C 344/85	Věc C-498/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulis tis Epikrateias (Řecko) dne 16. září 2013 — Agrooikoyssistimata EPE v. Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon, Perifereia Thessalias	49
2013/C 344/86	Věc C-502/13: Žaloba podaná dne 18. září 2013 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství	49
2013/C 344/87	Věc C-505/13: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 23. září 2013 — Levent Redzheb Yumer v. Direktor na Teritorialna direktsia na NAP — Varna	50
2013/C 344/88	Věc C-506/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2013 Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A. E. proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému dne 9. července 2013 ve věci T-552/11, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. Komise	50
2013/C 344/89	Věc C-508/13: Žaloba podaná dne 23. září 2013 — Estonská republika v. Parlament a Rada.....	51
2013/C 344/90	Věc C-521/13 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 1. října 2013 společností Think Schuhwerk GmbH proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 11. července 2013 ve věci T-208/12, Think Schuhwerk GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory).....	52
2013/C 344/91	Věc C-245/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika	53
2013/C 344/92	Věc C-310/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. srpna 2013 — Evropská komise v. Maďarsko	53
2013/C 344/93	Věc C-544/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika	53
2013/C 344/94	Věc C-610/12: Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Giessen — Německo) — Johannes Peter v. Bundeseisenbahnvermögen	53

Tribunál

2013/C 344/95	Věc T-545/11: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2013 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise („Přístup k dokumentům — Nařízení č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se prvního povolení pro uvedení účinné látky glyfosátu na trh — Částečné odepření přístupu — Riziko porušení obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby — Článek 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 — Převažující veřejný zájem — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 — Směrnice 91/414/EHS“)	54
---------------	---	----

2013/C 344/96	Věc T-167/12 P: Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2013 — Rada v. AY („Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povyšovací řízení za rok 2010 — Srovnávací přezkum zásluh — Další odborné vzdělávání — Úspěšné složení zkoušek programu odborného vzdělávání stanoveného v rámci osvědčovacího řízení úředníků funkční skupiny AST umožňujícího přechod do funkční skupiny AD — Zkreslení skutkových okolností“) 54	54
2013/C 344/97	Věc T-285/12: Rozsudek Tribunálu ze dne 2. října 2013 — Cartoon Network v. OHIM — Boomerang TV (BOOMERANG) („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BOOMERANG — Starší obrazová ochranná známka Společenství BoomerangTV — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“) 55	55
2013/C 344/98	Věc T-554/11: Usnesení Tribunálu ze dne 1. října 2013 — Evropaiki Dynamiki v. Komise („Žaloba na neplatnost — Financování některých projektů v Tunisku Evropskou unií v rámci programu EuropeAid — Rozvoj integrovaného informačního systému pro tuniské soudnictví — Vymáhání pohledávek, které má Tunisko vůči třetí osobě, Komisi — Oznámení o dluhu — Akty neoddělitelné od smlouvy — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“) 55	55
2013/C 344/99	Věc T-153/12: Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2013 — Microsoft v. OHIM — Sky IP International (SKYDRIVE) („Ochranná známka Společenství — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“) 55	55
2013/C 344/100	Věc T-397/13 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 26. září 2013 — Tilly-Sabco v. Komise („Předběžné opatření — Zemědělství — Vývozní náhrady — Drůbeží maso — Nařízení stanovící nulové náhrady — Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí — Nedostatek naléhavosti — Vyvážení zájmů“) 56	56
2013/C 344/101	Věc T-407/13: Žaloba podaná dne 30. července 2013 — Al Assad v. Rada 56	56
2013/C 344/102	Věc T-408/13: Žaloba podaná dne 30. července 2013 — Mayaleh v. Rada 56	56
2013/C 344/103	Věc T-431/13: Žaloba podaná dne 19. srpna 2013 — Métropole Gestion v. OHIM — Metropol (METROPOL) 57	57
2013/C 344/104	Věc T-440/13: Žaloba podaná dne 12. srpna 2013 — „Millano“ Krzysztof Kotas v. OHIM (tvar čokoládové bonboniéry) 57	57
2013/C 344/105	Věc T-473/13: Žaloba podaná dne 3. září 2013 — G-Star Raw v. OHIM 57	57
2013/C 344/106	Věc T-478/13: Žaloba podaná dne 3. září 2013 — NumberFour v. OHIM — Inaer Helicópteros (ENFORE) 58	58
2013/C 344/107	Věc T-480/13: Žaloba podaná dne 30. srpna 2013 — You-View.tv v. OHIM — YouView TV (YouView+) 58	58
2013/C 344/108	Věc T-483/13: Žaloba podaná dne 10. září 2013 — Oikonomopoulos v. Komise 59	59
2013/C 344/109	Věc T-484/13: Žaloba podaná dne 9. září 2013 — Lumene v. OHIM (THE YOUTH EXPERTS) 59	59

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 344/110	Věc T-491/13: Žaloba podaná dne 11. září 2013 — Perfetti Van Melle Benelux v. OHIM — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE)	60
2013/C 344/111	Věc T-494/13: Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Sales & Solutions v. OHIM — Inceda Holding (watt)	60
2013/C 344/112	Věc T-495/13: Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Sales & Solutions v. OHIM — Inceda Holding (Watt)	61
2013/C 344/113	Věc T-496/13: Žaloba podaná dne 16. září 2013 — McCullough v. Cedefop	61
2013/C 344/114	Věc T-497/13: Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Boston Scientific Neuromodulation v. OHIM (PRECISION SPECTRA)	62
2013/C 344/115	Věc T-498/13: Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp v. OHIM — Vincci Hoteles (NAMMU)	62
2013/C 344/116	Věc T-499/13: Žaloba podaná dne 9. září 2013 — nMetric v. OHIM (SMARTER SCHEDULING) ...	63
2013/C 344/117	Věc T-505/13: Žaloba podaná dne 20. září 2013 — Stichting Sona a Nao v. Komise	63
2013/C 344/118	Věc T-509/13: Žaloba podaná dne 19. září 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs v. OHIM — IIC (NORTHWOOD)	64
2013/C 344/119	Věc T-519/13: Žaloba podaná dne 25. září 2013 — Leder & Schuh International v. OHIM — Epple (VALDASAAR)	65
2013/C 344/120	Věc T-520/13: Žaloba podaná dne 25. září 2013 — Philip Morris Benelux v. Komise	65
2013/C 344/121	Věc T-527/13: Žaloba podaná dne 30. září 2013 — Itálie v. Komise	66
2013/C 344/122	Věc T-538/13: Žaloba podaná dne 10. října 2013 — Verein Natura Havel a Vierhaus v. Komise	66
2013/C 344/123	Věc T-542/13: Žaloba podaná dne 2. října 2013 — Nizozemsko v. Komise	67
2013/C 344/124	Věc T-544/13: Žaloba podaná dne 7. října 2013 — Dyson v. Komise	68
2013/C 344/125	Věc T-557/12: Usnesení Tribunálu ze dne 2. října 2013 — RiskMetrics Solutions v. OHIM (RISKMANAGER)	68

Soud pro veřejnou službu

2013/C 344/126	Věc F-116/12: Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 9. října 2013 — Wahlström v. Frontex („Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Hodnotící zpráva — Povinnost uvést odůvodnění — Každoroční pohovor s hodnotitelem — Stanovení cílů“)	69
----------------	---	----

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

(2013/C 344/01)

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 336, 16.11.2013

Dřívější publikace

Úř. věst. C 325, 9.11.2013

Úř. věst. C 313, 26.10.2013

Úř. věst. C 304, 19.10.2013

Úř. věst. C 298, 12.10.2013

Úř. věst. C 291, 5.10.2013

Úř. věst. C 284, 28.9.2013

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNÁL

Přidělení soudců k senátům

(2013/C 344/02)

Dne 23. října 2013 rozhodla plenární konference Tribunálu v návaznosti na nástup soudce L. Madise do funkce o změně rozhodnutí Tribunálu ze dne 17. září 2013 ⁽¹⁾ o přidělení soudců k senátům.

Na období od 23. října 2013 do 31. srpna 2016 je přidělení soudců k senátům následující:

I. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

H. Kanninen, předseda senátu, I. Pelikánová, E. Buttigieg, S. Gervasoni a L. Madise, soudci.

1. senát, v němž zasedají tři soudci:

H. Kanninen, předseda senátu;
I. Pelikánová, soudkyně;
E. Buttigieg, soudce.

II. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

E. Martins Ribeiro, předsedkyně senátu, N. J. Forwood, E. Bieliūnas, S. Gervasoni a L. Madise, soudci.

2. senát, v němž zasedají tři soudci:

E. Martins Ribeiro, předsedkyně senátu;
S. Gervasoni, soudce;
L. Madise, soudce.

III. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

S. Papasavvas, předseda senátu, N. J. Forwood, I. Labucka, E. Bieliūnas a V. Kreuschitz, soudci.

3. senát, v němž zasedají tři soudci:

S. Papasavvas, předseda senátu;
N. J. Forwood, soudce;
E. Bieliūnas, soudce.

IV. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

M. Prek, předseda senátu, I. Labucka, J. Schwarcz, V. Tomljenović a V. Kreuschitz, soudci.

4. senát, v němž zasedají tři soudci:

M. Prek, předseda senátu;
I. Labucka, soudkyně;
V. Kreuschitz, soudce.

V. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

A. Dittrich, předseda senátu, F. Dehousse, J. Schwarcz, V. Tomljenović a A. M. Collins, soudci.

5. senát, v němž zasedají tři soudci:

A. Dittrich, předseda senátu;
J. Schwarcz, soudce;
V. Tomljenović, soudkyně.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 313, 26.10.2013, s. 2

VI. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

S. Frimodt Nielsen, předseda senátu, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Bialecka, A. M. Collins a I. Ulloa Rubio, soudci.

6. senát, v němž zasedají tři soudci:

S. Frimodt Nielsen, předseda senátu;
F. Dehousse, soudce;
A. M. Collins, soudce.

VII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

M. van der Woude, předseda senátu, I. Wiszniewska-Bialecka, M. Kančeva, C. Wetter et I. Ulloa Rubio, soudci.

7. senát, v němž zasedají tři soudci:

M. van der Woude, předseda senátu;
I. Wiszniewska-Bialecka, soudkyně;
I. Ulloa Rubio, soudce.

VIII. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

D. Gratsias, předseda senátu, O. Czúcz, O. Popescu, M. Kančeva a C. Wetter, soudci.

8. senát, v němž zasedají tři soudci:

D. Gratsias, předseda senátu;
M. Kančeva, soudkyně;
C. Wetter, soudce.

IX. rozšířený senát, v němž zasedá pět soudců:

G. Berardis, předseda senátu, O. Czúcz, I. Pelikánová, O. Popescu a E. Buttigieg, soudci.

9. senát, v němž zasedají tři soudci:

G. Berardis, předseda senátu;
O. Czúcz, soudce;
O. Popescu, soudce.

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Španělské království

(Věc C-189/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se tento zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník“ — Vyloučení některých prodejů veřejnosti z uvedeného zvláštního režimu — Uvedení výše odpočitatelné DPH, která nesouvisí s daní splatnou nebo odvedenou na vstupu, na faktuře — Celkové určení základu daně pro daně období — Neslučitelnost“)

(2013/C 344/03)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a C. Soulay, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: S. Centeno Huerta, zmocněnec)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalované: Česká republika (zástupci: M. Smolek, T. Müller a J. Očková, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J.-S. Pilczer, zmocněnci), Polská republika (zástupci: A. Kraińska a A. Kramarczyk, jakož i M. Szpunar et B. Majczyna, zmocněnci), Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a R. Lares, zmocněnci), Finská republika (zástupci: J. Heliskoski a M. Pere, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 73, 168, 169, 226 a 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře

Výrok

1) Španělské království tím, že:

— ze zvláštního režimu pro cestovní kanceláře vyloučilo cesty, které jsou organizovány velkoobchodními cestovními kancelářemi a prodávány veřejnosti maloobchodními cestovními kancelářemi jednajícími vlastním jménem;

— povolilo, aby cestovní kanceláře za určitých okolností uvedly na faktuře celkovou částku daně z přidané hodnoty, která nijak nesouvisí s daní skutečně přenesenou na zákazníka, a povolilo, aby zákazník, je-li osobou povinnou k dani, odpočetl tuto celkovou částku dlužné daně z přidané hodnoty, a

— povolilo, aby cestovní kanceláře v rozsahu, v němž se na ně vztahuje uvedený zvláštní režim, určily základ daně celkově pro každé zdanitelné období,

nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 168, 226 a 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty.

2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.

3) Evropská komise ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

4) Španělské království ponese vlastní náklady řízení a nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.

5) Česká republika, Francouzská republika, Polská republika, Portugalská republika a Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 186, 25.6.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-193/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)

(2013/C 344/04)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika (zástupci: A. Kraińska a A. Kramarczyk, jakož i M. Szipunar a B. Majczyna, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, jakož i J. Očková, zmocněnci), Španělské království (zástupkyně: S. Centeno Huerta, zmocněnkyně), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. S. Pilczer, zmocněnci), Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a R. Lares, zmocněnci), Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim zdanění cestovních kanceláří použije na plnění, která cestovní kanceláře uskutečňují ve prospěch jiných osob, než jsou cestující

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Polskou republikou.
- 3) Česká republika, Španělské království, Francouzská republika, Portugalská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 204, 9.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 24. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Německo) — Leyla Ecem Demirkan v. Spolková republika Německo

(Věc C-221/11) ⁽¹⁾

(„Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Dodatkový protokol — Článek 41 odst. 1 — Doložka „standstill“ — Vízová povinnost pro vstup na území členského státu — Volný pohyb služeb — Právo tureckého státního příslušníka vstoupit na území členského státu za účelem návštěvy člena své rodiny a potenciálně využít poskytovaných služeb“)

(2013/C 344/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Leyla Ecem Demirkan

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg — Výklad čl. 41 odst. 1 Dohody zakládající přidružení mezi Evropským hospodářským společenstvím a Tureckem ze dne 23. listopadu 1970 (Úř. věst. 1972, L 293, s. 4) — Výklad pojmu „volný pohyb služeb“, který je uveden v tomto ustanovení — Možné zahrnutí „pasivního“ volného pohybu služeb — Právo tureckého státního příslušníka vydat se na území členského státu za účelem návštěvy člena své rodiny a potenciálně využít poskytovaných služeb.

Výrok

Pojem „volný pohyb služeb“ uvedený v čl. 41 odst. 1 dodatkového protokolu podepsaného dne 23. listopadu 1970 v Bruselu a uzavřeného, schváleného a potvrzeného jménem Společenství nařízením Rady (EHS) č. 2760/72 ze dne 19. prosince 1972 musí být vykládán v tom smyslu, že nezahrnuje svobodu tureckých státních příslušníků, příjemců služeb, vydat se do členského státu, aby v něm využili poskytovaných služeb.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Italská republika(Věc C-236/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Odchyly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví použití tohoto zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)

(2013/C 344/06)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: C. Soulay a D. Recchia, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnec, ve spolupráci s G. De Bellis, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, jakož i J. Očková, zmocněnci), Řecká republika (zástupce: E. M. Mamouna, zmocněnec), Španělské království (zástupce: S. Centeno Huerta, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. S. Pilczer, zmocněnci), Polská republika (zástupci: M. Szpunar a B. Majczyna, zmocněnci), Finská republika (zástupci: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy, které stanoví použití zvláštního režimu zdanění pro cestovní kanceláře na operace, které tyto kanceláře uskutečňují ve prospěch jiných příjemců než cestujících

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropská komise uhradí náklady řízení vynaložené Italskou republikou.
- 3) Česká republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Polská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 238, 13.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 — Evropská komise v. Lotyšská republika, Litevská republika, Slovenská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska(Věc C-267/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Integrovaná prevence a omezování znečištění — Systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů — Přidělení povolenek Lotyšské republiky — Období let 2008 až 2012“)

(2013/C 344/07)

Jednací jazyk: lotyština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: I. Rubene a E. White, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Lotyšská republika (zástupce: I. Kalniņš, zmocněnec), Litevská republika, Slovenská republika, Spojené království Velké Británie a Severního Irska

Vedlejší účastnice řízení podporující Lotyšskou republiku: Česká republika (zástupci: M. Smolek a D. Hadroušek, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) ze dne 22. března 2011 — Lotyšsko v. Komise (T-369/07), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise C(2007) 3409 ze dne 13. července 2007 o změně národního alokačního plánu pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů oznámeného Lotyšskou republikou na období let 2008 až 2012, v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32; Zvl. vyd. 15/07, s. 631) — Nesprávný výklad postupu stanoveného v čl. 9 odst. 3 směrnice — Nesprávné uplatnění tříměsíční lhůty, stanovené pro původní rozhodnutí o oznamování nových národních alokačních plánech pro přidělení povolenek na emise skleníkových plynů (NAP), na rozhodnutí Komise o přijetí změn NAP oznámených po rozhodnutí Komise o zamítnutí původního NAP

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Evropská komise, Lotyšská republika a Česká republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226, 30.7.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Česká republika(Věc C-269/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)

(2013/C 344/08)

Jednací jazyk: čeština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a M. Šimerdová, zmocněnci)

Žalovaná: Česká republika (zástupci: M. Smolek a J. Očková, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Řecká republika (zástupce: E.-M. Mamouna, zmocněnec), Španělské království (zástupce: S. Centeno Huerta, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. S. Pilczer, zmocněnci), Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec), Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim zdanění cestovních kanceláří použije na plnění uskutečňovaná cestovními kanceláři ve prospěch jiných osob než cestujících

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Českou republikou.
- 3) Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika, Polská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Řecká republika(Věc C-293/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví použití zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)

(2013/C 344/09)

Jednací jazyk: řečtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Řecká republika (zástupce: E.-M. Mamouna, zmocněnec)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, jakož i J. Očková, zmocněnci), Španělské království (zástupci: S. Centeno Huerta, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J.-S. Pilczer, zmocněnci), Polská republika (zástupci: M. Szpunar a B. Majczyna, zmocněnci), Finská republika (zástupci: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví použití zvláštního režimu zdanění cestovních kanceláří u plnění uskutečňovaných těmito kanceláři ve prospěch jiných příjemců než cestujících

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Řeckou republikou.
- 3) Česká republika, Španělské království, Francouzská republika, Polská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 232, 6.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika(Věc C-296/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)

(2013/C 344/10)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J.-S. Pilczer, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, jakož i J. Očková, zmocněnci), Řecká republika (zástupce: E. M. Mamouna, zmocněnec), Španělské království (zástupce: S. Centeno Huerta, zmocněnec), Polská republika (zástupci: M. Szpunar a B. Majczyna, zmocněnci), Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a R. Laires, zmocněnci), Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim zdanění cestovních kanceláří použije na plnění, která cestovní kanceláře uskutečňují ve prospěch jiných osob, než jsou cestující

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Francouzskou republikou.
- 3) Česká republika, Řecká republika, Španělské království, Polská republika a Finská republika ponesou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Finská republika(Věc C-309/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim uplatňuje na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)

(2013/C 344/11)

Jednací jazyk: finština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Lozano Palacios a I. Koskinen, zmocněnci)

Žalovaná: Finská republika (zástupce: J. Heliskoski, zmocněnec)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, jakož i J. Očková, zmocněnci), Řecká republika (zástupce: E.-M. Mamouna, zmocněnec), Španělské království (zástupce: S. Centeno Huerta, zmocněnec), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J. S. Pilczer, zmocněnci), Polská republika (zástupci: A. Kriaińska a A. Kramarczyk, jakož i M. Szpunar a B. Majczyna, zmocněnci)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se zvláštní režim zdanění cestovních kanceláří použije na plnění, která cestovní kanceláře uskutečňují ve prospěch jiných osob, než jsou cestující

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Finskou republikou.
- 3) Česká republika, Řecká republika, Španělské království, Francouzská republika a Polská republika ponesou vlastní náklady řízení

⁽¹⁾ Úř. věst. C 252, 27.8.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 — Evropská komise v. Italská republika(Věc C-369/11) ⁽¹⁾

(„Nesplnění povinnosti státem — Doprava — Směrnice 2001/14/ES — Článek 4 odstavec 1 a článek 30 odstavec 3 — Přidělování kapacit železniční infrastruktury — Zpoplatnění — Poplatky za infrastrukturu — Nezávislost provozovatele infrastruktury“)

(2013/C 344/12)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Montaguti a H. Støvlbæk, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zástupkyně ve spolupráci s S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupce: M. Smolek, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí ve stanovené lhůtě všech ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s čl. 6 odst. 3 a přílohou II směrnice Rady ze dne 29. července 1991 o rozvoji železnic Společenství (Úř. věst. L 237, s. 25; Zvl. vyd. 07/01, s. 341), ve znění změn, jakož i čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 14 odst. 2 a čl. 30 odst. 1 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury, zpoplatnění železniční infrastruktury a o vydávání osvědčení o bezpečnosti (Úř. věst. L 75, s. 29; Zvl. vyd. 07/05, s. 404)

Výrok

- 1) Italská republika tím, že nezaručila nezávislost provozovatele infrastruktury pro stanovení zpoplatnění přístupu k infrastruktuře a přidělování kapacity železniční infrastruktury nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 a čl. 30 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/14/ES ze dne 26. února 2001 o přidělování kapacity železniční infrastruktury a zpoplatnění železniční infrastruktury, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/58/ES ze dne 23. října 2007.
- 2) Ve zbývajících částech žaloba zamítá.
- 3) Evropská komise, Italská republika a Česká republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 282, 24.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Symvoulis tis Epikrateias — Řecko) — Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou v. Ypourgios Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon

(Věc C-373/11) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Posouzení platnosti — Společná zemědělská politika — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Dodatečná platba poskytovaná pro zvláštní druhy zemědělské činnosti a jakostní produkci — Diskreční pravomoc přiznaná členským státům — Diskriminace — Články 32 ES a 34 ES“)

(2013/C 344/13)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulis tis Epikrateias

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou

Žalovaná: Ypourgios Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Symvoulis tis Epikrateias — Výklad nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 (Úř. věst. L 270, s. 1) — Výklad článků 2 ES, 32 ES a 34 ES — Dodatečná platba udělovaná pro určité druhy zemědělské činnosti — Možnost členských států určit různé podíly složky vnitrostátních stropů za účelem udělení dodatečné podpory — Rozdílné zacházení s výrobci stejných výrobků podle toho, jak každý členský stát využil této možnosti

Výrok

Přezkum předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost článku 69 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým

se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberlandesgericht Innsbruck — Rakousko) — TEXTDATA Software GmbH

(Věc C-418/11) (¹)

(„Právo společností — Svoboda usazování — Jedenáctá směrnice 89/666/EHS — Zveřejňování účetních dokumentů — Pobočka kapitálové společnosti se sídlem v jiném členském státě — Peněžité sankce v případě nezveřejnění ve stanovené lhůtě — Právo na účinnou soudní ochranu — Zásada respektování práva na obhajobu — Vhodná, účinná, přiměřená a odrazující povaha sankce“)

(2013/C 344/14)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Innsbruck

Účastnice původního řízení

TEXTDATA Software GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberlandesgericht Innsbruck — Výklad článků 49 a 54 SFEU, čl. 47 odst. 2, a článku 50 Listiny základních práv Evropské unie, všeobecné právní zásady účinné právní ochrany, článku 6 první směrnice Rady ze dne 9. března 1968 o koordinaci ochranných opatření, která jsou na ochranu zájmů společníků a třetích osob vyžadována v členských státech od společností ve smyslu čl. 58 druhého pododstavce Smlouvy, za účelem dosažení rovnocennosti těchto opatření (Úř. věst. L 65, s. 8; Zvl. vyd. 17/01, s. 3), článku 60a čtvrté směrnice Rady ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 21), jakož i čl. 38 odst. 6, sedmé Směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 58). — Zveřejňování ročních účetních závěrek určitých forem společností — Právní úprava členského státu stanoví v případě nezveřejnění ročních účetních závěrek příslušnému soudu ve lhůtě devíti měsíců peněžitou sankci, aniž by orgány společnosti měly možnost být vyslechnuty

Výrok

S výhradou ověření, která musí provést předkládající soud, se články 49 a 54 SFEU, zásady účinné soudní ochrany a respektování práva na obhajobu, jakož i článek 12 jedenácté směrnice Rady 89/666/EHS ze dne 21. prosince 1989 o zveřejňování poboček vytvořených v členském státě některými formami společností řídicích se právem jiného členského státu, musí vykládat v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je úprava dotčená v původním řízení, podle níž je v případě překročení devítiměsíční lhůty stanovené ke zveřejnění účetních dokumentů okamžitě uložena minimální pokuta ve výši 700 eur kapitálové společnosti, jejíž pobočka se nachází v daném členském státě, a to aniž je jí zaslána předchozí výzva a poskytnuta možnost se k vytýkanému nesplnění povinnosti vyjádřit.

(¹) Úř. věst. C 331, ze dne 12.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. září 2013 — Spojené království Velké Británie a Severního Irska v. Rada Evropské unie

(Věc C-431/11) (¹)

(„Koordinace systémů sociálního zabezpečení — Dohoda o EHP — Návrh na změnu — Rozhodnutí Rady — Volba právního základu — Článek 48 SFEU — Článek 79 odst. 2 písm. b) SFEU“)

(2013/C 344/15)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: C. Murrell, zmocněnkyně, ve spolupráci s A. Dashwoodem, QC)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Veiga, jakož i A. De Elera a G. Marhic, zmocněnci)

Vedlejší účastník podporující žalobce: Irsko (zástupci: E. Creedon, zmocněnkyně, ve spolupráci s N. Traversem, BL)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Evropská komise (zástupci: V. Kreuschitz a S. Pardo Quintillán, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Rady 2011/407/EU ze dne 6. června 2011 o postoji, který má Evropská unie zaujmout ve Smíšeném výboru EHP ke změně přílohy VI (Sociální zabezpečení) a protokolu 37 k Dohodě o EHP (Úř. věst. L 182, s. 12) — Volba právního základu (článek 48 SFEU nebo článek 79 SFEU)

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Spojenému království Velké Británie a Severního Irska se ukládá náhrada nákladů řízení.
- 3) Irsko a Evropská komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 311, 22.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — CHS Tour Services GmbH v. Team4 Travel GmbH

(Věc C-435/11) (¹)

(„Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Prodejní brožura obsahující nesprávnou informaci — Kvalifikace jako „klamavá obchodní praktika“ — Příklad, kdy obchodníkovi nelze vytýkat žádné porušení povinnosti náležité péče“)

(2013/C 344/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: CHS Tour Services GmbH

Žalovaná: Team4 Travel GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, s. 22) — Brožura obsahující nesprávné informace — Možnost či nemožnost podnikatele prokázat, že požadavky profesionální péče byly dodrženy za účelem zabránění, aby uvedené obchodní praktiky byly kvalifikovány jako „klamavé“

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnice

Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) musí být vykládána v tom smyslu, že v případě, kdy obchodní praktika splňuje všechna kritéria uvedená v čl. 6 odst. 1 této směrnice k tomu, aby byla kvalifikována jako klamavá praktika vůči spotřebiteli, není namístě ověřovat, zda je taková praktika rovněž v rozporu s požadavky náležité profesionální péče ve smyslu čl. 5 odst. 2 písm. a) téže směrnice, aby mohla být platně považována za nekalou, a tudíž zakázána na základě čl. 5 odst. 1 uvedené směrnice.

(¹) Úř. věst. C 340, 19.11.2011

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. září 2013 — Evropská komise v. Portugalská republika

(Věc C-450/11) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně — DPH — Směrnice 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Zvláštní režim pro cestovní kanceláře — Rozdíly mezi jazykovými verzemi — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví použití zvláštního režimu na jiné osoby než cestující — Pojmy „cestující“ a „zákazník““)

(2013/C 344/17)

Jednací jazyk: portugálština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Afonso a L. Lozano Palacios, zmocněnci)

Žalovaná: Portugalská republika (zástupci: L. Inez Fernandes a R. Lares, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek a T. Müller, jakož i J. Očková, zmocněnci), Španělské království (zástupci: S. Centeno Huerta, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: G. de Bergues a J.-S. Pilczer, zmocněnci), Polská republika (zástupci: M. Szpunar a B. Majczyna, zmocněnci), Finská republika (zástupci: J. Heliskoski, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Porušení článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví použití zvláštního režimu zdanění cestovních kanceláří u plnění skutečných těchto kancelářemi ve prospěch jiných příjemců než cestujících

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Portugalskou republikou.
- 3) Česká republika, Španělské království, Francouzská republika, Polská republika a Finská republika ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 29.10.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vestre Landsret — Dánsko) — HK Danmark jednající za Glennie Kristensen v. Experian A/S

(Věc C-476/11) (¹)

(„Zásada zákazu diskriminace na základě věku — Listina základních práv Evropské unie — Článek 21 odst. 1 — Směrnice 2000/78/ES — Článek 6 odst. 1 a 2 — Systém zaměstnaneckého penzijního připojištění — Odstupňování výše příspěvků podle věku“)

(2013/C 344/18)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Vestre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: HK Danmark jednající za Glennie Kristensen

Žalovaná: Experian A/S

Za přítomnosti: Beskæftigelsesministeriet

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Vestre Landsret — Výklad čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16) — Odůvodnění rozdílného zacházení na základě věku — Stanovení věkových hranic pro systémy sociálního zabezpečení v zaměstnání, pro přijetí do těchto systémů nebo pro přístup k dávkám starobního nebo invalidního důchodu — Obecná výjimka pro systémy sociálního zabezpečení v zaměstnání z podmínky bránit diskriminaci na základě pohlaví nebo výjimka pouze pro přijetí do systémů sociálního zabezpečení — Vnitrostátní právní režim, na jehož základě může zaměstnavatel hradit progresivní penzijní příspěvky podle věku zaměstnance jako součást odměny

Výrok

Zásada zákazu diskriminace na základě věku, která je zakotvena v článku 21 Listiny základních práv Evropské unie a konkretizována směrnicí Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, a konkrétně článek 2 a čl. 6 odst. 1 této směrnice, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání systému zaměstnaneckého penzijního připojištění, ve kterém zaměstnavatel hradí jako součást odměny penzijní příspěvky odstupňované podle věku, za podmínky, že rozdílné zacházení na základě věku, které z toho vyplývá, je přiměřené a nezbytné k dosažení legitimního cíle, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 340, 19.11.2011.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgerichtshof — Rakousko) — řízení zahájeno společnostmi ÖBB Personenverkehr AG

(Věc C-509/11) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 1371/2007 — Práva a povinnosti cestujících v železniční dopravě — Článek 17 — Odškodnění z ceny přepravního dokladu v případě zpoždění spoje — Vyloučení v případech vyšší moci — Přípustnost — Článek 30 odst. 1 první pododstavec — Pravomoci vnitrostátního subjektu určeného k tomu, aby prosazoval dodržování tohoto nařízení — Možnost uložit železničnímu dopravci povinnost změnit své podmínky odškodnění cestujících“)

(2013/C 344/19)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgerichtshof

Účastnice původního řízení

ÖBB Personenverkehr AG

Za přítomnosti: Schienen-Control Kommission, Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgerichtshof — Výklad článku 17 a čl. 30 odst. 1 prvního pododstavce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční dopravě (Úř. věst. L 315, s. 14) — Podmínky pro poskytnutí odškodnění — Přípustnost vyloučení odškodnění v případě vyšší moci — Možnost vnitrostátního subjektu určeného pro prosazení nařízení nahradit smluvní ujednání, která nesplňují podmínky uvedeného nařízení, ujednáními, která jsou s tímto nařízením v souladu

Výrok

- 1) Článek 30 odst. 1 první pododstavec nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě musí být vykládán tak, že vnitrostátní subjekt určený k tomu, aby prosazoval dodržování tohoto nařízení, nemůže v případě, že vnitrostátní právo danou otázku neupravuje, závazně předepsat železničnímu podniku, jehož podmínky odškodnění z ceny přepravního dokladu nesplňují kritéria stanovená v článku 17 tohoto nařízení, konkrétní obsah těchto podmínek.
- 2) Článek 17 nařízení č. 1371/2007 musí být vykládán tak, že železniční podnik není oprávněn zahrnout do svých všeobecných přepravních podmínek ustanovení, podle něhož je zproštěn povinnosti vyplácet odškodnění z ceny přepravního dokladu z důvodu zpoždění, je-li zpoždění vyvoláno zásahem vyšší moci nebo některým z důvodů uvedených v čl. 32 odst. 2 Jednotných právních předpisů pro smlouvu o mezinárodní železniční přepravě osob k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě ze dne 9. května 1980 ve znění Vilniuského protokolu ze dne 3. června 1999.

(¹) Úř. věst. C 13, 14.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Itálie) — Ottica New Line di Accardi Vincenzo v. Comune di Campobello di Mazara

(Věc C-539/11) (¹)

(„Články 49 SFEU a 56 SFEU — Svoboda usazování — Veřejné zdraví — Oční optiky — Regionální právní předpisy podmiňující zřízení nových prodejen oční optiky vydáním povolení — Demografická a zeměpisná omezení — Odůvodnění — Způsobilost k dosažení sledovaného cíle — Soudržnost — Proporcionalita“)

(2013/C 344/20)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Ottica New Line di Accardi Vincenzo

Žalovaný: Comune di Campobello di Mazara

Za přítomnosti: Fotottica Media Visione di Luppino Natale Fabrizio e C. s.n.c.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Consiglio di Giustizia Amministrativa per la Regione siciliana — Výklad článků 49 a 56 SFEU, jakož i čl. 2 odst. 2 písm. f) a čl. 4 odst. 8 a článku 15 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, s. 36) — Regionální právní úprava, která pro vydání povolení k otevření nových prodejen k výkonu činnosti oční optiky stanoví zaprvé podmínku zřízení jediné prodejny na 8 000 obyvatel a zadruhé podmínku minimální vzdálenosti 300 metrů od stávajících prodejen oční optiky — Omezení volného pohybu služeb — Naléhavé důvody obecného zájmu — Ochrana zdraví — Přiměřenost

Výrok

Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání takové regionální právní úpravě, jako je právní úprava, o kterou se jedná v původním řízení, jež omezuje vydávání povolení ke zřízení nových prodejen oční optiky stanovením toho, že:

— v každé zeměpisné oblasti může být v zásadě zřízena pouze jedna prodejna oční optiky na 8 000 obyvatel a

— každá nová prodejna oční optiky musí v zásadě dodržet minimální vzdálenost 300 metrů od již existujících prodejen oční optiky,

pokud příslušné orgány náležitě za dodržení transparentních a objektivních kritérií využívají oprávnění, která jim skýtá dotčená právní úprava, za účelem koherentního a systematického dosahování cílů stanovených v této právní úpravě, jež spočívají v ochraně veřejného zdraví na celém dotčeném území, což přísluší ověřit vnitrostátnímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 370, 17.12.2011.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Højesteret — Dánsko) — Dansk Jurist- og Økonomforbund, agissant pour Erik Toftgaard v. Indenrigs- og Sundhedsministeriet

(Věc C-546/11) (¹)

(„Rovné zacházení v zaměstnání a povolání — Zákaz diskriminace na základě věku — Směrnice 2000/78/ES — Článek 6 odst. 1 a 2 — Nepřiznání platu po propuštění úředníkům, kteří dosáhli věku 65 let a mají nárok na důchod“)

(2013/C 344/21)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Højesteret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dansk Jurist- og Økonomforbund (DJØF — Dánský svaz právníků a ekonomů), jednající jménem Erika Toftgaarda

Žalovaný: Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Za přítomnosti: Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Personalestyrelsen, Kommunernes Landsforening (KL), Danske Regioner

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Højesteret — Výklad čl. 6 odst. 1 a 2 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 303, s. 16) — Stanovení věkových hranic pro přijetí nebo pro nárok na dávky v důchodu nebo invaliditě v systémech sociálního zabezpečení v zaměstnání — Diskriminace na základě věku — Vnitrostátní právní předpisy, které v případě zrušení pracovního místa zaměstnance stanoví odškodnění ve výši jeho mzdy, a to po dobu tří let nebo do té doby, než dosáhne důchodového věku — Vypáčení důchodu, a nikoliv dřívější mzdy zaměstnanci ve věku 65 let, jehož pracovní místo bylo zrušeno, a to bez ohledu na právo dotyčné osoby, aby po dosažení 65 let věku i nadále vykonávala výdělečnou činnost

Výrok

- 1) Článek 6 odst. 2 směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání, musí být vykládán v tom smyslu, že se použije pouze na dávky v důchodu a invaliditě, které plynou ze systému sociálního zabezpečení v zaměstnání.
- 2) Článek 2 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2000/78 musí být vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž úředníci, kteří dosáhli věku, který jim umožňuje pobírat důchod, nemohou z tohoto jediného důvodu pobírat plat po propuštění určený úředníkům, kteří byli propuštěni z důvodu zrušení jejich pracovního místa.

(¹) Úř. věst. C 13, ze dne 14.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 3. října 2013 — Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Evropský parlament, Rada Evropské unie, Nizozemské království, Evropská komise

(Věc C-583/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 1007/2009 — Obchodování s produkty z tuleňů — Omezení dovozu a uvádění těchto produktů na trh — Žaloba na neplatnost — Připustnost — Právo fyzických nebo právnických osob podat žalobu — Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU — Pojem „právní akty s obecnou působností (nařizovací akty)“ — Legislativní akty — Základní právo na účinnou právní ochranu“)

(2013/C 344/22)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products, Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs, Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Pini-artullu Kattuffiat (KNAPK) (zástupci: J. Bouckaert, H. Viaene a D. Gillet, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropský parlament (zástupci: I. Anagnostopoulou a D. Gauci, zmocněnci, jakož i L. Visaggio, zmocněnec), Rada Evropské unie (zástupci: M. Moore a K. Michoel, zmocněnec), Evropská komise (zástupci: P. Oliver, E. White a K. Mifsud-Bonnici, zmocněnci), Nizozemské království

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 6. září 2011, Inuit Tapiriit Kanatami a další v. Parlament a Rada (T-18/10), kterým byla odmítnuta žaloba na neplatnost nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2009 ze dne 16. září 2009 o obchodování s produkty z tuleňů (Úř. věst. L 286, s. 36) — Pojem „právní akt s obecnou působností [nařizovací akty]“ — Požadavek osobního dotčení napadeným nařízením

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

- 2) Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters and Trappers Association, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Association, Jaypootie Moesiesie, Allen Kooneeliusie, Toomasie Newkingnak, David Kuptana, Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta

Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), Johannes Egede a Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK) ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie.

3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 58, 25.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH v. centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-609/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Nařízení (ES) č. 207/2009 a č. 2868/95 — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Společnosti CENTROTHERM — Skutečné užívání — Pojem — Důkazní prostředky — Čestné prohlášení — Článek 134 odst. 1 až 3 jednacího řádu Tribunálu — Pravomoc Tribunálu změnit rozhodnutí — Rozsah důvodů a návrhových žádání předložených vedlejším účastníkem“)

(2013/C 344/23)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Centrotherm Systemtechnik GmbH (zástupci: A. Schulz a C. Onken, Rechtsanwälte, jakož i F. Schmidt, Patentanwalt)

Další účastníci řízení: centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (zástupci: O. Löffel a P. Lange, Rechtsanwälte), Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 15. září 2011, Centrotherm Clean Solutions v. OHIM (T-427/09), jímž Tribunál zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 25. srpna 2009 (věc R 6/2008-4) v rozsahu, v němž částečně zrušilo rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 30. října 2007 — Skutečné užívání ochranné známky — Důkaz

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Společnost Centrotherm Systemtechnik GmbH ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG.

3) Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 80, 17.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Centrotherm Systemtechnik GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG

(Věc C-610/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Řízení o zrušení — Slovní ochranná známka Společnosti CENTROTHERM — Skutečné užívání — Důkazní prostředky — Čestné prohlášení — Důkazní břemeno — Zkoumání skutečností z moci úřední — Doplnující důkazy předložené odvolacímu senátu — Nařízení (ES) č. 207/2009 — Články 15, 51 a 76 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 40 odst. 5“)

(2013/C 344/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Centrotherm Systemtechnik GmbH (zástupci: A. Schulz a C. Onken, Rechtsanwälte, jakož i F. Schmidt, Patentanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec), centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG (zástupci: O. Löffel a P. Lange, Rechtsanwälte)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) ze dne 15. září 2011, Centrotherm Systemtechnik v. OHIM (T-434/09), jímž Tribunál zamítl žalobu podanou proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 25. srpna 2009 (věc R 6/2008-4) v rozsahu, ve kterém bylo tímto rozhodnutím vyhověno návrhu na zrušení ochranné známky CENTROTHERM — Skutečné užívání ochranné známky — Důkaz

Výrok

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 15. září 2011, Centrotherm Systemtechnik v. OHIM — centrotherm Clean Solutions (CENTROTHERM) (T-434/09), se zrušuje.

2) Bod 2 výroku rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 25. srpna 2009 (věc R 6/2008-4) se zrušuje.

- 3) Centrotherm Systemtechnik GmbH, Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) a centrotherm Clean Solutions GmbH & Co. KG ponese vlastní náklady řízení vztahující se k řízení v prvním stupni i k řízení o kasačním opravném prostředku.

(¹) Úř. věst. C 80, 17.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. Pactor Vastgoed BV

(Věc C-622/11) (¹)

(„Šestá směrnice o DPH — Článek 13 část C a článek 20 — Dodání nemovitosti — Možnost volby zdanění — Nárok na odpočet — Oprava odpočtů — Vyměření částek dlužných po opravě odpočtu DPH — Osoba povinná k dani — Jiná osoba povinná k dani než ten, kdo původně provedl tento odpočet, a jež se nezúčastnila zdanitelného plnění, které k tomuto odpočtu vedlo“)

(2013/C 344/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: Pactor Vastgoed BV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 20 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23) — Odpočet daně odvedené na vstupu — Oprava původně provedeného odpočtu — Dodání nemovitosti dodavatelem realitní společnosti — Dodání, s nímž strany zachází v rozporu s platnou právní úpravou jako se zdanitelnou operací

Výrok

Šestá směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu — Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 95/7/ES ze dne 10. dubna 1995, musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby byly částky dlužné po opravě odpočtu daně z přidané hodnoty vyměřeny jiné osobě povinné k dani než té, jež tento odpočet provedla.

(¹) Úř. věst. C 73, 10.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Nizozemské království, Evropská komise

(Věc C-625/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) — Registrace, hodnocení a povolování chemických látek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Články 57 a 59 — Látky podléhající povolení — Identifikace akrylamidu jakožto látky vzbuzující mimořádné obavy — Zápis na kandidátský seznam — Zveřejnění — Lhůta pro podání žaloby — Článek 102 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu — Datum, od kterého začíná běžet tato lhůta v případě žaloby směřující proti rozhodnutí zveřejněnému výhradně prostřednictvím internetu — Právní jistota — Účinná právní ochrana“)

(2013/C 344/26)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), SNF SAS (zástupci: R. Cana a C. Van Maldegem, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä a W. Broere, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyckem, advokátem), Nizozemské království (zástupci: C. Wissels a B. Koopman, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: P. Oliver a E. Manhaeve, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 21. září 2011, PPG a SNF v. ECHA (T-268/10), jímž byla jakožto nepřipustná zamítnuta žaloba směřující ke zrušení rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (ECHA) ze dne 30. března 2010, kterým je akrylamid (ES č. 201-173-7)(CAS č. 79 06 1) označen za látku, jež splňuje kritéria stanovená v článku 57 nařízení Evropského

parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1) a jímž je akrylamid zařazen na seznam látek vybraných ke konečnému zařazení do přílohy XIV uvedeného nařízení (seznam látek předložených ke schválení) podle článku 59 tohoto nařízení — Lhůta pro podání žaloby — Východisko — Akt, který se nezveřejňuje na internetu

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 21. září 2011, PPG a SNF v. ECHA (T-268/10), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 25, 28.1.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS v. Evropská agentura pro chemické látky (ECHA), Evropská komise, Nizozemské království

(Věc C-626/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) — Registrace, hodnocení a povolování chemických látek — Nařízení (ES) č. 1907/2006 (nařízení REACH) — Články 57 a 59 — Látky podléhající povolení — Identifikace akrylamidu jakožto látky vzbuzující mimořádné obavy — Zápis na kandidátský seznam — Zveřejnění seznamu na internetové stránce ECHA — Žaloba na neplatnost podaná před tímto zveřejněním — Přípustnost“)

(2013/C 344/27)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polyelectrolyte Producers Group, SNF SAS (zástupci: R. Cana a K. Van Maldegem, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) (zástupci: M. Heikkilä a W. Broere, zmocněnci, ve spolupráci s J. Stuyck, advocaat), Nizozemské království (zástupci: C. Wissels a B. Koopman, zmocněnci), Evropská komise (zástupci: P. Oliver a E. Manhaeve, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (sedmého rozšířeného senátu) ze dne 21. září 2011, Polyelectrolyte Producers Group a SNF v. ECHA (T-1/10), kterým se jako nepřipustná odmítá žaloba na neplatnost proti rozhodnutí Evropské agentury pro chemické látky (ECHA) ze dne 7. prosince 2009 o identifikaci akrylamidu (ES č. 201-173-7) v souladu s článkem 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1) jako látky splňující kritéria v článku 57 tohoto nařízení — Akt, proti němuž lze podat žalobu

Výrok

- 1) Usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 21. září 2011, PPG a SNF v. ECHA (T-1/10), se zrušuje.
- 2) Věc se vrací zpět Tribunálu Evropské unie.
- 3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

(¹) Úř. věst. C 39, 11.2.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — Martin y Paz Diffusion SA v. David Depuydt, Fabriek van Maroquinerie Gauquie NV

(Věc C-661/11) (¹)

(„Ochranné známky — Směrnice 89/104/EHS — Článek 5 — Souhlas majitele ochranné známky s užíváním označení totožného s touto ochrannou známkou třetí osobou — Souhlas udělený v rámci sdíleného užívání — Možnost uvedeného majitele ukončit sdílené užívání ochranné známky a obnovit výlučné užívání své ochranné známky“)

(2013/C 344/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Martin y Paz Diffusion SA

Žalovaná: David Depuydt, Fabrick van Maroquinerie Gauquie NV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation — Výklad čl. 5 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1) — Práva majitele zapsané ochranné známky v případě trvalého sdílení užívání ochranné známky se třetí osobou v rámci formy spoluvlastnictví pro část dotčených výrobků a neodvolatelného souhlasu, který majitel poskytl této třetí osobě k užívání uvedené ochranné známky — Vnitrostátní pravidlo, které majiteli ochranné známky zakazuje výkon jeho práva neoprávněným či zneužívajícím způsobem — Zákaz, aby majitel ochrannou známku užíval ke škodě třetí osoby — Sankce

Výrok

Článek 5 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách, ve znění Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 2. května 1992, brání tomu, aby byl majitel ochranných známek, který v rámci sdíleného užívání s třetí osobou udělil souhlas s tím, aby tato třetí osoba užívala označení totožná s jeho ochrannými známkami pro některé výrobky spadající do tříd, pro které byly tyto ochranné známky zapsány, a který již s tímto užíváním nesouhlasí, zbaven možnosti uplatnit vůči uvedené třetí osobě výlučné právo, které pro něj vyplývá z uvedených ochranných známek, a možnosti, že bude sám toto vykonávat výlučné právo pro výrobky totožné s výrobky téže třetí osoby.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, ze dne 24.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — Alliance One International Inc. v. Evropská komise

(Věc C-668/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh pro nákup a prvotní zpracování surového tabáku — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiných společností jejich mateřským společnostem — Odrazující účinek — Rovné zacházení — Spolupráce — Povinnost uvést odůvodnění — Polehčující okolnosti“)

(2013/C 344/29)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Alliance One International Inc. (zástupci: M Odriozola a A Vide, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre a J. Bourke, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 12. října 2011 Agroexpansión v. Komise (T-38/05), kterým Tribunál částečně zamítl návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2004) 4030 final ze dne 20. října 2004 v řízení podle čl. 81 odst. 1 [ES] (věc COMP/C.38.238/B.2 — Surový tabák — Španělsko)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti Alliance One International Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 24.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — Alliance One International, Inc. v. Evropská komise

(Věc C-679/11 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Španělský trh nákupu a prvotního zpracování surového tabáku — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřině společnosti její mateřské společnosti — Povinnost uvést odůvodnění — Základní práva — Odrazující účinek — Rovné zacházení — Polehčující okolnosti — Spolupráce — Pravomoc soudního přezkumu v plné jurisdikci — Ne ultra petita — Právo na spravedlivý proces“)

(2013/C 344/30)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Alliance One International, Inc. (zástupci: M Odriozola a A Vide, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, J. Bourke a C. Urraca Caviedes, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 12. října 2011, Alliance One International v. Komise (T-41/05), kterým se snižuje část pokuty uložené společnosti Agroexpansión, již má zaplatit společně a nerozdílně se společností Alliance One International, Inc., a kterým se ve zbývajících částech zamítá žaloba, jejímž předmětem je částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2004) 4030 ze dne 20. října 2004 v řízení podle čl. 81 odst. 1 Smlouvy o ES (věc COMP/C.38.238/B.2 — Odvětví surového tabáku ve Španělsku), týkajícího se kartelové dohody směřující ke stanovení cen placených výrobcům a od nich nakupovaným množstvím tabáku na španělském trhu surového tabáku

Výrok

- 1) *Hlavní a vedlejší kasační opravný prostředek se zamítají.*
- 2) *Alliance One International Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení o hlavním kasačním opravném prostředku.*
- 3) *Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení o vedlejším kasačním opravném prostředku.*

(¹) Úř. věst. C 73, 10.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida — Španělsko) — Betriu Montull, Marc v. Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Věc C-5/12) (¹)

(„**Sociální politika — Směrnice 92/85/EHS — Ochrana bezpečnosti a zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň — Článek 8 — Mateřská dovolená — Směrnice 76/207/EHS — Rovné zacházení pro zaměstnance a zaměstnankyně — Článek 2 odst. 1 a 3 — Právo na dovolenou v souvislosti s narozením dítěte pro matky-zaměstnankyně — Možnost využití matkou-zaměstnankyní nebo otcem-zaměstnancem — Matka, která nemá postavení zaměstnankyně a není pojištěna v rámci veřejného systému sociálního zabezpečení — Vyloučení práva na dovolenou pro otce-zaměstnance — Biologický otec a adoptivní otec — Zásada rovného zacházení**“)

(2013/C 344/31)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Social n° 1 de Lleida

Účastníci původního řízení

Žalobce: Betriu Montull, Marc

Žalovaný: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de lo Social de Lleida — Výklad směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělá-

vání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky (Úř. věst. L 39, s. 40; Zvl. vyd. 05/01, s. 187), a směrnice Rady 96/34/ES ze dne 3. června 1996, o rámcové dohodě o rodičovské dovolené uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. L 145, s. 4; Zvl. vyd. 05/02, s. 285) — Vnitrostátní právní předpisy, podle nichž má matka šest týdnů po porodu nárok na pracovní volno z důvodu kojení — Nárok zaměstnaného otce na pracovní volno — Podmínky — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví nárok na přerušování provádění pracovní smlouvy při zachování pracovního místa, hrazené prostřednictvím sociálního zabezpečení, v případě adoptivních zaměstnaných otců, a nikoliv v případě biologických otců — Porušení zásady rovného zacházení

Výrok

Směrnice Rady 92/85/EHS ze dne 19. října 1992 o zavedení opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví při práci těhotných zaměstnankyň a zaměstnankyň krátce po porodu nebo kojících zaměstnankyň (desátá [samostatná] směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) a směrnice Rady 76/207/EHS ze dne 9. února 1976 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky, musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu opatření, jaké je předmětem věci v původním řízení, které stanoví, že otec dítěte, který má postavení zaměstnance, může se souhlasem matky, která má též postavení zaměstnankyně, mít nárok na mateřskou dovolenou pro dobu následující po šesti týdnech povinného pracovního volna matky po porodu, s výjimkou případu, kdy existuje nebezpečí pro zdraví matky, kdežto otec dítěte, který má postavení zaměstnance, nemá na takovou dovolenou nárok, pokud matka jeho dítěte nemá postavení zaměstnankyně a není pojištěna v rámci veřejného systému sociálního zabezpečení.

(¹) Úř. věst. C 98, ze dne 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz — Španělsko) — Soledad Duarte Hueros v. Autociba SA, Automóviles Citroen España SA

(Věc C-32/12) (¹)

(„**Směrnice 1999/44/ES — Práva spotřebitele v případě rozporu zboží se smlouvou — Nevýznamná povaha tohoto rozporu — Vyloučení odstoupení od smlouvy — Pravomoci vnitrostátního soudu**“)

(2013/C 344/32)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Badajoz

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Soledad Duarte Hueros

Žalované: Autociba SA, Automóviles Citroen España SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Juzgado de Primera Instancia — Badajoz — Výklad článku 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, s. 12; Zvl. vyd. 15/04, s. 223) — Práva spotřebitele — Zboží vykazující nevýznamný rozpor se smlouvou — Neprovedení opravy uvedeného zboží — Návrh na odstoupení od smlouvy — Nepřípustnost — Neexistence subsidiárního návrhu na přiměřené snížení ceny — Možnost vnitrostátního soudu přezkoumat otázku přiměřeného snížení ceny i bez návrhu.

Výrok

- 1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která v případě, že se spotřebitel, který má nárok na přiměřené snížení ceny zboží stanovený v kupní smlouvě, omezí na to, že se u soudu domáhá pouze odstoupení od smlouvy, které však nelze z důvodu nevýznamného rozporu zboží se smlouvou přiznat, vnitrostátnímu soudu neumožňuje, aby i bez návrhu přiznal takovéto snížení, a to i přesto, že uvedený spotřebitel není oprávněn ani upřesnit svůj původní návrh, ani podat za tímto účelem novou žalobu.

(¹) Úř. věst. C 98, 31.3.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 — European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) v. Evropská komise, Lexmark International Technology SA

(Věc C-56/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Zneužití dominantního postavení — Trhy s inkoustovými kartuší — Rozhodnutí, kterým se zamítá stížnost — Nedostatek zájmu Společenství — Nízká pravděpodobnost prokázání existence porušení článku 82 ES — Význam závažnosti údajného protiprávního jednání“)

(2013/C 344/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) (zástupce: D. Ehle, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: A. Antoniadis a C. Hödlmayr, zmocněnci, ve spolupráci s W. Bergem, advokátem), Lexmark International Technology SA

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) ze dne 24. listopadu 2011, EFIM v. Komise (T-296/09), kterým Tribunál zamítl návrh na zrušení rozhodnutí Komise K(2009) 4125 ze dne 20. května 2009 o zamítnutí stížnosti COMP/C-3/39.391 týkající se údajných porušení článků 81 ES a 82 ES společnostmi Hewlett Packard, Lexmark, Canon a Epson na trzích s inkoustovými kartuší — Pravomoc Komise — Povinnosti v oblasti prošetřování stížností — Nedostatek zájmu Společenství — Proporcionalita — Nedostatek odůvodnění — Porušení práva na obhajobu — Oznámení Komise o vyřizování stížností

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) European Federation of Ink and Ink Cartridge Manufacturers (EFIM) se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 118, 21.4.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts v. Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

(Věc C-59/12) (¹)

(„Směrnice 2005/29/ES — Nekalé obchodní praktiky — Rozsah působnosti — Zavádějící informace šířené zdravotní pojišťovnou působící v režimu zákonného zdravotního pojištění — Pojišťovna zřízená ve formě veřejnoprávního subjektu“)

(2013/C 344/34)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Účastnice řízení podávající opravný prostředek „Revision“: BKK Mobil Oil Körperschaft des öffentlichen Rechts

Žalobkyně v prvním stupni: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22) ve spojení s čl. 2 písm. d) téže směrnice — Rozsah působnosti — Pojmy „obchodní praktiky“ a „obchodník“ — Reklamní sdělení veřejné zdravotní pojišťovny obsahující klamavé informace týkající se nevýhod, které pro zákazníky vyplývají z případné změny zdravotní pojišťovny

Výrok

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („směrnice o nekalých obchodních praktikách“) musí být vykládána v tom smyslu, že veřejnoprávní subjekt pověřený plněním takových úkolů v obecném zájmu, jako je správa zákonného zdravotního pojištění, spadá do její osobní působnosti.

(¹) Úř. věst. C 138, 12.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative — Lucembursko) — Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou v. Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

(Věc C-86/12) (¹)

(„Občanství Unie — Články 20 SFEU a 21 SFEU — Směrnice 2004/38/ES — Právo pobytu státního příslušníka třetí země, který je příbuzným v přímé vzestupné linii občana Unie nízkého věku — Občané Unie, kteří se narodili v jiném členském státě, než jehož jsou státními příslušníky, a kteří nevyužili práva na volný pohyb — Základní práva“)

(2013/C 344/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobci: Adzo Domenyo Alokpa, Jarel Mondoulou, Eja Mondoulou

Žalovaný: Ministre du Travail, de l'Emploi et de l'Immigration

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour administrative — Výklad článku 20 SFEU a článků 20, 21, 24, 33 a 34 Listiny základních práv — Odmítnutí členského státu přiznat právo pobytu státnímu příslušníkovi třetího státu, který je příbuzným v přímé vzestupné linii a sám vyživuje své nezletilé děti, jež jsou občany Unie a státními příslušníky členského státu — Neexistence společného rodinného života s jiným příbuzným v přímé vzestupné linii těchto dětí, který má bydliště v jiném členském státě — Dosah odepření pobytu a odmítnutí vydání povolení k pobytu a pracovního povolení — Dopady na skutečné požívání práv spojených se statutem občana Unie

Výrok

V takové situaci, jako je situace dotčená v původním řízení, musí být články 20 SFEU a 21 SFEU vykládány v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát odepřel státnímu příslušníkovi třetí země právo pobytu na svém území, i když tento státní příslušník sám vyživuje děti nízkého věku, jež jsou občany Unie a pobývají s ním v tomto členském státě od svého narození, avšak nejsou státními příslušníky téhož státu a nevyužily svého práva na volný pohyb, pokud tito občané Unie nesplňují podmínky stanovené směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, nebo pokud takové odmítnutí nezbavuje uvedené občany možnosti skutečně využívat podstatné části práv plynoucích z postavení občana Unie, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

(¹) Úř. věst. C 138, 12.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Itálie) — Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI v. Provincia di Fermo

(Věc C-94/12) ⁽¹⁾

(„Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Hospodářské a finanční schopnosti — Technická nebo odborná způsobilost — Články 47 odst. 2 a 48 odst. 3 — Možnost hospodářského subjektu využít schopností jiných subjektů — Článek 52 — Systém osvědčení — Veřejné zakázky na stavební práce — Vnitrostátní právní předpisy, které ukládají povinnost mít osvědčení o kvalifikaci, jež odpovídá druhu a hodnotě stavebních prací, které jsou předmětem veřejné zakázky — Zákaz využít osvědčení vícero subjektů, pokud jde o stavební práce téže kategorie“)

(2013/C 344/36)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Swm Costruzioni 2 SpA, Mannocchi Luigino DI

Žalovaná: Provincia di Fermo

Za přítomnosti: Torelli Dottori SpA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Výklad čl. 47 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114) — Hospodářská a finanční schopnost hospodářského subjektu — Možnost využít schopností jiných subjektů — Vnitrostátní právní úprava, která omezuje tuto možnost na jeden jediný jiný subjekt pro každou kategorii kvalifikace stanovenou subjektem udělujícím osvědčení

Výrok

Článek 47 odst. 2 a čl. 48 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby, ve spojení s čl. 44 odst. 2 této směrnice musí být vykládány v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které obecně zakazuje hospodářským subjektům účastnícím se zadávacího řízení na veřejnou zakázku na stavební práce, aby pro stejnou kategorii kvalifikace využily schopností vícera podniků.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Korkein hallinto-oikeus — Finsko) — Laboratoires Lyocentre v. Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus — ja valvontavirasto

(Věc C-109/12) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Zdravotnické prostředky — Směrnice 93/42/EHS — Humánní léčivé přípravky — Směrnice 2001/83/ES — Právo příslušného vnitrostátního orgánu kvalifikovat jako humánní léčivý přípravek výrobek, který je v jiném členském státě uváděn na trh jako zdravotnický prostředek opatřený označením CE — Použitelný postup“)

(2013/C 344/37)

Jednací jazyk: finština

Předkládající soud

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Laboratoires Lyocentre

Žalovaní: Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus, Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus — ja valvontavirasto

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Korkein hallinto-oikeus — Výklad směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích (Úř. věst. L 169, s. 1; Zvl. vyd. 13/12, s. 82) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 67; Zvl. vyd. 13/27, s. 69), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/27/ES ze dne 31. března 2004, kterou se mění směrnice 2001/83/ES o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 136, s. 34; Zvl. vyd. 13/34, s. 262) — Vaginální přípravek obsahující živé mléčné bakterie — Právo příslušného vnitrostátního orgánu zařadit přípravek uváděný na trh v jiném členském státě jako zdravotnický prostředek opatřený označením CE ve smyslu směrnice 2001/83 z důvodu jeho farmakologických, imunologických a metabolických účinků mezi léčivé přípravky ve smyslu směrnice 93/42 — Použitelný postup

Výrok

- 1) Kvalifikace výrobku v jednom členském státě jako zdravotnického prostředku opatřeného označením CE podle směrnice Rady 93/42/EHS ze dne 14. června 1993 o zdravotnických prostředcích, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/47/ES ze dne 5. září 2007, nebrání tomu, aby příslušné orgány jiného členského státu kvalifikovaly tentýž výrobek z důvodu

jeho farmakologického, imunologického nebo metabolického účinku jako léčivý přípravek ve smyslu čl. 1 bodu 2 písm. b) směrnice 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, ve znění nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ze dne 12. prosince 2006.

- 2) Příslušné orgány členského státu musejí pro účely kvalifikace výrobku, který již byl v jiném členském státě kvalifikován jako léčivý přípravek opatřený označením CE podle směrnice 2001/83, ve znění nařízení č. 1901/2006, jakožto zdravotnického prostředku opatřeného označením CE podle směrnice 93/42, ve znění směrnice 2007/47, uplatnit před použitím postupu ke kvalifikaci stanoveného směrnicí 2001/83, pozměněného nařízením č. 1901/2006, postup stanovený v článku 18 směrnice 93/42 ve znění směrnice 2007/47 a popřípadě postup stanovený v článku 8 uvedené směrnice 93/42.
- 3) Výrobek, který ač není totožný s jiným výrobkem kvalifikovaným jako léčivý přípravek, nicméně obsahuje stejnou složku a má stejné účinky jako tento výrobek, nelze uvnitř jednoho a téhož členského státu uvádět na trh jako zdravotnický prostředek podle směrnice 93/42, ve znění směrnice 2007/47, ledaže jiná vlastnost takového výrobku, relevantní s ohledem na čl. 1 odst. 2 písm. a) uvedené směrnice vyžaduje, aby byl kvalifikován a uváděn na trh jako zdravotnický prostředek, přičemž ověření této skutečnosti je věcí předkládajícího soudu.

(¹) Úř. věst. C 133, 5.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Supreme Court — Irsko) — Donal Brady v. Environmental Protection Agency

(Věc C-113/12) (¹)

(„Životní prostředí — Směrnice 75/442/EHS — Hnůj produkován a skladovaný zařízením pro chov prasat před jeho převodem zemědělcům, kteří ho používají jako hnojivo na svých pozemcích — Kvalifikace jako „odpad“ nebo „vedlejší produkt“ — Podmínky — Důkazní břemeno — Směrnice 91/676/EHS — Neprovedení — Osobní odpovědnost producenta za dodržení unijního práva, které se týká nakládání s odpady a hnojivy, těmito zemědělci“)

(2013/C 344/38)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Supreme Court

Účastníci původního řízení

Žalobce: Donal Brady

Žalovaná: Environmental Protection Agency

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Supreme Court — Výklad čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech (Úř. věst. L 194, s. 39; Zvl. vyd. 15/01, s. 23), ve znění směrnice Rady 91/156/EHS ze dne 18. března 1991 (Úř. věst. L 78, s. 32; Zvl. vyd. 15/02, s. 3) — Pojem „odpad“ — Prasečí hnůj dodávaný chovatelem prasat zemědělcům jako hnojivo — Oprávnění členského státu stanovit osobní odpovědnost producenta v případě, že zemědělci používající prasečí hnůj na vlastních pozemcích jako hnojivo nedodrží unijní právní předpisy týkající se kontroly odpadu

Výrok

1) Článek 1 písm. a) první pododstavec směrnice Rady 75/442/EHS ze dne 15. července 1975 o odpadech, ve znění rozhodnutí Komise 96/350/ES ze dne 24. května 1996, musí být vykládán v tom smyslu, že hnůj vyprodukovaný v zařízení pro intenzivní chov prasat a skladovaný v očekávání jeho dodání zemědělcům, aby ho použili na svých pozemcích jako hnojivo, nepředstavuje „odpad“ ve smyslu uvedeného ustanovení, ale vedlejší produkt, jestliže uvedený producent zamýšlí uvádět tento hnůj na trh v pozdějším procesu za podmínek, které jsou pro něj hospodářsky výhodné, a za podmínky, že toto opětovné použití není pouze možné, ale je jisté, nevyžaduje předchozí zpracování a navazuje na výrobní proces. Je věcí vnitrostátních soudů, aby s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem, kterými se vyznačují situace, o kterých rozhodují, ověřily, zda jsou tato různá kritéria splněna.

2) Unijní právo nebrání tomu, aby důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že jsou splněna kritéria umožňující mít za to, že taková látka, jako je hnůj vyprodukovaný, skladovaný a prodávaný za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, představuje vedlejší produkt, nesl producent tohoto hnoje, pokud z toho nevyplyvá narušení účinnosti tohoto práva, a zejména směrnice 75/442, ve znění rozhodnutí 96/350, a pokud je zaručeno dodržení povinností vyplývajících z unijního práva, a zejména povinnosti, která spočívá v tom, že ustanovením této směrnice nesmí podléhat látky, které na základě uvedených kritérií musí být podle judikatury Soudního dvora považovány za vedlejší produkty, na které se uvedená směrnice nepoužije.

3) Článek 2 odst. 1 písm. b) bod iii) směrnice 75/442, ve znění rozhodnutí 93/350, musí být vykládán v tom smyslu, že při neprovedení směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů do práva členského státu není možné mít za to, že jsou stájová hnojiva vyprodukovaná v rámci zařízení pro chov prasat, které se nachází v uvedeném členském státě, z důvodu existence posledně uvedené směrnice „upravena jinými předpisy“ ve smyslu uvedeného ustanovení.

4) Za předpokladu, že hnůj vyprodukovaný zařízením pro chov prasat, které je jeho držitelem, musí být kvalifikován jako „odpad“ ve smyslu čl. 1 písm. a) prvního pododstavce směrnice 75/442, ve znění rozhodnutí 96/350:

— článek 8 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby bylo povoleno uvedenému držiteli za jakýchkoliv podmínek, aby se zbavil tohoto odpadu tím, že ho prodá zemědělcům, který ho použije jako hnojivo na svých pozemcích, pokud uvedený zemědělec ani nevlastní povolení uvedené v článku 10 uvedené směrnice, ani není vyňat z požadavku vlastnit takové povolení a být zaregistrován v souladu s ustanoveními článku 11 této směrnice, a

— článek 8 ve spojení s články 10 a 11 uvedené směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby převod tohoto odpadu uvedeným držitelem zemědělcům, který ho používá jako hnojivo na svých pozemcích a který vlastní povolení uvedené v článku 10 nebo je vyňat z požadavku vlastnit takové povolení a být zaregistrován v souladu s uvedeným článkem 11, podléhal podmínce, že tento držitel převezme odpovědnost za to, že tento jiný zemědělec dodrží pravidla, která se musí použít na operace využívání odpadu uskutečňované tímto zemědělcem na základě unijního práva týkajícího se nakládání s odpady a hnojivy.

(¹) Úř. věst. C 151, 26.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 — Francouzská republika v. Evropská komise

(Věc C-115/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Evropský fond pro regionální rozvoj (EFRR) — Strukturální pomoc Společenství v regionu Martinik — Snížení finanční pomoci — Veřejné zakázky na stavební práce — Soulad operací s ustanoveními unijního práva — Koordinace postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce — Směrnice 93/37/EHS — Článek 2 — Pojem „přímé subvencování“ — Pojem „zařízení určená pro sportovní a rekreační účely a pro využití volného času““)

(2013/C 344/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: E. Belliard a N. Rouam, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a A. Steiblytė, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 16. prosince 2011, Francie v. Komise (T-488/10), jímž Tribunál zamítl žalobu na zrušení rozhodnutí Komise C(2010) 5229 ze dne 28. července 2010 o zrušení části příspěvku z Evropského fondu pro regionální rozvoj (EFRR) na základě jednotného programového dokumentu pro cíl 1 pro

strukturální pomoc Společenství ve francouzském regionu Martinik — Koordinace postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce — Pojem „přímá subvence“ — Pojem „zařízení určená pro sportovní a rekreační účely a pro využití volného času“ — Nesprávné právní posouzení — Chybějící odůvodnění

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Francouzské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 138, ze dne 12.5.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 — Bernhard Rintisch v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Bariatix Europe Inc. SAS

(Věc C-120/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 74 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 první a třetí pododstavec — Námitky majitele starší ochranné známky — Existence ochranné známky — Důkazy předložené na podporu námitek po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Ustanovení, které by stanovilo jinak — Okolnosti, které brání zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů“)

(2013/C 344/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Bernhard Rintisch (zástupce: A. Dreyer, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec), Bariatix Europe Inc. SAS

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 16. prosince 2011, Rintisch v. OHIM (T-62/12), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou majitelem národních slovních a obrazových ochranných známek „PROTI“, „PROTIPOWER“ a „PROTIPLUS“ pro výrobky zařazené do tříd 29 a 32 a národního obchodního názvu „PROTITOP“ pro výrobky zařazené do tříd 29, 30 a 32 proti rozhodnutí R 740/2008-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 15. prosince 2008, zamítajícímu odvolání podané proti rozhodnutí

námitkového oddělení, které zamítlo námitky žalobce proti zápisu slovní ochranné známky „PROTI SNACK“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 29, 30 a 32 — Opožděné předložení dokumentů — Diskreční pravomoc svěřená v čl. 74 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 40/94 (nyní čl. 76 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Bernhardu Rintischovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 — Bernhard Rintisch v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Věc C-121/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 74 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 první a třetí pododstavec — Námitky majitele starší ochranné známky — Existence ochranné známky — Důkazy předložené na podporu námitek po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Ustanovení, které by stanovilo jinak — Okolnosti, které brání zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů“)

(2013/C 344/41)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Bernhard Rintisch (zástupce: A. Dreyer, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (zástupce: F. Baujoin, avocat)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 16. prosince 2011, Rintisch v. OHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (T-109/09), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou majitelem některých slovních ochranných známek Společenství a národních slovních ochranných známek, národní obrazové ochranné známky a národního obchodního označení obsahujícího výraz „PROTI“, pro výrobky zařazené do tříd 5, 29, 30 a 32, proti rozhodnutí R 1660/2007-4 čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) ze dne 21. ledna 2009 zamítajícímu odvolání podané proti rozhodnutí námitkového oddělení, které zamítlo námitky žalobce proti zápisu slovní ochranné známky „PROTIVITAL“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 29 a

30 — Opožděné předložení dokumentů — Posuzovací pravomoc svěřená v čl. 74 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 40/94 (nyní čl. 76 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 207/2009)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Bernhardu Rintischovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 — Bernhard Rintisch v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory), Valfleuri Pâtes alimentaires SA

(Věc C-122/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Ochranná známka Společenství — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 74 odst. 2 — Nařízení (ES) č. 2868/95 — Pravidlo 50 odst. 1 první a třetí pododstavec — Námitky majitele starší ochranné známky — Existence ochranné známky — Důkazy předložené na podporu námitek po uplynutí lhůty stanovené za tímto účelem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Ustanovení, které by stanovilo jinak — Okolnosti, které brání zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů“)

(2013/C 344/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: Bernhard Rintisch (zástupce: A. Dreyer, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Schneider, zmocněnec), Valfleuri Pâtes alimentaires SA (zástupce: F. Baujoin, advokát)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 16. prosince 2011, Rintisch v. OHIM — Valfleuri Pâtes alimentaires (T-152/09), kterým Tribunál zamítl žalobu na neplatnost podanou majitelem několika národních slovních ochranných známek, slovních ochranných známek Společenství, národních obrazové ochranné známky a obchodního názvu obsahujících výraz „PROTI“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 29, 30 a 32 proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM) R 1661/2007-4 ze dne 3. února 2009, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, kterým byly zamítnuty námitky podané účastníkem řízení podávajícím kasační opravný prostředek proti zápisu slovní ochranné známky „PROTIACTIVE“ pro výrobky zařazené do tříd 5, 29 a 30 — Opožděné předložení dokumentů — Posuzovací pravomoc svěřená na základě čl. 74 odst. 2 nařízení (ES) č. 40/94 [nyní čl. 76 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009]

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Bernhardu Rintischovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Pensionsversicherungsanstalt v. Peter Brey

(Věc C-140/12) (¹)

(„Volný pohyb osob — Občanství Unie — Směrnice 2004/38/ES — Právo pobytu po dobu delší než tři měsíce — Článek 7 odst. 1 písm. b) — Osoba, která již nemá postavení pracovníka — Poživatel starobního důchodu — Podmínka dostatečných prostředků, aby se osoba nestala zátěží pro „systém sociálního zabezpečení“ hostitelského členského státu — Žádost o zvláštní nepřispěvkovou peněžitou dávku — Vyrovnávací příspěvek určený k dorovnání starobního důchodu — Nařízení (ES) č. 883/2004 — Článek 3 odst. 3 a článek 70 — Příslušnost členského státu bydliště — Podmínky poskytnutí — Právo legálního pobytu na vnitrostátním území — Soulad s unijním právem“)

(2013/C 344/43)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Pensionsversicherungsanstalt

Žalovaný: Peter Brey

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad čl. 7 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. L 158, s. 77, Zvl. vyd. 05/05, s. 46), ve znění opravy — Právo občana Unie, který ukončil svou výdělečnou činnost pobývat více než tři měsíce na území jiného členského státu — Situace, ve které uvedený občan pobírá důchod nižší než je životní minimum hostitelského členského státu a ve které tento

občan z tohoto důvodu požádal o vyrovnávací příspěvek („Ausgleichszulage“), zvláštní nepřispěvkovou peněžitou dávku

Výrok

Unijní právo jak vyplývá zejména z čl. 7 odst. 1 písm. b), čl. 8 odst. 4 a čl. 24 odst. 1 a 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS, musí být vykládáno v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, jež i ve vztahu k období po uplynutí prvních tří měsíců pobytu vylučuje za jakýchkoli okolností a automaticky poskytnutí dávky, jako je vyrovnávací příspěvek stanovený v § 292 odst. 1 zákona o všeobecném sociálním pojištění (Allgemeines Sozialversicherungsgesetz), ve znění — ode dne 1. ledna 2011 — zákona o rozpočtu na rok 2011 (Budgetbegleitgesetz 2011), hospodářsky nečinnému státnímu příslušníkovi jiného členského státu, protože navzdory skutečnosti, že mu bylo vydáno osvědčení o právu pobytu, nesplňuje podmínky pro využití práva legálního pobytu na území prvního členského státu po dobu delší než tři měsíce, jelikož existence takového práva je podřízena požadavku, aby uvedený státní příslušník měl dostatečné prostředky, aby nemusel o uvedenou dávku požádat.

(¹) Úř. věst. C 165, 9.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Salzgitter Mannesmann Handel GmbH v. SC Laminorul SA

(Věc C-157/12) (¹)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 34 body 3 a 4 — Uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě — Příklad, kdy je uvedené rozhodnutí neslučitelné s jiným rozhodnutím vydaným dříve v témže členském státě v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok“)

(2013/C 344/44)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Salzgitter Mannesmann Handel GmbH

Žalovaná: SC Laminorul SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Bundesgerichtshof — Výklad čl. 34 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1) — Uznání rozhodnutí vydaného v jiném členském státě — Příklad, kdy je uvedeně rozhodnutí neslučitelné s jiným rozhodnutím vydaným dříve v téže členském státě v řízení mezi týmiž stranami a pro tentýž nárok

Výrok

Článek 34 bod 4 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na neslučitelná rozhodnutí vydaná soudy téhož členského státu.

(¹) Úř. věst. C 184, 23.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Francie) — Peter Pinckney v. KDG Médiatech AG

(Věc C-170/12) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 44/2001 — Soudní příslušnost — Věci týkající se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Majetková autorská práva — Hmotný nosič, na němž je rozmnožováno chráněné dílo — Zveřejnění na internetových stránkách — Určení místa, kde vznikla škoda“)

(2013/C 344/45)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Peter Pinckney

Žalovaná: KDG médiatech AG

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation — Výklad čl. 5 bodu 3 nařízení Rady č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001 L 12, s. 1) — Příslušnost vnitrostátního soudu ve věcech týkajících se deliktů nebo kvazideliktů odpovědnosti — Kritéria pro určení „místa, kde došlo nebo může dojít ke škodné události“ — Porušení majetkových práv autora zveřejněním elektronického obsahu informací na internetových stránkách nebo na hmotném nosiči reprodukcí tohoto obsah — Obsah informací určený veřejnosti

Výrok

Článek 5 bod 3 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v případě tvrzeného porušení majetkových autorských práv zaručených členským státem, v němž má sídlo soud, k němuž byla podána žaloba, je tento soud příslušný k projednání žaloby na náhradu škody podané autorem díla proti společnosti usazené v jiném členském státě, která uvedené dílo v tomto členském státě rozmnožila na hmotném nosiči, který je následně prodáván společnostmi usazenými v třetím členském státě prostřednictvím internetové stránky, jež je přístupná rovněž v obvodu soudu, k němuž byla podána žaloba. Uvedený soud je příslušný pouze k rozhodnutí o škodě, ke které došlo na území členského státu, v němž se tento soud nachází.

(¹) Úř. věst. C 174, 16.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — El du Pont de Nemours and Company v. Evropská komise, DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA

(Věc C-172/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiné společnosti její mateřské společnosti — Společná kontrola dvěma mateřskými společnostmi — Rozhodující vliv — Společná a nerozdílná odpovědnost — Promlčení — Legitimní zájem“)

(2013/C 344/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: El du Pont de Nemours and Company (zástupci: J. Boyce a A. Lyle-Smythe, solicitors)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a A. Biolan, zmocněnci), DuPont Performance Elastomers LLC, DuPont Performance Elastomers SA (zástupci: J. Boyce a A. Lyle-Smythe, solicitors)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 2. února 2012, El du Pont de Nemours a další v. Komise (T-76/08), kterým Tribunál zamítl žalobu znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2007) 5910 final ze dne 5. prosince 2007 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.629 — Chloroprenový kaučuk), které se týká kartelové dohody o rozdělení trhu a stanovení cen na trhu s chloroprenovým kaučukem v Evropském hospodářském prostoru (EHP), a podřídně na snížení pokuty uložené žalobkyni — Společný podnik — Přičitatelnost protiprávního jednání

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) *El du Pont de Nemours and Company* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 194, 30.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 26. září 2013 — The Dow Chemical Company v. Evropská komise

(Věc C-179/12 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s chloroprenovým kaučukem — Stanovení cen a rozdělení trhu — Porušení článku 81 ES — Přičitatelnost protiprávního jednání dceřiné společnosti k tíži její mateřské společnosti — Společné ovládání dvěma mateřskými společnostmi — Rozhodující vliv — Právo na obhajobu — Zvýšení pokuty — Odrazující účinek“)

(2013/C 344/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: The Dow Chemical Company (zástupce: D. Schroeder, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: P. Van Nuffel, V. Bottka a L. Malferrari, zmocněnci)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 2. února 2012 ve věci T-77/08, *The Dow Chemical Company v. Evropská komise*, kterým Tribunál zamítl žalobu znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise C(2007) 5910 final ze dne 5. prosince 2007 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/F/38.629 — Chloroprenový kaučuk) ohledně kartelové dohody na trhu s chloroprenovým kaučukem v Evropském hospodářském prostoru (EHP), která se týkala rozdělení trhu a stanovení cen, a podpůrně na snížení pokuty, která byla navrhovatelce uložena — Společný podnik — Přičitatelnost protiprávního jednání

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Společnosti *The Dow Chemical Company* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 184, 23.6.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgique) — Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA v. Région wallonne

(Věc C-195/12) (¹)

(„Směrnice 2004/8/ES — Působnost — Kombinovaná výroba tepla a elektřiny a vysoce účinná kombinovaná výroba tepla a elektřiny — Článek 7 — Regionální režim podpory, který stanoví udělování „zelených certifikátů“ kogeneračním zařízením — Udělování většího množství zelených certifikátů kogeneračním zařízením, která využívají především jiné formy biomasy než dřevo nebo dřevní odpad — Zásada rovnosti a zákazu diskriminace — Články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie“)

(2013/C 344/48)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Industrie du bois de Vielsalm & Cie (IBV) SA

Žalovaný: Région wallonne

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour constitutionnelle — Výklad článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií a o změně směrnice 92/42/EHS (Úř. věst. L 52, s. 50) — Výklad článků 2 a 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. L 283, s. 33) — Výklad článku 22 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, s. 16) — Výklad článku 6 SEU a článků 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie — Režimy finanční podpory omezené na vysoce účinná kogenerační zařízení — Povinnost, možnost nebo zákaz vyloučit z podpůrných opatření kogenerační zařízení, která využívají především dřevo nebo dřevní odpad — Soulad právní úpravy se zásadou rovnosti

Výrok

- 1) Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/8/ES ze dne 11. února 2004 o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním

trhu s energií a o změně směrnice 92/42/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že se jeho působnost neomezuje pouze na kogenerační zařízení, která vykazují charakteristiky vysoce účinných kogeneračních zařízení ve smyslu této směrnice.

- 2) Za současného stavu unijního práva nebrání zásada rovného zacházení a zákazu diskriminace, jež je zakotvena zejména v článcích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, tomu, aby členské státy, pokud zavedou takové vnitrostátní režimy podpory kombinované výroby tepla a elektřiny a výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, jako jsou režimy uvedené v článku 7 směrnice 2004/8 a článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/77/ES ze dne 27. září 2001 o podpoře elektřiny vyrobené z obnovitelných zdrojů energie na vnitřním trhu s elektřinou, stanovily takové intenzivnější podpůrné opatření, jako je opatření dotčené v původním řízení, které se může vztahovat na všechna kogenerační zařízení využívající především biomasu s výjimkou zařízení, která využívají především dřevo nebo dřevní odpad.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Lucembursko) — Caisse nationale des prestations familiales v. Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

(Spojené věci C-216/12 a C-217/12) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Dohoda mezi Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací — Švýcarští státní příslušníci, kteří mají bydliště ve Švýcarsku a pracují v Lucembursku — Přiznání příspěvku na rodičovskou dovolenou — Pojem „rodinná dávka““)

(2013/C 344/49)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Caisse nationale des prestations familiales

Žalovaní: Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Lucembursko) — Výklad čl. 1 písm. u), i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o

uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) a Přílohy II oddílu A bodu 1 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob uzavřené dne 21. června 1999 (Úř. věst. 2002, L 114, s. 6) — Pojem „rodinná dávka“ — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy poskytování příspěvku na rodičovskou dovolenou — Švýcarský státní příslušník s trvalým bydlištěm ve Švýcarsku a zaměstnáním v Lucembursku

Výrok

Článek 1 písm. u) bod i) a čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, samostatně výdělečně činné osoby a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1606/98 ze dne 29. června 1998, musí být vykládány v tom smyslu, že takový příspěvek na rodičovskou dovolenou, jako je příspěvek zavedený lucemburskou právní úpravou, je rodinnou dávkou ve smyslu tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 235, ze dne 4.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal de commerce de Bruxelles — Belgie) — Christian van Buggenhout a Ilse van de Mierop jednající jako správci konkurzní podstaty Grontimmo SA v. Banque Internationale à Luxembourg

(Věc C-251/12) ⁽¹⁾

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Nařízení (ES) č. 1346/2000 — Úpadková řízení — Článek 24 odst. 1 — Splnění závazku „ve prospěch dlužníka, proti němuž je vedeno úpadkové řízení“ — Platba poskytnutá věřiteli tohoto dlužníka“)

(2013/C 344/50)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de commerce de Bruxelles

Účastnice původního řízení

Žalobci: Christian van Buggenhout a Ilse van de Mierop jednající jako správci konkurzní podstaty Grontimmo SA

Zalovaná: Banque Internationale à Luxembourg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal de commerce de Bruxelles — Výklad článku 24 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení (Úř. věst. L 160, s. 1) — Provedení platby ve prospěch věřitele dlužníka v úpadku na žádost tohoto dlužníka v případě, kdy nebyla přijata žádná opatření ke zveřejnění rozhodnutí o zahájení úpadkového řízení v jiném členském státě — Osvobození zmocněnce jednatelství v dobré víře od závazku — Osobní působnost — Pojem „splnění závazku ve prospěch dlužníka“ zahrnující pouze platbu provedenou ve prospěch dlužníka v úpadku nebo také platbu ve prospěch jeho věřitelů

Výrok

Článek 24 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1346/2000 ze dne 29. května 2000 o úpadkovém řízení musí být vykládán v tom smyslu, že do působnosti tohoto ustanovení nespadá platba uskutečněná na pokyn dlužníka, který se nachází v úpadkovém řízení, ve prospěch jeho věřitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalsko) — ITEL CAR Automóveis de Aluguer Lda v. Fazenda Pública

(Věc C-282/12) ⁽¹⁾

(„Volný pohyb kapitálu — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Úroky zaplacené společností-rezidentem za finanční prostředky zapůjčené společností usazenou ve třetí zemi — Existence „zvláštních vztahů“ mezi těmito společnostmi — Právní úprava „nízké kapitalizace“ — Neodpočitatelnost úroků vztahujících se k části dluhu považované za nadměrnou — Odpočitatelnost u úroků zaplacených společností se sídlem v tuzemsku — Daňové úniky a daňové podvody — Čistě vykonstruované operace — Podmínky volné hospodářské soutěže — Přiměřenost“)

(2013/C 344/51)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Central Administrativo Sul

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda

Zalovaná: Fazenda Pública

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Central Administrativo Sul — Portugalsko — Výklad článků 63 a 65 SFEU — Daňové právní předpisy — Korporační daň — Odpočitatelnost úroků z půjčky — Vnitrostátní právní úprava umožňující odpočitatelnost v případě nadměrné zadluženosti vůči společnosti usazené v tuzemsku, avšak vylučující ji v případě nadměrné zadluženosti vůči společnosti usazené ve třetí zemi

Výrok

Článek 56 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která pro účely stanovení zdanitelného zisku nedovoluje odpočíst z titulu výdajů úroky vztahující se k části dluhu považované za nadměrnou, které zaplatila společnost-rezident společnosti poskytující úvěr usazené ve třetí zemi, s níž společnost-rezident udržuje zvláštní vztahy, avšak dovoluje odpočet takových úroků zaplacených společností poskytující úvěr-rezidentu, s níž společnost přijímající úvěr udržuje takové vztahy, pokud v případě neúčasti společnosti poskytující úvěr usazené ve třetí zemi na kapitálu společnosti-rezidentu přijímající úvěr tato právní úprava přesto presumuje, že celý dluh posledně zmíněné společnosti je součástí vykonstruované operace, jejímž cílem je vyhnout se platbě obvykle dlužené daně, nebo pokud uvedená právní úprava neumožňuje předem a s dostatečnou přesností určit rozsah její působnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 250, 18.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 26. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Administrativen sad — Varna — Bulharsko) — Serebrjannij vek EOOD v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenie na izpalnenieto“ — Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata Agencija za prichodite

(Věc C-283/12) ⁽¹⁾

(„DPH — Směrnice 2006/112/ES — Článek 2 odst. 1 písm. c), články 26, 62 a 63 — Uskutečnění zdanitelného plnění — Vzájemné plnění — Plnění za úplatu — Základ daně u plnění v případě, že protiplnění představují služby — Udělení společnosti práva užívat nemovitý majetek a pronajímat jej třetím osobám, poskytnuté fyzickou osobou, za služby spočívající ve zvelebení a zařízení tohoto majetku touto společností“)

(2013/C 344/52)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Serebrjannij vek EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i upravljenje na izpalenienieto“ — Varna pri Centralno upravljenje na Nacionalnata Agencija za prichodite

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Administrativen sad — Varna — Výklad čl. 2 odst. 1 písm. c), článku 26, jakož i článků 62 a 63 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1) — Právní předpisy, podle nichž je v případě nepeněžitě odměny poskytovatele služby protiplněním za jeho službu jiná služba — Kvalifikace plnění jako směna služeb či nikoliv — V případě záporné odpovědi možnost kvalifikace zvelebení a zařízení nemovitosti jako zdanitelného plnění — Uskutečnění zdanitelného plnění a pravidlo pro stanovení základu daně

Výrok

Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty musí být vykládán v tom smyslu, že poskytnutí služby spočívající v rekonstrukci a zařízení apartmánu musí být považováno za plnění za úplatu, pokud se podle smlouvy uzavřené s vlastníkem tohoto apartmánu poskytovatel uvedené služby jednak zaváže poskytnout tuto službu na své náklady a jednak získá právo disponovat po dobu platnosti této smlouvy uvedeným apartmánem za účelem jeho využívání ke své podnikatelské činnosti, aniž je povinen hradit nájemné, zatímco vlastník převezme po skončení platnosti uvedené smlouvy zařízení apartmánu.

(¹) Úř. věst. C 243, 11.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Amtsgericht Laufen — Německo) — trestní řízení proti Gjoku Filevovi, Adnanu Osmanimu

(Věc C-297/12) (¹)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva — Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí — Směrnice 2008/115/ES — Článek 11 odst. 2 — Rozhodnutí o navracení spojené se zákazem vstupu — Doba trvání zákazu vstupu omezená v zásadě na pět let — Vnitrostátní právní úprava stanovící zákaz vstupu bez časového omezení, pokud není předložena žádost o omezení — Článek 2 odst. 2 písm. b) — Státní příslušníci třetích zemí, jejichž návrat je trestněprávní sankcí nebo jejím důsledkem — Neuplatnění směrnice“)

(2013/C 344/53)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Laufen

Účastníci původního trestního řízení

Gjoko Filev, Adnan Osmani

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Amtsgericht Laufen — Výklad čl. 2 odst. 2 písm. b) a čl. 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, s. 98) — Zákaz vstupu na vnitrostátní území spojený s rozhodnutím o vyhoštění — Maximální doba trvání tohoto zákazu — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví zákaz vstupu na vnitrostátní území na dobu neurčitou pro cizince, vůči nimž bylo vydáno rozhodnutí o vyhoštění a sankcionující porušení tohoto zákazu pokutou nebo trestem až do výše tří let odnětí svobody — Opožděné provedení směrnice — Přímý účinek těchto ustanovení — Možnost stanovená vnitrostátní právní úpravou požádat o časové omezení účinků zákazu — Zákaz vstupu omezený za tohoto předpokladu na dobu trvání pěti let pod podmínkou neexistence trestně právního odsouzení nebo ohrožení veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti — Státní příslušníci třetích států, vůči nimž bylo před více než pěti lety vydáno rozhodnutí o vyhoštění

Výrok

- 1) Článek 11 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí musí být vykládán v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je § 11 odst. 1 zákona o pobytu, výdělečné činnosti a integraci cizinců na spolkovém území (Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet), které podmiňuje omezení doby trvání zákazu vstupu tím, že dotčený státní příslušník třetí země podá žádost o přiznání takového omezení.
- 2) Článek 11 odst. 2 směrnice 2008/115 musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby porušení zákazu vstupu a pobytu na území členského státu, který byl vydán více než pět let před dnem nového vstupu dotčeného státního příslušníka třetí země na toto území nebo před nabytím účinnosti vnitrostátní právní úpravy k provedení této směrnice, vedlo k trestněprávní sankci, pokud tento státní příslušník nepředstavuje vážné ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo národní bezpečnosti.
- 3) Směrnice 2008/115 musí být vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby členský stát stanovil, že opatření k ukončení pobytu nebo vyhoštění, které je starší pěti či více let v době mezi dnem, kdy měla být směrnice provedena, a dnem, kdy skutečně provedena byla, může být později znovu základem pro trestní stíhání, pokud bylo toto opatření založeno na trestní sankci ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. b) uvedené směrnice, a uvedený členský stát využil možnosti stanovené tímto ustanovením.

(¹) Úř. věst. C 250, 18.08.2012.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Confédération paysanne v. Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

(Věc C-298/12) ⁽¹⁾

(„Zemědělství — Společná zemědělská politika — Režim jednotné platby — Nařízení (ES) č. 1782/2003 — Výpočet platebních nároků — Stanovení referenční částky — Referenční období — Článek 40 odst. 1, 2 a 5 — Mimořádné okolnosti — Zemědělci podléhající agroenvironmentálním závazkům podle nařízení (EHS) č. 2078/92 a nařízení (ES) č. 1257/1999 — Stanovení nároku na valorizaci referenční částky — Zásada legitimního očekávání — Rovné zacházení se zemědělci“)

(2013/C 344/54)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Confédération paysanne

Žalovaný: Ministre de l'alimentation, de l'agriculture et de la pêche

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État (Francie) — Výklad čl. 40 odst. 1, 2 a 5 nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001 ((Úř. věst. L 270, 21.10.2003, s. 1; Zvl. vyd. 03/40, s. 269) — Podpora k příjmu zemědělců — Režim jednotné platby — Stanovení referenční částky — Referenční období — Vliv agroenvironmentálních závazků — Výpočet nároku na valorizaci založený nikoli na zmenšení produkce, ale na částce podpory získané během referenčního období — Nejzazší datum pro zohlednění agroenvironmentálních závazků — Rovné zacházení se zemědělci

Výrok

1) Článek 40 odst. 5 první pododstavec nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č.

1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1009/2008 ze dne 9. října 2008, musí být vykládán v tom smyslu, že opravňuje všechny zemědělce již na základě skutečnosti, že během referenčního období podléhali agroenvironmentálním závazkům podle nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ze dne 30. června 1992 o způsobech zemědělské produkce slučitelných s požadavky na ochranu životního prostředí a zachování přírodního prostředí a nařízení Rady (ES) č. 1257/1999 ze dne 17. května 1999 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) a o změně a zrušení některých nařízení, ve znění nařízení Rady (ES) č. 2223/2004 ze dne 22. prosince 2004, požádat o to, aby byla referenční částka vypočítána na základě kalendářního roku nebo kalendářních let referenčního období, která nebyla ovlivněna takovými závazky.

2) Článek 40 odst. 5 druhý pododstavec nařízení č. 1782/2003, ve znění nařízení č. 1009/2008, musí být vykládán v tom smyslu, že opravňuje všechny zemědělce již na základě skutečnosti, že během referenčního období 1997 — 2002 podléhali agroenvironmentálním závazkům podle nařízení č. 2078/92 a č. 1257/1999, ve znění nařízení č. 2223/2004, požádat o to, aby byla referenční částka vypočítána podle objektivních kritérií takovým způsobem, aby bylo zajištěno rovné zacházení se zemědělci a zabráněno narušení trhu a hospodářské soutěže, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Landgericht Saarbrücken — Německo) — Spedition Welter GmbH v. Avanssur SA

(Věc C-306/12) ⁽¹⁾

(„Pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrola povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění — Směrnice 2009/103/ES — Článek 21 odst. 5 — Škodní zástupce — Oprávnění převzít doručované soudní písemnosti — Vnitrostátní právní úprava podmiňující platnost tohoto doručení existencí výslovného zmocnění k převzetí takových písemností — Konformní výklad“)

(2013/C 344/55)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Saarbrücken

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Spedition Welter GmbH

Žalovaná: Avanssur SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Landgericht Saarbrücken — Výklad čl. 21 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 263, s. 11) — Škodní zástupce — Doručení žaloby, kterou podal poškozený proti pojišťovně, škodnímu zástupci — Vnitrostátní právní úprava podmiňující platnost tohoto doručení výslovným udělením zmocnění k převzetí doručovaných písemností — Přímý účinek výše uvedeného ustanovení směrnice

Výrok

- 1) Článek 21 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/103/ES ze dne 16. září 2009 o pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontrole povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění musí být vykládán v tom smyslu, že mezi dostatečné pravomoci, kterými musí být vybaven škodní zástupce, patří jeho oprávnění platně převzít soudní písemnosti nezbytné k zahájení řízení směřujícího k likvidaci pojistné události u příslušného soudu.
- 2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti věci v původním řízení, kdy vnitrostátní právní úprava převzala ustanovení čl. 21 odst. 5 směrnice 2009/103 doslovně, je předkládající soud povinen vyložit vnitrostátní právo ve smyslu konformním s výkladem této směrnice ze strany Soudního dvora Evropské unie, s tím, že vezme v úvahu veškeré vnitrostátní právo a použije metody výkladu jím uznané.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Svea hovrätt — Švédsko) — trestní řízení proti Danielu Lundbergovi

(Věc C-317/12) (¹)

(„Silniční doprava — Nařízení (ES) č. 561/2006 — Povinnost užívat tachograf — Výjimky pro neobchodní přepravu zboží — Pojem — Přeprava zboží uskutečňovaná soukromou osobou v rámci její činnosti amatérského jezdce na automobilových soutěžích rallye provozované ve volném čase, která je zčásti financována příspěvky třetích osob“)

(2013/C 344/56)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Svea hovrätt

Účastník původního trestního řízení

Daniel Lundberg

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Svea Hovrätt — Výklad čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, s. 8) a čl. 3 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. L 102, s. 1) — Výjimka z povinnosti zabudovat a užívat tachograf ve vozidlech, jejichž maximální přípustná hmotnost nepřesahuje 7,5 tuny — Neobchodní přeprava zboží — Přeprava zboží uskutečňovaná soukromou osobou v rámci své činnosti amatérského závodníka na automobilových rallye soutěžích prováděné ve volném čase, která je částečně financována sponzory, kterými jsou soukromé osoby nebo podniky

Výrok

Pojem „neobchodní přeprava zboží“ uvedený v čl. 3 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85, musí být vykládán v tom smyslu, že zahrnuje přepravu zboží uskutečňovanou jednotlivcem na vlastní účet a výlučně v rámci činnosti prováděné ve volném čase, pokud je tato činnost zčásti financována příspěvky třetích osob a za takovou přepravu není vyplácena žádná odměna.

(¹) Úř. věst. C 258, ze dne 25.8.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Centrale Raad van Beroep — Nizozemsko) — F. van der Helder, D. Farrington v. College voor zorgverzekering

(Věc C-321/12) (¹)

(„Sociální zabezpečení — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Článek 28 odstavec 2 písm. b) — Dávky nemocenského pojištění — Poživatel starobních důchodů v několika členských státech — Bydliště v jiném členském státě — Poskytování věcných dávek ve státě bydliště — Náklady na dávky — Členský stát, jehož právním předpisům poživatel důchodu podléhal nejdelší dobu — Pojem“)

(2013/C 344/57)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Centrale Raad van Beroep

Účastníci původního řízení

Žalobci: F. van der Helder, D. Farrington

Žalovaný: College voor zorgverzekeringen

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Centrale Raad van Beroep — Výklad článku 4 a čl. 28 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2) — Zdravotní pojištění — Dávky pro osoby s nárokem na důchod s bydlištěm v jiném členském státě, než ve kterém má sídlo příslušná instituce — Dávky k tíži instituce členského státu, jehož právním předpisům osoba s nárokem na důchod podléhala nejdelší dobu — Pojem „právní předpisy, jimž osoba s nárokem na důchod podléhala nejdelší dobu“

Výrok

Článek 28 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, pozměněného a aktualizovaného nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996, ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1992/2006 ze dne 18. prosince 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že „právní předpisy“, kterým poživatel důchodu podléhal nejdelší dobu, uvedené v tomto ustanovení, jsou právní předpisy upravující důchody.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation — Belgie) — État belge v. GIMLE SA

(Věc C-322/12) (¹)

(„Čtvrtá směrnice 78/660/EHS — Článek 2 odst. 3 — Zásada pravdivého a věrného obrazu — Článek 2 odst. 5 — Povinnost odchýlit se — Článek 32 — Oceňování na základě historické ceny — Pořizovací cena zjevně nižší než skutečná hodnota“)

(2013/C 344/58)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: État belge

Žalovaná: GIMLE SA

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour de cassation (Belgie) — Výklad čl. 2 odst. 3, 4 a 5 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, s. 11; Zvl. vyd. 17/01, s. 21) — Roční účetní závěrky některých forem společností — Zásada pravdivého a věrného obrazu — Kupní cena zboží neodpovídající jejich reálné hodnotě a podávající zkreslený obraz o stavu aktiv a pasiv společnosti — Povinnost postupovat odchylně od zásady zaúčtování aktiv v pořizovacích cenách a účtovat o aktivech ihned v jejich prodejní ceně

Výrok

Zásada věrného a pravdivého obrazu uvedená v čl. 2 odst. 3 až 5 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 založené na [44 odst. 2 písm. g) ES] o ročních účetních závěrkách některých forem společností neumožňuje odchýlit se od zásady ocenění aktiv na základě nákladů na pořízení nebo nákladů na výrobu, uvedené v článku 32 uvedené směrnice, ve prospěch ocenění na základě jejich skutečné hodnoty, jestliže jsou pořizovací cena nebo náklady na výrobu uvedených aktiv zjevně nižší než jejich skutečná hodnota.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 10. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Østre Landsret — Dánsko) — Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser v. Manova A/S

(Věc C-336/12) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky — Směrnice 2004/18/ES — Zásada rovného zacházení — Omezené řízení — Oznámení o zakázce — Žádost o připojení poslední zveřejněné rozvahy k žádosti o účast — Nepředložení této rozvahy v žádosti některých uchazečů — Možnost veřejného zadavatele požádat tyto uchazeče o poskytnutí uvedené rozvahy po uplynutí lhůty pro předložení žádosti o účast“)

(2013/C 344/59)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Žalobce: Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Žalovaná: Manova A/S

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Østre Landsret — Výklad přílohy II B směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114) — Zásada rovného zacházení — Zadavatel, který jako podmínku pro účast v předběžné kvalifikaci stanovil, že uchazeč předloží svou poslední rozvahu — Žádost zadavatele adresovaná uchazečům, kteří ke své žádosti o účast v předběžné kvalifikaci nepřiložili poslední rozvahu, aby mu poskytli chybějící rozvahu, a to navzdory uplynutí lhůty k podání žádosti o účast v předběžné kvalifikaci

Výrok

Zásada rovného zacházení musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby veřejný zadavatel požadoval od uchazeče po uplynutí lhůty pro předložení žádosti o účast na zadávacím řízení poskytnutí dokumentů popisujících situaci tohoto uchazeče, jako je zveřejněná rozvaha, v jejichž případě lze objektivně ověřit, zda existovaly již před uplynutím lhůty stanovené pro předložení žádosti o účast na zadávacím řízení, pokud dokumentace týkající se dané veřejné zakázky nepožadovala jejich poskytnutí výslovně pod hrozbou vyloučení žádosti o účast. Taková žádost o poskytnutí dokumentů nesmí neoprávněně zvýhodňovat nebo znevýhodňovat jednoho nebo více uchazečů, kterým byla zaslána.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (sedmého senátu) ze dne 10. října 2013 — Evropská komise v. Italská republika

(Věc C-353/12) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Státní podpory — Podpora ve prospěch Ixfin SpA — Protiprávní podpora neslučitelná s vnitřním trhem — Navrácení — Nevykonání“)

(2013/C 344/60)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, B. Stromsky a S. Thomas, zmocněnci)

Žalovaná: Italská republika (zástupci: G. Palmieri, zmocněnkyně, E. De Giovanni, avvocato dello stato)

Předmět věci

Nesplnění povinnosti státem — Nepřijetí opatření nezbytných pro dosažení souladu s články 2, 3 a 4 rozhodnutí Komise C(2009) 8123 ze dne 28. října 2009 o státní podpoře C-59/07, kterou Itálie poskytla společnosti Ixfin SpA (Úř. věst. L 167, s. 39) — Povinnost zajistit neprodlené navrácení podpor prohlášených za protiprávní a neslučitelné se společným trhem a informovat o tom Komisi — Podnik v úpadku — Neexistence absolutní nemožnosti vykonání

Výrok

1) Italská republika tím, že ve stanovených lhůtách nepřijala všechna opatření nezbytná pro navrácení společnosti Ixfin SpA státní podpory prohlášené za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem v článku 1 rozhodnutí Komise 2010/359/ES ze dne 28. října 2009 o státní podpoře C-59/07 (ex N 127/06 a NN 13/06), kterou Itálie poskytla společnosti Ixfin SpA, a tím, že Evropské komisi ve stanovené lhůtě neposkytla informace vyjmenované v článku 4 tohoto rozhodnutí, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 288 čtvrtého pododstavce SFEU, jakož i článků 2 až 4 uvedeného rozhodnutí.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 287, 22.9.2012.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 3. října 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Sofijski gradski sad — Bulharsko) — řízení zahájené na návrh Siegfrieda Jánose Schneidera

(Věc C-386/12) (¹)

(„Příslušnost, uznávání a výkon soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech — Nařízení (ES) č. 44/2001 — Působnost — Způsobilost fyzických osob k právům a právním úkonům — Výlučná příslušnost pro řízení, jejichž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem — Rozsah — Nesporné řízení týkající se práva osoby, jíž byl ustanoven opatrovník a jež má bydliště v členském státě, nakládat se svým nemovitým majetkem nacházejícím se v jiném členském státě“)

(2013/C 344/61)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofijski gradski sad

Účastníci původního řízení

Siegfried János Schneider

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Sofijski gradski sad — Výklad čl. 22 bodu 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Fyzická osoba, jejíž způsobilost k právním úkonům byla omezena podle právních předpisů jejího členského státu — Návrh podaný touto osobou v jiném členském státě se souhlasem jejího opatrovníka za účelem schválení prodeje nemovitosti, kterou tato osoba zdědila v tomto státě — Příslušnost soudu členského státu, v němž se nemovitost nachází — Použitelnost čl. 22 bodu 1 nařízení (ES) č. 44/2001 v nesporných řízeních

Výrok

Nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, a zejména jeho čl. 22 bod 1 musí být vykládán v tom smyslu, že se nepoužije na nesporné řízení zahájené na návrh státního příslušníka členského státu, jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena poté, co mu byl ustanoven opatrovník v souladu s vnitrostátními právními předpisy tohoto státu, u soudu jiného členského státu za účelem získání souhlasu s prodejem jeho spoluvlastnického podílu na nemovitém majetku, který se nachází na území tohoto jiného členského státu, neboť takové řízení se týká „způsobilosti fyzické osoby k právům a právním úkonům“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, která je z jeho věcné působnosti vyloučena.

(¹) Úř. věst. C 311, 13.10.2012.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Conseil d'État — Francie) — Conseil national de l'ordre des médecins v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Věc C-492/12) (¹)

(„Volný pohyb osob — Svoboda usazování — Volný pohyb služeb — Směrnice 2005/36/ES — Uznávání odborných kvalifikací — Povolání zubního lékaře — Zvláštnost a odlišnost od povolání lékaře — Společná odborná příprava“)

(2013/C 344/62)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Conseil national de l'ordre des médecins

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

Za přítomnosti: Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Conseil d'État (Francie) — Výklad článku 36 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, s. 22) — Specifičnost a odlišení povolání zubního lékaře oproti lékařské profesi — Přípustnost vnitrostátní právní úpravy zavádějící společné univerzitní vzdělávání studentů všeobecného lékařství a zubního lékařství — Přípustnost právní úpravy vedoucí k výkonu stejné specializace lékaři i zubními lékaři

Výrok

1) a) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, ve znění naří-

zení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby členský stát vytvořil cyklus specializovaných kursů kvalifikačního vzdělávání jak v oblasti lékařství, tak i zubního lékařství, jejichž označení neodpovídá označením vyjmenovaným pro tento členský stát v příloze V této směrnice. Takovéto specializované kursy kvalifikačního vzdělávání mohou být přístupné jak osobám, které ukončily toliko základní lékařskou odbornou přípravu, tak i osobám s dokončenou a potvrzenou pouze základní odbornou přípravou zubního lékaře.

b) Vnitrostátní soud musí ověřit:

— zda zmíněné specializované kursy kvalifikačního vzdělávání nevedou — jelikož nesplňují podmínky stanovené v článcích 24 a 34 zmíněné směrnice ohledně základní lékařské odborné přípravy a základní odborné přípravy zubních lékařů — k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci lékaře se základní odbornou přípravou nebo dokladu o dosažené kvalifikaci zubního lékaře se základní odbornou přípravou a

— zda doklad vydaný po ukončení zmíněných specializovaných kursů kvalifikačního vzdělávání neopravňuje k výkonu základního povolání lékaře nebo zubního lékaře osoby, jímž nebyl vydán doklad o dosažené kvalifikaci lékaře se základní odbornou přípravou, popř. zubního lékaře se základní odbornou přípravou.

2) Směrnice 2005/36, ve znění nařízení č. 1137/2008, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání tomu, aby studijní předměty spadající do oblasti lékařství tvořily součást specializovaných kursů kvalifikačního vzdělávání v oblasti zubního lékařství.

(¹) Úř. věst. C 26, 26.1.2013.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 19. září 2013 — Evropská komise v. Guido Strack

(Věc C-579/12 RX II) (¹)

(„Přezkum rozsudku Tribunálu ve věci T-268/11 P — Veřejná služba — Rozhodnutí Komise, kterým se odmítá převod placené dovolené za kalendářní rok, kterou úředník nemohl vzhledem k dlouhodobému volnu z důvodu nemoci vyčerpat v referenčním období — Článek 1e odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie — Článek 4 přílohy V tohoto služebního řádu — Směrnice 2003/88/ES — Článek 7 — Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok — Zásada sociálního práva Unie — Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie — Ohrožení jednoty a souladu unijního práva“)

(2013/C 344/63)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise

Další účastník řízení: Guido Strack

Předmět věci

Přezkum rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 8. listopadu 2012, Komise v. Strack (T-268/11 P)

Výrok

1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie (kasačního senátu) ze dne 8. listopadu 2012, Komise v. Strack (T-268/11 P), ohrožuje jednotu a soulad unijního práva tím, že Tribunál jakožto soud rozhodující o kasačním opravném prostředku vyložil v rozporu s nárokem na placenou dovolenou za kalendářní rok jakožto zásadou sociálního práva Unie, zakotveným výslovně i v čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a upraveným zejména ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, jak je vykládán v judikatuře Soudního dvora Evropské unie:

— článek 1e odst. 2 služebního řádu úředníků Evropské unie tak, že se nevztahuje na požadavky týkající se úpravy pracovní doby stanovené směrnicí 2003/88, a zejména placené dovolené za kalendářní rok, a

— následně článek 4 přílohy V tohoto služebního řádu tak, že z něj plyne, že nárok na převod dovolené za kalendářní rok převyšující hranici stanovenou v tomto ustanovení lze přiznat jen v případě, že čerpání dovolené brání činnost úředníka při výkonu jeho služebních povinností.

2) Uvedený rozsudek Tribunálu Evropské unie se zrušuje.

3) Kasační opravný prostředek podaný Evropskou komisí proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu Evropské unie ze dne 15. března 2011, Strack v. Komise (F-120/07), se zamítá.

4) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Guidem Strackem jak v přezkumném řízení, tak v řízení před Tribunálem Evropské unie.

5) Rada Evropské unie a Evropská komise ponese vlastní náklady vynaložené v přezkumném řízení.

6) Evropská komise ponese vlastní náklady vynaložené v řízení před Tribunálem Evropské unie.

(¹) Úř. věst. C 71, 9.3.2013.

Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 5. září 2013 — ClientEarth v. Rada Evropské unie, Dánské království, Finská republika, Švédské království

(Věc C-573/11 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek — Článek 19 statutu Soudního dvora Evropské unie — Zastoupení advokátem, který nemá postavení třetí osoby — Zjevně nepřipustná žaloba na neplatnost — Zjevně neopodstatněné důvody kasačního opravného prostředku“)

(2013/C 344/64)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek: ClientEarth (zástupce: P. Kirch, advokát)

Další účastníci řízení: Rada Evropské unie (zástupci: C. Fekete a B. Driessen, zmocněnci), Dánské království, Finská republika, Švédské království

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) ze dne 6. září 2011, ClientEarth v. Rada (T-452/10), kterým Tribunál odmítl jako zjevně nepřipustnou žalobu, jejímž předmětem je zrušení rozhodnutí Rady ze dne 26. července 2010, kterým se odmítá plné zpřístupnění stanoviska právní služby Rady (dokument č. 6865/09), jež se týká návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise — Zastoupení advokátem, který nemá postavení třetí osoby

Výrok

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) ClientEarth se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 39, 11.2.2012.

**Usnesení Soudního dvora ze dne 3. září 2013 —
Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo
v. Evropská komise**

(Věc C-34/12 P) ⁽¹⁾

**(„Kasační opravný prostředek — Mimosmluvní odpovědnost
Evropské unie — Žaloba na náhradu škody — Rozhodnutí
Komise zahájit formální vyšetřovací řízení — Vyjádření
způsobit uškodit — Zčásti nepřipustný a zčásti zjevně
neopodstatněný kasační opravný prostředek“)**

(2013/C 344/65)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Idromacchine Srl, Alessandro Capuzzo, Roberto Capuzzo (zástupci: W. Viscardini a G. Donà, advokáti)

Další účastníci řízení: Evropská komise (zástupci: D. Grespan, zmocněnec, ve spolupráci s F. Ruggeri Laderchi, advokáti)

Předmět věci

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) ze dne 8. listopadu 2011, Idromacchine a další v. Komise (T-88/09), kterým tento soud částečně zamítl žalobu na náhradu škody údajně utpěné z důvodu zveřejnění nepravdivých informací v Úředním věstníku Evropské unie zasahujících zejména do dobrého jména a pověsti společnosti Idromacchine v rozhodnutí Komise C(2002) 5426 final ze dne 30. prosince 2004, „Státní podpory — Itálie — Prodloužení tříleté dodací lhůty pro chemický tanker — Výzva k předložení připomínek podle čl. 88 odst. 2 [ES]“ — Povinnost péče — Porušení práv obhajoby — Neexistence odůvodnění

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se odmítá.
- 2) Idromacchine SpA stejně jako MM. Alessandro Capuzzo a Roberto Capuzzo ponesou společně a nerozdílně náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 89, 24.3.2012.

**Žaloba podaná dne 26. června 2013 — Evropská komise v.
Polská republika**

(Věc C-356/13)

(2013/C 344/66)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: E. Manhaeve a K. Herrmann, zmocněnci)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Polská republika tím, že nedostatečně určila vody, jež mohly být dotčeny znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů, a nedostatečně vymezila ohrožené oblasti, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 ve spojení s přílohou I směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů ⁽¹⁾,
- určit, že Polská republika tím, že přijala akční programy ve smyslu článku 5 směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů na základě nedostatečného vymezení zvláště ohrožených oblastí, jakož i tím, že tyto programy obsahovaly opatření, jež nebyla v souladu s přílohou II částí A bodem 2 a přílohou III částí 1 body 1 a 3 této směrnice, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 5 ve spojení s přílohou II částí A bodem 2 a přílohou III částí 1 body 1 a 3 uvedené směrnice,
- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Polská republika byla povinna provést směrnici 91/676/EHS a splnit povinnosti z ní vyplývající od okamžiku jejího přistoupení k Evropské unii dne 1. května 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, s. 1; Zvl. vyd. 15/02, s. 68.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi
Ítéltábla (Maďarsko) dne 29. července 2013 — Baradics a
další v. QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi
Fióktelepe, Magyar Állam**

(Věc C-430/13)

(2013/C 344/67)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Ítéltábla

Účastníci původního řízení

Žalobci: Ilona Baradics, Adrienn Bóta, Éva Emberné Stál, László György, Sándor Halász, Zita Harászi, Zsanett Hideg, Katalin Holtsuk, Gábor Jancsó, Mária Katona, Gergely Kézdi, László Korpás, Ferencné Kovács, Viola Kőrösi, Tamás Kuzsel, Attila Lajtai, Zolt Lőrincz, Ákos Nagy, Attiláné Papp, Zsuzsanna Peller, Ágnes Petkovics, László Pongó, Zolt Porpáczy, Zsuzsanna Rávai, László Román, Zolt Schneck, Mihály Szabó, Péter Szabó, Zoltán Szalai, Erika Szemeréné Radó, Zsuzsanna Szigeti, Nikolett Szőke, Péter Tóth, Zsófia Várkonyi, Mónika Veress

Žalovaní: QBE Insurance (Europe) Ltd Magyarországi Fióktelepe, Magyar Állam

Předběžné otázky

- 1) Zajistil vnitrostátní zákonodárce řádné provedení článků 7 a 9 směrnice Rady 90/314/EHS ze dne 13. června 1990 o souborných službách pro cesty, pobyty a zájezdy ⁽¹⁾, v tom smyslu, že zaručil jednotlivcům účinnou ochranu pro případ úpadku nebo platební neschopnosti organizátorů nebo prodejců cest, když stanovil, že výše majetkové záruky, kterou poskytuje organizátor nebo prodejce cest, musí odpovídat buď určitému procentnímu podílu z odhadovaných čistých příjmů z prodeje turistických zájezdů, nebo stanovené minimální částce?
- 2) Pokud lze konstatovat, že ze strany státu došlo k porušení povinnosti, je toto porušení dostatečně závažné, aby mohla být konstatována také odpovědnost státu za způsobené škody?

⁽¹⁾ Úř. věst. 1990, L 158, s. 59.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itálie) dne 2. srpna 2013 — Croce Amica One Italia Srl v. Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

(Věc C-440/13)

(2013/C 344/68)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Croce Amica One Italia Srl

Žalovaná: Azienda Regionale Emergenza Urgenza (AREU)

Předběžné otázky

- 1) Je v souladu s právem Společenství, jestliže se veřejný zadavatel při výkonu své pravomoci zrušit řízení v oblasti veřejných zakázek na základě článku 21d zákona č. 241/1990 může rozhodnout, že veřejnou zakázku s konečnou platností nezadá pouze na základě skutečnosti, že probíhá trestní vyšetřování proti právnímu zástupci společnosti, která byla předběžně vybrána?
- 2) Je v souladu s právem Společenství odchylka od zásady konečného stanovení trestní odpovědnosti, jak je vyjádřena v článku 45 směrnice 2004/18/ES ⁽¹⁾, z důvodů správní účelnosti, které spadají do oblasti správní výhrady?

3) Je v souladu s právem Společenství odchylka od zásady konečného stanovení trestní odpovědnosti, jak je vyjádřena v článku 45 směrnice 2004/18/ES, za předpokladu, že se probíhající trestní vyšetřování týká spáchání trestných činů souvisejících se zadávacím řízením, které je předmětem opatření vydaného v rámci autonomního výkonu svěřené pravomoci?

4) Je v souladu s právem Společenství, že opatření přijatá veřejným zadavatelem ve věci veřejných zakázek mohou být vnitrostátním správním soudem přezkoumána v plné jurisdikci při výkonu pravomoci, kterou má soud ve věci veřejných zakázek, a to z hlediska důvěryhodnosti a přiměřenosti nabídky, a tedy nad omezený rámec zjevné nelogičnosti, iracionálnosti, nedostatečného odůvodnění nebo nesprávných skutkových zjištění?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby (Úř. věst. L 134, s. 114; Zvl. vyd. 06/07, s. 132).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol (Rakousko) dne 7. srpna 2013 — Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH v. Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

(Věc C-443/13)

(2013/C 344/69)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Unabhängiger Verwaltungssenat in Tirol

Účastníci původního řízení

Žalované a navrhovatelky v odvolacím řízení: Ute Reindl, MPREIS Warenvertriebs GmbH

Žalobkyně a odpůrkyně v odvolacím řízení: Bezirkshauptmannschaft Innsbruck

Předběžné otázky

- 1) Má být článek 1 nařízení (ES) č. 1086/2011 ⁽¹⁾, kterým se mění nařízení (ES) č. 2073/2005, chápán tak, že čerstvé drůbeží maso musí ve všech stádiích distribuce splňovat mikrobiologické kritérium uvedené v příloze I první kapitole, bodě 1.28 nařízení (ES) č. 2073/2005 ⁽²⁾?
- 2) Spadají pod režim nařízení (ES) č. 2073/2005 v plném rozsahu i provozovatelé potravinářských podniků, kteří působí na úrovni distribuce potravin?

- 3) Musí být mikrobiologické kritérium uvedené v příloze I první kapitole, bodě 1.28 nařízení (ES) č. 2073/2005 dodržováno také na všech úrovních distribuce provozovateli potravinářských podniků, kteří se nepodílejí na výrobě (výlučně úroveň distribuce)?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1086/2011 ze dne 27. října 2011, kterým se mění příloha II nařízení (ES) č. 2160/2003 Evropského parlamentu a Rady a příloha I nařízení Komise (ES) č. 2073/2005, pokud jde o *salmonelu* v čerstvém drůbežím mase, Úř. věst. L 281, s. 7

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny, Úř. věst. L 338, s. 1.

Kasační opravný prostředek podaný dne 6. srpna 2013 společností Voss of Norway ASA proti rozsudku Tribunálu (prvního senátu) vydanému dne 28. května 2013 ve věci T-178/11, Voss of Norway ASA v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

(Věc C-445/13 P)

(2013/C 344/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Voss of Norway ASA (zástupci: F. Jacobacci, B. La Tella, advokáti)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

— zrušil rozsudek Tribunálu ze dne 28. května 2013 (T-178/11);

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Svým kasačním opravným prostředkem se společnost Voss of Norway ASA (dále jen „Voss“) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie (dále jen „Tribunál“) ze dne 28. května 2013 ve věci T-178/11 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž Tribunál zamítl žalobu společnosti Voss na zrušení rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 12. ledna 2011 ve věci R 785/2010-1 (dále jen „sporné rozhodnutí“), kterým bylo vyhověno návrhu společnosti Nordic Spirit na prohlášení ochranné známky Společenství přihlášené společností Voss dne 3. prosince 2004 za neplatnou.

Kasační opravný prostředek se zakládá na třech důvodech:

První důvod kasačního opravného prostředku: v napadeném rozsudku není zohledněn druhý žalobní důvod společnosti Voss uplatněný před Tribunálem, totiž že před odvolacím senátem došlo k obrácení důkazního břemene

Tribunál neposoudil, zda se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení v souvislosti s procesní otázkou důkazního břemene. Tento žalobní důvod má v právu ochranných známek Společenství sám o sobě všeobecný význam. Tento případ obráceného důkazního břemene — jenž porušuje obecné právní zásady — by se mohl stát součástí příslušné judikatury. Již z tohoto důvodu mělo být rozhodnutí odvolacího senátu zrušeno stejně jako napadený rozsudek.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál rovněž chybně přesunul důkazní břemeno

Tribunál rovněž přesunul důkazní břemeno, jež leželo výlučně na straně společnosti Nordic Spirit AB coby účastnice řízení o zrušení ochranné známky zpochybňující platnost zapsané ochranné známky Společenství, na společnost Voss, pokud šlo o předložení konkrétních důkazů, že trojrozměrná ochranná známka společnosti Voss má rozlišovací způsobilost. Tribunál za tím účelem citoval judikaturu týkající se přihlášek ochranných známek a nezapsaných ochranných známek, jimž na rozdíl od trojrozměrné ochranné známky Společenství, jejímž majitelem je společnost Voss, nesvědčí domněnka platnosti. To je zřetelným porušením pravidel zaručujících spravedlivý proces, článku 99 nařízení o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ a pravidla 37 písm. b) bodu iv) prováděcího nařízení o ochranné známce Společenství⁽²⁾, které samo o sobě stačí ke zrušení sporného rozhodnutí.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné vymezení pravidel a zvyklostí v daném odvětví, což je porušením čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství

Tribunál v bodě 45 správně uvedl, že je nezbytné určit, zda se sporná ochranná známka Společenství podstatným způsobem odchyluje od pravidel a zvyklostí v příslušném odvětví. Při zjišťování, zda má trojrozměrná ochranná známka rozlišovací způsobilost, tedy musí být předně zkoumána „pravidla v daném odvětví“, aby pak bylo možné určit, zda je spotřebitel schopen odlišit konkrétní trojrozměrnou známku od jiných podniků.

Toto zkoumání ze strany Tribunálu Určení však zdaleka nelze považovat za řádně odůvodněné vymezení „pravidel“ v odvětví nápojů. Indicie určené Tribunálem ohledně pravidel v daném odvětví, jsou zaprvé nesprávné (zmínka o neexistující „válcovité části“) a natolik vágní a obecné, že kdyby se měly uplatnit, žádná nápojová lahev by kritéria rozlišovací způsobilosti nikdy nesplnila (ani věhlasná láhev Coca-Cola, pokud by byla předmětem návrhu na zrušení). Zrušovací oddělení naproti tomu pravidla v daném odvětví definovalo správně.

Odvolací senát dále v bodě 36 rozhodnutí R 2465/2011-2 ze dne 1. února 2012 (Freixenet/OHIM) určil, že „ani průzkumový

referent ani senát předtím nepředložili dokumenty, jež by obsahovaly údaje o situaci na trhu ke dni přihlášky, a *nezjišťovali ani neuvedli konkrétní příklady totožných či podobných lahví obvykle používaných v daném odvětví před uvedeným datem. Toto opomenutí je dostatečným důvodem pro to, aby bylo odvolání vyhověno*. Tribunál, který opomněl uvést konkrétní příklady norem v daném odvětví, tak jasně porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: nesprávné právní posouzení rozlišovací způsobilosti ochranné známky společnosti Voss ve tvaru lahve — porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství

Z použitelné judikatury týkající se rozlišovací způsobilosti vyplývá, že ochranná známka musí být chápána a posuzována jako celek a že posouzení jednotlivých prvků pouze přispívá k celkovému posouzení, ale nemůže je nahrazovat. V napadeném rozsudku Tribunál pouze vyhodnotil jednotlivé prvky zvlášť a neposoudil ochrannou známku jako celek.

Tribunál se tak při zjišťování rozlišovací způsobilosti ochranné známky dopustil nesprávného právního posouzení, neboť nezvážil — jak se po něm požadovalo — celkový dojem, jaký ochranná známka budí, ale postupoval nesprávně, když ochrannou známku rozdělil na jednotlivé prvky a každý z nich shledal jaksi původním.

Pátý důvod kasačního opravného prostředku: závažné zkreslení důkazů při porovnávání trojrozměrné ochranné známky s dvojrozměrným prvkem a při určování pravidel a zvyklostí v daném odvětví

Prohlášení, že „velká většina lahví na trhu má válcovitou část“ a že „lahve jsou k dispozici ve všech tvarech a velikostech“, jsou obě hrubě nesprávná a Tribunál je přesto výslovně či nepřímě zopakoval, na základě čehož pak žalobu na zrušení rozhodnutí odvolacího senátu zamítl, což představuje závažné zkreslení skutkového stavu či důkazů, a tudíž nesprávné právní posouzení.

Šestý důvod kasačního opravného prostředku: rozhodnutí Tribunálu v podstatné míře brání zápisu trojrozměrných ochranných známek Společenství, což je porušením čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství ve spojení s jeho článkem 4

Výsledkem úvah Tribunálu je, že je v zásadě nemožné, aby měl obal výrobku rozlišovací způsobilost zároveň jako celek i jako soubor jednotlivých prvků. Praktickým výsledkem je, že žádný obal výrobku nemůže nikdy splnit kritéria rozlišovací způsobilosti stanovená napadeným rozsudkem, což je v rozporu s účelem nařízení o ochranné známce Společenství.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 12. srpna 2013 — Gigaset AG v. SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

(Věc C-451/13)

(2013/C 344/71)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Gigaset AG

Žalované: SKW Stahl-Metallurgie GmbH, SKW Stahl-Metallurgie Holding AG

Předběžné otázky

1) Musí Komise v rozhodnutí, kterým z důvodu porušení článku 101 SFEU ukládá jako solidárním dlužníkům pokutu vícero fyzickým nebo právnickým osobám, přijat i taxativní úpravu, pokud jde o otázku, v jakém poměru má být pokuta interně rozdělena mezi jednotlivé solidární dlužníky?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku:

a) Má být rozhodnutí Komise, které vzájemné rozdělení v rámci interního vztahu výslovně neupravuje, vykládáno v tom smyslu, že všichni solidární dlužníci mají nést pokutu interně rovným dílem?

b) V případě záporné odpovědi na otázku 2 a):

Může být mezera v rozhodnutí, která vznikne, pokud Komise neupraví rozdělení pokuty v interním vztahu, zaplněna soudy členských států, aniž by se vyžadovalo doplňující rozhodnutí Komise?

3) V případě záporné odpovědi na první otázku nebo kladné odpovědi na otázku 2 b): Obsahuje unijní právo pravidla, pokud jde o otázku, jak má být rozdělena pokuta v interním vztahu mezi solidární dlužníky?

4) V případě kladné odpovědi na první nebo třetí otázku:

Může solidární dlužník, který pokutu zcela nebo částečně uhradil, uplatnit nároky na vyrovnání vůči ostatním solidárním dlužníkům již před tím, než bylo vydáno pravomocné rozhodnutí o opravném prostředku podaném proti stanovení výše pokuty?

(1) Nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L11, s. 1, nahrazené nařízením Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 78, s. 1)

(2) Nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady č. 40/94 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. L 303, s. 1)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division (Administrative Court) (Spojené království) dne 12. srpna 2013 — The Queen on application of Newby Foods Ltd v. Food Standards Agency

(Věc C-453/13)

(2013/C 344/72)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: New Foods Ltd

Odpůrce: Food Standards Agency

Předběžné otázky

- 1) Znamená výraz „se ztratí nebo změní struktura svalových vláken“ v bodě 1.14 přílohy I nařízení (ES) č. 853/2004 ⁽¹⁾ „jakoukoliv ztrátu nebo změnu struktury svalových vláken“, která je viditelná při použití standardní mikroskopické techniky? [stejný výraz se objevuje také v čl. 3 písm. n) nařízení (ES) č. 999/2001 ⁽²⁾, ve znění nařízení (ES) č. 1923/2006 ⁽³⁾].
- 2) Může být masný výrobek klasifikován jako masný polotovar ve smyslu bodu 1.15 přílohy I, jestliže došlo k určité ztrátě nebo změně struktury jeho svalových vláken, která je viditelná při použití standardní mikroskopické techniky?
- 3) V případě kladné odpovědi na první otázku a záporné odpovědi na druhou otázku, je míra ztráty nebo změny struktury svalových vláken, která postačuje k tomu, aby byl masný výrobek klasifikován jako SOM ve smyslu bodu 1.14 přílohy I, stejná jako míra požadovaná k tomu, aby došlo k vymizení vlastností čerstvého masa ve smyslu bodu 1.15?
- 4) V jakém rozsahu musí být zredukovány vlastnosti čerstvého masa, aby bylo možné prohlásit, že došlo k jejich vymizení ve smyslu bodu 1.15?
- 5) Zní-li odpověď na první otázku 1 „ne“, avšak odpověď na třetí otázku je také „ne“:
 - a) Jaký stupeň změny struktury svalových vláken je nutný k tomu, aby byl dotčený výrobek klasifikován jako SOM?
 - b) Jaká kritéria by měly vnitrostátní soudy používat při určování, zda změna svalových vláken masa dosáhla či nedosáhla tohoto stupně?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 853/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní hygienická pravidla pro potraviny živočišného původu
Úř. věst. L 139, s. 55; Zvl. vyd. 03/45, s. 14

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 ze dne 22. května 2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií
Úř. věst. L 147, s. 1; Zvl. vyd. 03/32, s. 289

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1923/2006 ze dne 18. prosince 2006, kterým se mění nařízení (ES) č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií
Úř. věst. L 404, s. 1

Kasační opravný prostředek podaný dne 12. srpna 2013 Evropskou komisí proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 30. května 2013 ve věci T-454/10, Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) v. Evropská komise

(Věc C-457/13 P)

(2013/C 344/73)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: A. Marcoulli, K. Skelly, zmocněnci)

Další účastníci řízení: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Confederazione Cooperative Italiane

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek Tribunálu v plném rozsahu;
- vydal konečné rozhodnutí ve věci v tom směru, že žaloby ve věcech T-454/10 a T-482/11 prohlásí za nepřipustné nebo neopodstatněné;
- uložil žalobcům v řízení v prvním stupni náhradu nákladů řízení v prvním stupni i tohoto řízení o kasačním opravném prostředku;

Pro případ, že by Soudní dvůr rozsudek Tribunálu potvrdil, Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- ponechal v platnosti účinky čl. 52 odst. 2a druhého pododstavce nařízení č. 1580/2007 ⁽¹⁾ a čl. 50 odst. 3 prováděcího nařízení č. 543/2011 ⁽²⁾, jakož i účinky čl. 60 odst. 7 posledně uvedeného nařízení, a to v rozsahu, v němž se platby ve prospěch organizací producentů uskutečnily na základě těchto ustanovení do 15. října roku vyhlášení rozsudku Soudního dvora nebo do takového data v budoucnu, které bude Soudní dvůr považovat za vhodné u plateb souvisejících s operačními programy schválenými před 30. květnem 2013.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise v dané věci navrhuje, aby Soudní dvůr napadený rozsudek Tribunálu zrušil, aby vydal ve věci konečné rozhodnutí v tom směru, že žaloby ve věcech T-454/10 a T-482/11 prohlásí za nepřipustné nebo neopodstatněné, a aby žalobcům v řízení v prvním stupni uložil náhradu nákladů řízení v prvním stupni i tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

Tento kasační opravný prostředek byl podán v návaznosti na žaloby, jimiž se žalobci v řízení v prvním stupni domáhali zrušení (i) čl. 52 odst. 2a a přílohy VIII nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 a (ii) zrušení čl. 50 odst. 3 a čl. 60 odst. 7 nařízení Komise č. 543/2011.

Žalobci v řízení v prvním stupni jsou zpracovatelé ovoce a zeleniny, kteří tvrdili, že shora uvedená ustanovení nepřímo umožňují, aby byly některé zpracovatelské činnosti vykonávané organizacemi producentů financovány Unií.

Tribunál shledal, že žaloby jsou přípustné. Určil, že poskytování podpory organizacím producentů, jejichž produkt byl následně zpracován toutéž organizací nebo jiným subjektem na její účet, je totéž jako poskytování podpory na zpracovatelské činnosti, což nespadá do působnosti jednotného nařízení o SOT⁽³⁾. Tribunál také určil, že Komise není oprávněna poskytnout podporu, jež diskriminuje zpracovatele, kteří nejsou členy organizace producentů, a zvýhodňuje organizace producentů v rozsahu, v němž vykonávají zpracovatelské činnosti.

Komise tvrdí, že tyto závěry Tribunálu jsou ve třech ohledech chybné.

Komise zaprvé tvrdí, že Tribunál pochybil, když žaloby považoval za přípustné. Komise uvádí, že předmětná opatření jsou nařizovacími akty s obecnou působností, jež vyžadují přijetí prováděcích opatření ze strany členských států, aby mohly zakládat právní účinky. Komise dále tvrdí, že Tribunál pochybil, když měl za to, že se předmětná opatření bezprostředně dotýkají žalobců. Tribunál tento závěr vyslovil na základě úvahy, že se žalobci nacházejí ve stejném postavení jako konkurenti příjemce státní podpory. Komise tvrdí, že tento závěr Tribunálu je chybný.

K věci samé Komise uvádí, že Tribunál nesprávně vyložil ustanovení jednotného nařízení o SOT a zejména náležitě nezohlednil prostor pro uvážení, který Rada Komisi poskytla pro přijímání prováděcích pravidel k jednotnému nařízení o SOT.

Komise nakonec tvrdí, že Tribunál nesprávně vyložil zásadu zákazu diskriminace, tak jak se uplatní na režimy finančních podpor, na něž se vztahuje jednotné nařízení o SOT.

Pro případ, že by Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl, Komise navrhuje, aby Soudní dvůr vykonal svou posuzovací pravomoc podle článku 264 SFEU a pozastavil účinky rozsudku až do 15. října roku vyhlášení svého rozsudku. Tímto návrhem Komise se má zajistit, že účinky rozsudku budou platit stejně pro všechny organizace producentů a nebudou pro ně znamenat neodůvodněné obtíže.

-
- ⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 350, s. 1)
- ⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny (Úř. věst. L 157, s. 1)
- ⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. L 299, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 19. srpna 2013 — Andreas Grund, jako správce v úpadkovém řízení o majetku SR-Tronic GmbH a další v. Nintendo Co. Ltd a Nintendo of America Inc.

(Věc C-458/13)

(2013/C 344/74)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Andreas Grund, jako správce v úpadkovém řízení o majetku SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser, Dirk Seidler

Žalované: Nintendo Co. Ltd, Nintendo of America Inc.

Předběžná otázka

Brání čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice 2001/29/ES⁽¹⁾ použití ustanovení k provedení čl. 6 odst. 2 směrnice 2001/29/ES do vnitrostátního práva (zde § 95a odst. 3 UrhG), pokud dotčený technologický prostředek chrání zároveň nejen díla nebo jiné předměty ochrany, ale též počítačové programy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti; Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem Slovenskej republiky (Slovensko) dne 19. srpna 2013 — Milica Široká v. Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

(Věc C-459/13)

(2013/C 344/75)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Milica Široká

Žalovaný: Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 35 Listiny základních práv Evropské unie vykládán v duchu evropské právní tradice tak, že každý nositel tohoto práva je oprávněn si vybrat, zda využije, nebo zda odmítne přístup k preventivní zdravotní péči spolu s možností využívat lékařskou péči bez ohledu na podmínky příkazující povahy, stanovené vnitrostátními zákony a postupy, anebo veřejný zájem na zabezpečení vysokého stupně ochrany zdraví občanů Unie takový výběr jednotlivci neumožňuje?
- 2) Musí být článek 168 Smlouvy o fungování Evropské unie, a to zejména jeho odstavec 1 a odst. 4 písm. c), vykládán tak, že unijní cíl spočívající zejména v předcházení lidským nemocem a v odstraňování příčin ohrožení tělesného a duševního zdraví neumožňuje občanovi Unie odmítnout tzv. povinné očkování, jelikož se tímto postojem stává hrozbou pro veřejné zdraví?

- 3) Prolamuje odpovědnost rodičů ve smyslu článku 33 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 6 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii, který se týká mimo jiné sjednocovací podstaty společných ústavních tradic, veřejný zájem na ochranu zdraví ve prospěch rodičovské péče o nezletilé děti?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 23. srpna 2013 — Stanley International Betting Ltd e Stanleybet Malta Ltd v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

(Věc C-463/13)

(2013/C 344/76)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Žalovaný: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli di Stato

Předběžné otázky

- 1) Je třeba články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU a zásady stanovené Soudním dvorem Evropské unie v rozsudku ze dne 16. února 2012 [spojené věci C-72/10 a C-77/10] vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby do nabídkového řízení byly zahrnuty koncese s kratší délkou trvání než koncese vydané v minulosti, pokud dotčené nabídkové řízení bylo oznámeno za účelem nápravy následků plynoucích z protiprávního vyloučení určitého počtu subjektů z nabídkových řízení?
- 2) Je třeba články 49 a násl. a články 56 a násl. SFEU a zásady stanovené Soudním dvorem Evropské unie v tomto rozsudku ze dne 16. února 2012 [spojené věci C-72/10 a C-77/10] vykládat v tom smyslu, že brání tomu, aby nutnost reorganizace systému prostřednictvím časového sladění konce platnosti koncesí představovala náležité příčinné odůvodnění zkrácení délky trvání koncesí nabídnutých v nabídkovém řízení v porovnání s délkou trvání koncesí udělených v minulosti?

Kasační opravný prostředek podaný dne 28. srpna 2013 MOL Olaj- és Gázipari Nyrt. proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 27. června 2013 ve věci T-367/12: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-468/13 P)

(2013/C 344/77)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: MOL Magyar Olaj- és Gázipari Nyrt. (zástupce: K. Szamosi, advokát)

Další účastníci řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

— Zrušit rozsudek Tribunálu Evropské Unie ze dne 27. června ve věci T-367/12 a zrušit rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu ze dne 30. května 2012 ve věci R 2532/2011-2, v rozsahu, v němž je zamítnuto odvolání vedlejšího účastníka a potvrzeno zamítnutí jeho námitky; nebo podpůrně

— vrátit věc zpět Tribunálu ke konečnému rozhodnutí ve věci; a

— uložit odpůrci náhradu nákladů řízení v prvním i druhém stupni.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelka tvrdí, že

— konstatování Tribunálu ohledně přípustnosti argumentů navrhovatelky přednesených před OHIM je jednak irrelevantní a jednak neodůvodněné a nesprávné; Tribunál tak porušil článek 44 jednacího řádu a článek 21 statutu Soudního dvora.

— nebylo třeba odhlédnout od důkazů předložených navrhovatelkou v řízení před Tribunálem a nebyl k tomu dán žádný právní základ, a Tribunál proto porušil čl. 65 odst. 2 nařízení o ochranné známce Společenství⁽¹⁾ a čl. 135 odst. 4 jednacího řádu, když důkazy navrhovatelky považoval za nepřipustné.

— Tribunál porušil nařízení o ochranné známce Společenství při určování relevantní veřejnosti a jejího významu při posuzování pravděpodobnosti záměny.

— Tribunál porušil nařízení o ochranné známce Společenství a ustálenou judikaturu, když konstatoval, že jsou předmětné služby považovány za identické.

— Tribunál neposoudil jednoznačně a zvláště aspekty vizuální, zvukové a obsahové podobnosti a nezkoumal relevantní okolnosti věci s ohledem na toto posouzení, čímž porušil nařízení o ochranné známce Společenství.

— Tribunál porušil právní předpisy, když konstatoval, že odvolací senát správně určil, že hrozí nebezpečí záměny starších ochranných známek vedlejšího účastníka řízení a přihlášky ochranné známky Společenství navrhovatelky.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 207/2009 o ochranné známce Společenství ze dne 26. února 2009, Úř. věst. L 78, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Amtsgericht Rüsselsheim (Německo) dne 2. září 2013 —
Peter Link v. Condor Flugdienst GmbH**

(Věc C-471/13)

(2013/C 344/78)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Rüsselsheim

Účastníci původního řízení

Žalobce: Peter Link

Žalovaný: Condor Flugdienst GmbH

Předběžné otázky

1) Existuje nárok na vyplacení náhrady obdobný nárokům podle článku 6 a článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004⁽¹⁾ také tehdy, jestliže se přilet letu, který si cestující původně zarezervovali, opozdí o více než tři hodiny, cestující si však v mezičase — poté, co došlo k velkému zpoždění odletu — dobrovolně, samostatně a na vlastní účet zajistili u jiného leteckého dopravce náhradní dopravu a neúčastnili se proto původně zarezervovaného letu, přičemž tito cestující přicestovali v rámci náhradní dopravy do cílového letiště v okamžiku, který o více než tři hodiny překračoval plánovaný čas příletu původně rezervovaného letu?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku: Je pro vznik nároku obdobného nároku podle článku 6 a článku 7 nařízení (ES) č. 261/2004 relevantní, že k dobrovolné a samostatné volbě náhradní dopravy s jiným leteckým dopravcem došlo v okamžiku, kdy zpoždění již v každém případě představovalo pět hodin ve smyslu čl. 6 odst. 1 písm. c) bodu iii) a čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 5. září 2013 — Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer v. Hans Angerer

(Věc C-477/13)

(2013/C 344/79)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel v řízení o opravném prostředku „Revision“: Eintragungsausschuss bei der Bayerischen Architektenkammer

Odpůrce v řízení o opravném prostředku „Revision“: Hans Angerer

Předběžné otázky

1) a) Jsou „zvláštními a výjimečnými důvody“ ve smyslu článku 10 směrnice (¹) takové okolnosti, které jsou uvedeny v následujících případech [písmena a) až g)], nebo vedle těchto okolností musí navíc existovat „zvláštní a výjimečné důvody“, na jejichž základě žadatel nesplňuje podmínky stanovené v kapitolách II a III hlavy III směrnice?

b) Jakého druhu musejí být „zvláštní a výjimečné důvody“ ve výše uvedeném případě? Musí se jednat o osobní důvody, například o takové, které vyplývají z individuálního životopisu, na jejichž základě migrující osoba výjimečně nesplňuje podmínky pro automatické uznání svého vzdělání podle kapitoly III hlavy III směrnice?

2) a) Předpokládá pojem „architekt“ ve smyslu čl. 10 písm. c) směrnice, že migrující osoba v domovském členském státě vykonávala nad rámec technických činností stavebního plánování, stavebního dozoru a provádění stavby také činnosti umělecko-konstrukční, územního plánování, hospodářské, eventuálně činnosti památkové péče, nebo je v souladu se svým vzděláním mohla vykonávat, popřípadě v jakém rozsahu?

b) Předpokládá pojem architekt ve smyslu čl. 10 písm. c) směrnice, že migrující osoba disponuje takovým vysokoškolským vzděláním, které je zaměřeno zejména na architekturu v tom smyslu, že zahrnuje nad rámec technických otázek spojených se stavebním plánováním, stavebním dozorem a prováděním stavby také otázky umělecko-konstrukční, územního plánování, hospodářské, eventuálně otázky související s památkovou péčí, popřípadě v jakém rozsahu?

c) i) Je pro zodpovězení otázek a) a b) podstatné, jakým způsobem se profesní označení „architekt“ obvykle používá v jiných členských státech (čl. 48 odst. 1 směrnice);

ii) nebo postačí určit, jakým způsobem se profesní označení „architekt“ obvykle používá v domovském členském státě a v hostitelském členském státě;

iii) nebo lze rozsah činností obvykle spojovaných s označením „architekt“ na území Evropské unie vyčíslit z čl. 46 odst. 1 druhého pododstavce směrnice?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, Úř. věst. L 255, s. 22.

Žaloba podaná dne 6. září 2013 — Evropská komise v. Francouzská republika

(Věc C-479/13)

(2013/C 344/80)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac a C. Soulay, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že uplatněním snížené sazby DPH na digitální (nebo elektronické) knihy, Francouzská republika porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 96 a 98 směrnice o DPH (¹) ve spojení s přílohami II a III této směrnice a jejich prováděcího nařízení (²),

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise uvádí na podporu své žaloby jediný žalobní důvod vycházející z nedodržení směrnice o DPH ve vnitrostátních právních předpisech, které stanoví sníženou sazbu DPH na dodání elektronických knih ve výši 7 % od 1. ledna 2012 a poté ve výši 5,5 % od 1. ledna 2013.

Komise uvádí, že podle čl. 98 odst. 2 prvního pododstavce směrnice o DPH lze sníženou sazbu DPH použít pouze na dodání zboží nebo poskytování služeb uvedených v příloze III této směrnice. Kategorie 6 přílohy III směrnice o DPH přitom neuvádí, že dodání digitálních knih mohou být předmětem snížené sazby DPH. Komise z toho vyvodila, že dodání elektronických knih tak musí podléhat řádné sazbě DPH v souladu s článkem 96 směrnice o DPH. Podle Komise to potvrzuje i čl. 98 odst. 2 druhý pododstavec, který výslovně vylučuje výhodu snížené sazby DPH v případě služeb poskytovaných elektronicky. Konečně Komise na podporu své žaloby uvádí, že Výbor pro DPH dne 9. února 2011 jednomyslně přijal pokyny, podle nichž se snížená sazba DPH nepoužije na dodání digitálních knih.

- (¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).
 (²) Nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 77, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Targovishtki okrazhen sad (Bulharsko) dne 9. září 2013
 — Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeysshan LLS v. Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, Správce konkurzní podstaty Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

(Věc C-488/13)

(2013/C 344/81)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Targovishtki okrazhen sad

Účastníci původního řízení

Věřitelé v úpadkovém řízení: Parva Investitsionna Banka AD, UniKredit Bulbank AD, Siyk Faundeysshan LLS

Podniky v úpadku: Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD, Správce konkurzní podstaty Ear Proparti Developmant — v nesastoyatelnost AD

Předběžné otázky

- 1) Jak musí být vykládáno kritérium nespornosti peněžního nároku, který je předmětem výkonu rozhodnutí, ve smyslu šestého bodu odůvodnění a článku 1 nařízení (ES) č. 1896/2006?

2) Je nutno v případech, ve kterých vnitrostátní právní předpisy členského státu Evropské unie, na jehož výsostném území dochází k výkonu rozhodnutí ohledně peněžního nároku, neupravují, zda je příkaz k výkonu rozhodnutí pro peněžní nárok použitelný v úpadkovém řízení, které bylo zahájeno proti osobě, proti jejímuž majetku výkon rozhodnutí směřuje, vykládat zákaz stanovený v čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení úzce, a má platit pouze pro sporné peněžní nároky, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí, nebo se tento zákaz vztahuje též na nesporné peněžní nároky, které jsou předmětem výkonu rozhodnutí?

3) Je nutno čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení, podle kterého se nařízení nevztahuje na úpadky, vyrovnání a podobná řízení, vykládat v tom smyslu, že se toto omezení týká pouze zahájení uvedených řízení, nebo že toto omezení zahrnuje rovněž celý průběh řízení podle fází a úseků řízení, které stanoví vnitrostátní právní úprava dotčeného členského státu Evropské unie?

4) Je podle doktríny přednosti práva Společenství v případě mezery ve vnitrostátní právní úpravě členského státu Evropské unie dovoleno vnitrostátnímu soudu tohoto členského státu, u kterého bylo zahájeno úpadkové řízení proti osobě, vůči jejímuž majetku výkon rozhodnutí směřuje, aby na základě bodu 10 odůvodnění a článku 26 nařízení cestou výkladu vydal odlišný rozsudek, který je v rozporu se základními zásadami nařízení?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 13. září 2013
 — Mohamed Ali Ben Alaya v. Spolková republika Německo

(Věc C-491/13)

(2013/C 344/82)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Mohamed Ali Ben Alaya

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžná otázka

Zakládá směrnice Rady 2004/114/ES ⁽¹⁾ ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby, v případě, že jsou splněny „podmínky přijetí“, tedy podmínky stanovené články 6 a 7, a není dán důvod k odmítnutí přijetí podle čl. 6 odst. 1 písm. d) směrnice, nárok na udělení víza za účelem studia a následné povolení k pobytu podle článku 12 této směrnice o studentech, takže správním orgánům nepřísluší volné uvážení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, s. 12.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad — Varna (Bulharsko) dne 13. září 2013 — „Traum“ EOOD v. Direktor na Direkcia „Obžalvane i danačno osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

(Věc C-492/13)

(2013/C 344/83)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad — Varna

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: „Traum“ EOOD

Žalovaný: Direktor na Direkcia „Obžalvane i danačno osiguritelna praktika“ Varna pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Předběžné otázky

1) Je třeba mít za to, že podmínka pro osvobození od daně stanovená v čl. 138 odst. 1 směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾ je splněna a že se neuplatní výjimka stanovená v čl. 139 druhém pododstavci směrnice v takovém případě, jako je případ ve věci v původním řízení, ve kterém bylo konstatováno, že skutečnost, že pořizovatel nemá postavení „osoby registrované podle ZDDS“, byla po uskutečnění dodání uvedena v unijní databázi, a ve kterém žalobkyně tvrdí, že vynaložila nezbytnou péči, když v rámci tohoto systému požadovala informace, které nejsou zdokumentovány? Okolnost opožděného zápisu postavení „osoby odhlášené podle ZDDS“ vyplývá z informací vytištěných daňovou správou.

2) Je správní praxe a judikatura, podle níž je prodejce — odesílatel podle smlouvy o přepravě — povinen prokázat pravost podpisu pořizovatele a prokázat, zda je tento podpis podpisem osoby zastupující společnost — pořizovatele, jejího zaměstnance s příslušnou funkcí nebo zmocněné osoby v rozporu se zásadami daňové neutrality, proporcionality a legitimního očekávání?

3) Má ustanovení čl. 138 odst. 1 směrnice 2006/112/ES v případě, jako je projednávaný případ, přímý účinek a může jej vnitrostátní soud přímo použít?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

Žaloba podaná dne 12. září 2013 — Evropská komise v. Estonská republika

(Věc C-493/13)

(2013/C 344/84)

Jednací jazyk: estonština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Braun, L. Nicolae a L. Naaber-Kivisoo)

Žalovaná: Estonská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Estonská republika tím, že v případě ministerstva hospodářství a komunikací nezabezpečila účinné strukturální oddělení regulační funkce od činností spojených s vlastnictvím nebo řízením podniků, které poskytují elektronické komunikační sítě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 3 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací,

— uložit Estonské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise zastává stanovisko, že ministerstvo hospodářství a komunikací patří do působnosti pojmu „vnitrostátní regulační orgán“, definovaného v článku 2 písm. g) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) a že se na něj vztahují ustanovení článku 3 rámcové směrnice, zejména v souvislosti se strukturálním oddělením uvedeným v odstavci 2 tohoto článku.

Ministerstvo hospodářství a komunikací vykonává kromě svých regulačních funkcí i činnosti související s vlastnictvím nebo řízením podniků, které poskytují elektronické komunikační sítě a služby. Nebylo tedy zabezpečeno účinné strukturální oddělení obou funkcí, což je v rozporu s článkem 3 odst. 2 rámcové směrnice.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Symvoulio tis Epikrateias (Řecko) dne 16. září 2013 — Agrooikosystemata EPE v. Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimou, Perifereia Thessalias

(Věc C-498/13)

(2013/C 344/85)

Jednací jazyk: řečtina

Předkládající soud

Symvoulio tis Epikrateias

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Agrooikosystemata EPE

Žalovaní: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon, Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimou, Perifereia Thessalias

Předběžná otázka

Je k tomu, aby vznikl nárok na zařazení do dlouhodobého programu pro vynětí půdy ze zemědělské půdy v souladu s režimem zavedeným nařízením (EHS) č. 2078/92 ⁽¹⁾ a nařízením (ES) č. 746/96 ⁽²⁾, nezbytný status zemědělce nebo stačí nést hospodářské riziko integrovaného podniku, za jehož řízení je nesena odpovědnost?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 ze dne 30. června 1992 o zemědělských výrobních metodách slučitelných s požadavky ochrany životního prostředí a zachováním venkova (Úř. věst. L 215, s.85) (neoficiální překlad).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 746/96 ze dne 24. dubna 1996, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (EHS) č. 2078/92 o zemědělských výrobních metodách slučitelných s požadavky ochrany životního prostředí a zachováním venkova (Úř. věst. L 102, s.19) (neoficiální překlad).

Žaloba podaná dne 18. září 2013 — Evropská komise v. Lucemburské velkovévodství

(Věc C-502/13)

(2013/C 344/86)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: F. Dintilhac, C. Soulay, zmocněnci)

Žalované: Lucemburské velkovévodství

Návrhová žádání

— Určit, že Lucemburské velkovévodství tím, že na digitální knihy (nebo elektronické knihy) uplatňuje sazbu DPH ve výši 3 %, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 96 až 99, 110 a 114 směrnice o DPH ⁽¹⁾ ve spojení s přílohami II a III této směrnice a jejím prováděcím nařízením ⁽²⁾;

— uložit Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise na podporu své žaloby uplatňuje jediný žalobní důvod, jenž vychází z toho, že vnitrostátní právní předpisy, podle kterých se na dodání elektronických knih uplatňuje od 1. ledna 2012 zvláštní snížená sazba ve výši 3 %, jsou v rozporu se směrnicí o DPH.

Uplatnění snížené sazby DPH je podle Komise neslučitelné se zněním článků 96 a 98 směrnice o DPH, neboť takovou sazbu lze uplatnit jen na dodání zboží a poskytnutí služeb, která jsou uvedena v příloze III této směrnice. Není-li dodání digitálních knih v dané příloze výslovně uvedeno, nelze na ně uplatnit sníženou sazbu DPH. To ostatně potvrzuje znění čl. 98 odst. 2 druhého pododstavce, který z uplatnění snížených sazeb DPH výslovně vylučuje elektronicky poskytované služby, jakož i skutečnost, že výbor pro DPH přijal pokyny, podle kterých se na dodání digitálních knih neuplatní snížené sazby DPH.

Komise má rovněž za to, že na sníženou sazbu ve výši 3 % v případě dodání digitálních knih, tedy sazbu nižší než je minimální sazba ve výši 5 % stanovená v článku 99 směrnice o DPH, nelze uplatnit odchylku podle článku 110 směrnice o DPH a tato sazba nemůže být ani v souladu s článkem 114 téže směrnice.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (EU) č. 282/2011 ze dne 15. března 2011, kterým se stanoví prováděcí opatření ke směrnici o DPH (Úř. věst. L 77, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná
Administrativen sad Varna (Bulharsko) dne 23. září 2013
— Levent Redzheb Yumer v. Direktor na Teritorialna
direktsia na NAP — Varna**

(Věc C-505/13)

(2013/C 344/87)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Varna

Účastníci původního řízení

Žalobce: Levent Redzheb Yumer

Žalovaný: Teritorialna direktsia na NAP — Varna

Předběžné otázky

- 1) Připouští článek 2 Smlouvy o Evropské unii a články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, aby pouze jedna kategorie osob — fyzických osob registrovaných podle Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (zákon o DPH, dále jen: „ZDDS“) — neměla žádný zákonem přiznaný nárok na slevu na dani z činnosti v oblasti zemědělství?
- 2) Připouští článek 2 Smlouvy o Evropské unii a články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, aby pro stejný druh činnosti byly v závislosti na právní formě výkonu této činnosti a registrace podle ZDDS stanoveny rozdílné sazby daně?
- 3) Porušuje zavedení vnitrostátních opatření vedoucích k tomu, že fyzickým osobám registrovaným podle ZDDS jako zemědělství producenti je odpírána sleva na dani stanovená pro samostatné obchodníky a právnické osoby, ačkoli splnili své zákonné povinnosti k tvorbě zdanitelného příjmu jako samostatní obchodníci a ke zjištění jejich ročního vyměřovacího základu jako samostatní obchodníci, zásady právní jistoty, efektivy a proporcionality?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 19. září 2013 Lito
Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A. E.
proti rozsudku Tribunálu (čtvrtého senátu) vydanému
dne 9. července 2013 ve věci T-552/11, Lito Maieftiko
Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. Komise**

(Věc C-506/13 P)

(2013/C 344/88)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro A. E. (zástupce: E. Tzanini, advokát)

Další účastnice řízení: Evropská komise

**Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační
opravný prostředek**

- vyhovět tomuto kasačnímu opravnému prostředku ;
- zrušit rozsudek Tribunálu ze dne 9. července 2013 ve věci T-552/11 s č. j. 575925;
- prohlásit kasační opravný prostředek za přípustný a rozhodnout předmětný spor ve věci samé, nebo vrátit věc Tribunálu k novému přezkoumání ve věci samé;
- zamítnout vzájemný návrh Komise, neboť všechny relevantní argumenty, které v zásadě uplatňuje, jsou zcela nepřipustné, a v každém případě neopodstatněné;
- vyhovět žalobě na neplatnost ze dne 24. října 2011 podané „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro“ proti oznámení o dluhu č. 3241109207 vydanému dne 9. září 2011;
- zrušit napadené oznámení o dluhu č. 3241109207 znějící na částku 83 001,09 eur;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

**Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní
argumenty**

- 1) Nesprávné použití právního ustanovení v tom, že nebylo uznáno, že oznámení o dluhu má právní účinky a z toho vyplývající nepoužití článku 263 SFEU. Tribunál tím, že učinil závěr, že Komise nevykonala pravomoc, kterou má jakožto orgán veřejné moci, a že účel oznámení o dluhu spočívá ve vykonání práv svěřených Komisi ustanoveními smlouvy, nesprávně použil právní ustanovení.
- 2) Nesprávné právní posouzení, a sice nesprávná kvalifikace právního pojmu „bezdůvodná platba“. Tribunál podal nesprávný a zcela nepřesný výklad smlouvy stran pojmu „bezdůvodná platba“.
- 3) Porušení základních zásad práva Společenství v tom, že nebyly zohledněny argumenty „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro“ týkající se úroků z prodlení. Tribunál nesprávně stanovil počátek běhu úroků na den následující po dni zaplacení uvedeném v oznámení o dluhu.
- 4) Použití nesprávných právních kritérií v rámci hodnocení důkazů Tribunálem. Tribunál nesprávně zpochybnil pracovní dobu zaměstnanců.

- 5) Nesprávné právní posouzení a nesprávné skutkové zjištění. Tribunál nepoužil správné právní ustanovení na skutkové okolnosti s ohledem na povahu a funkci pracovních výkazů.
- 6) Zjevně nesprávné posouzení, pokud jde o procesní ustanovení, která zaručují právo na obhajobu a rovnost zbraní mezi Komisí a „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“. Tribunál nesprávně učinil závěr, že předložené pracovní výkazy nesplňují požadavky kladené ustanoveními smlouvy, v důsledku čehož je odmítl jakožto důkazy a mimoto, že předložená korespondence nemůže prokázat pracovní dobu, po kterou zaměstnanci skutečně pracovali.
- 7) Nesprávné právní posouzení právní povahy metod pro výpočet nákladů (Cost Models).
- 8) Nesprávné právní posouzení pojmu „překročení pravomoci“ Evropskou komisí.
- 9) Nesprávné skutkové zjištění, které vedlo k nesprávnému právnímu posouzení ohledně odmítnutí argumentů „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“ a ohledně neuvedení odůvodnění napadeného oznámení o dluhu.
- 10) Nesprávné právní posouzení týkající se zásady legitimního očekávání. Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že neučinil závěr, že Komise tím, že porušila zásadu legitimního očekávání, zmařila celou výzkumnou práci společnosti „Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro“, jelikož sankcionovala případné formální odchylky od údajně správného postupu a požadovala po ní vrácení vyplacených částek v plné výši.

Žaloba podaná dne 23. září 2013 — Estonská republika v. Parlament a Rada

(Věc C-508/13)

(2013/C 344/89)

Jednací jazyk: estonština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Estonská republika (zástupce: K. Kraavi-Käerdi)

Žalovaní: Evropský parlament a Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobkyně

Estonská republika navrhuje:

— Zrušit čl. 4 odst. 6 a 8, čl. 16 odst. 3 a čl. 6 odst. 3 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU (!) ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS, z důvodu porušení Smluv nebo právní normy, kterou je třeba použít při provádění těchto Smluv, jelikož podle jejího názoru nejsou tato ustanovení v souladu se zásadami proporcionality a subsidiarity. Při přijímání těchto ustanovení zároveň došlo k porušení povinnosti odůvodnění podle článku 296 SFEU, tj. podstatné formální náležitosti ve smyslu článku 263 SFEU. Estonská republika proto navrhuje, aby Soudní dvůr zcela zrušil část věty „a požadavek uvádění těchto informací je za výhradním účelem výběru daní stanoven ve vnitrostátním daňovém právu“ uvedenou v čl. 4 odst. 6, část věty „požadovaných vnitrostátním daňovým právem podle odstavce 6“ obsaženou v čl. 4 odst. 8, jakož i celý odstavec 3 v článku 16 a celý odstavec 3 v článku 6. Pokud by se Soudní dvůr domníval, že uvedená ustanovení nelze pokládat za samostatná a nelze je oddělit od zbývajících znění směrnice bez jeho změny a že zrušení těchto ustanovení by mohlo narušit všeobecný systém směrnice, Estonská republika navrhuje zrušení celé směrnice na téže základě a z týchž důvodů,

— uložit Parlamentu a Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

1) Estonská republika se svou žalobou na neplatnost domáhá zrušení některých ustanovení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (dále jen „směrnice“) a podpůrně navrhuje zrušit směrnici jako celek.

2) Žaloba byla podána na základě čl. 263 odst. 1 SFEU a jejím cílem je dosáhnout zrušení formulace „a požadavek uvádění těchto informací je za výhradním účelem výběru daní stanoven ve vnitrostátním daňovém právu“ uvedené v čl. 4 odst. 6 směrnice, formulace „požadovaných vnitrostátním daňovým právem podle odstavce 6“ obsažené v čl. 4 odst. 8 směrnice, jakož i zrušení čl. 6 odst. 3 a čl. 16 odst. 3 směrnice a podpůrně zrušení celé směrnice z důvodu porušení podstatné formální náležitosti a porušení Smluv nebo právní normy, kterou je třeba použít při provádění těchto Smluv.

3) Porušení podstatné formální náležitosti spočívá v tom, že při přijetí směrnice nebyla dodržena povinnost odůvodnění stanovená v článku 296 SFEU. Porušení Smluv, nebo právní normy, kterou je třeba použít při provádění těchto Smluv, spočívá v porušení zásad proporcionality a subsidiarity.

- 4) Prostřednictvím opatření maximální harmonizace uvedených v čl. 4 odst. 6 ve spojení s odst. 8 a čl. 16 odst. 3 směrnice nelze dosáhnout přiměřené rovnováhy mezi oběma cíli směrnice – zlepšit srozumitelnost a porovnatelnost závěrek a zmenšit administrativní zátěž malých a středně velkých podniků. Přijatá opatření tedy nejsou vhodná k dosažení vytčeného legitimního cíle.
- 5) Podstatný cíl směrnice – zlepšení srozumitelnosti a porovnatelnosti závěrek – nelze dosáhnout prostřednictvím přijatých opatření, jelikož při vypracování návrhu směrnice nebyla přiměřeně zohledněna podniková struktura v různých členských státech. Provedení směrnice do právního řádu členského státu by vedlo k tomu, že 97,9 % podniků, na které připadá více než polovina obrátu v národním hospodářství, by bylo osvobozeno od značné části povinností při vypracovávání účetních závěrek – což by nevedlo k dosažení cíle zlepšení srozumitelnosti a porovnatelnosti závěrek, který má být dosažen v rámci celé Unie.
- 6) Podstatný cíl směrnice – snížení administrativní zátěže – nelze dosáhnout prostřednictvím přijatých opatření, jelikož při vypracování návrhu směrnice nebylo zohledněno snížení administrativní zátěže, jehož již bylo v členském státě dosaženo jiným způsobem, než snížením rozsahu povinností při vypracování účetních závěrek; tento cíl nelze dosáhnout i s ohledem na skutečnost, že informace, které byly dosud získávány od podniků při vypracovávání účetních závěrek a které již podle čl. 4 odst. 6 nelze požadovat v této formě, jsou nadále potřebnými informacemi jak pro samotné soukromé podniky, tak i pro veřejný sektor. V budoucnu by tak bylo nutné získávat a uveřejňovat dodatečné informace jiným způsobem, čímž by docházelo k administrativní zátěži na jiném místě a zmíněná zátěž by mohla být případně ještě větší.
- 7) Zásada přednosti hospodářské podstaty uvedená v čl. 6 odst. 1 písm. h) směrnice je podstatnou zásadou směrnice. Pokud členské státy podle čl. 6 odst. 3 směrnice mohou upustit od zásady přednosti hospodářské podstaty a pokud při provádění ustanovení směrnice do jejich vnitrostátního právního řádu tuto možnost také využijí, nelze na celém území Unie dosáhnout cíle zlepšení porovnatelnosti, srozumitelnosti a obecné důvěry. Přijaté opatření tudíž není v souladu se zásadou proporcionality.
- 8) S ohledem na skutečnost, že opatření uvedená v čl. 4 odst. 6 a 8 a čl. 16 odst. 3 směrnice by nemusela nutně vést ke zlepšení srozumitelnosti a porovnatelnosti účetních závěrek v rámci Unie a přijatá opatření by v členském státě namísto snížení administrativní zátěže mohla vést i k jejímu vzniku na jiném místě, nejsou tato opatření vhodná k lepšímu dosažení cílů směrnice na unijní úrovni. V důsledku toho nejsou citovaná ustanovení v souladu se zásadou subsidiarity.

Kasační opravný prostředek podaný dne 1. října 2013 společností Think Schuhwerk GmbH proti rozsudku Tribunálu (sedmého senátu) vydanému dne 11. července 2013 ve věci T-208/12, Think Schuhwerk GmbH v. Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

(Věc C-521/13 P)

(2013/C 344/90)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Think Schuhwerk GmbH (zástupce: M. Gail, advokát)

Další účastník řízení: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Navrhovatelka se domáhá, aby Soudní dvůr

- zrušil rozsudek Tribunálu (sedmého senátu) ze dne 11. července 2013 ve věci T-208/12;
- vyhověl žalobním důvodům předloženým v prvním stupni;
- uložil Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) náhradu nákladů řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Předkládají se především následující důvody kasačního opravného prostředku:

1) Porušení práva být vyslechnut

V řízení před Tribunálem nepředložila žalovaná v tomto řízení ve lhůtě vyjádření k žalobě. Žalobkyně poté podala návrh na vydání rozsudku pro zmeškání. Tribunál však nerozhodl o zmeškání, ani se nevyjádřil k návrhu na vydání rozsudku pro zmeškání. Nadto nedal žalobkyni ani možnost požádat o ústní projednání.

2) Nepřihlédnutí k nedostatečnému odůvodnění

Tribunál nepřihlédl k tomu, že odůvodnění je nedostatečné, jelikož se odvolací senát opíral o skutečnosti, které vyplývají z obecné praktické zkušenosti s obchodem s běžnými spotřebními předměty, jako je obuv, který každý zná a které jsou známy i spotřebitelům tohoto zboží. Jaké skutečnosti vyplývají z praktické zkušenosti s obchodem s tímto zbožím odvolací senát neuvedl. Úřad neodůvodnil, proč nemá tato poziční ochranná známka v červené barvě rozlišovací způsobilost, i když na trhu s obuví existují různé vzory a barvy pro obuv a tkaničky do obuvi.

(¹) Úř. věst. L 182, s. 19.

3) Nepřihlédnutí k významu zásady přezkumu skutečností z moci úřední

Tribunál nepřihlédl k tomu, že odvolací senát při svém rozhodnutí porušil zásadu přezkumu skutečností z moci úřední. OHIM přitom pouze uvedl, že žalobkyně nepředložila žádné důkazy, ze kterých by mohlo vyplynout, že ochranná známka bude relevantní veřejností chápána jako označení původu.

4) Nesprávný výklad a použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Tribunál nepřihlédl k nesprávnému výkladu a použití čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 ze strany OHIM a tedy provedl rovněž nesprávný výklad a použití tohoto ustanovení.

Na rozdíl od názoru Tribunálu by mohly červené konce tkaniček do obuvi, které se barevně odlišují od zbytku tkaničky, splňovat základní funkci označení původu. Tribunál však pro dotčenou ochrannou známku použil přísnější kritérium než pro obrazové a slovní ochranné známky. Nepřihlédl ani k tomu, že pro rozlišovací způsobilost není podstatné, aby se přihlašovaná známka odlišovala od norem obvyklých v daném obchodním odvětví.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika**(Věc C-245/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/91)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 200, 7.7.2012.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 20. srpna 2013 — Evropská komise v. Maďarsko**(Věc C-310/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/92)

Jednací jazyk: maďarština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 366, 24.11.2012.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. července 2013 — Evropská komise v. Polská republika**(Věc C-544/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/93)

Jednací jazyk: polština

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 16.2.2013.

Usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. července 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Giessen — Německo) — Johannes Peter v. Bundeseisenbahnvermögen**(Věc C-610/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 344/94)

Jednací jazyk: němčina

Předseda Soudního dvora nařídil vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 101, 6.4.2013.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2013 — Stichting Greenpeace Nederland a PAN Europe v. Komise(Věc T-545/11) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům — Nařízení č. 1049/2001 — Dokumenty týkající se prvního povolení pro uvedení účinné látky glyfosátu na trh — Částečné odepření přístupu — Riziko porušení obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby — Článek 4 odst. 5 nařízení č. 1049/2001 — Převažující veřejný zájem — Nařízení (ES) č. 1367/2006 — Článek 6 odst. 1 nařízení č. 1367/2006 — Směrnice 91/414/EHS“)

(2013/C 344/95)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Nizozemsko) a Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Brusel, Belgie) (zástupci: B. Kloostra a A. van den Biesen, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: původně P. Oliver, P. Ondrůšek a C. ten Dam, poté P. Oliver, P. Ondrůšek a C. Zadra, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 10. srpna 2011, kterým byl žalobcům odepřen přístup ke svazku 4 návrhu hodnotící zprávy vypracovaného Spolkovou republikou Německo, jakožto členským státem zpravodajem, o účinné látce glyfosátu podle směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. L 230, s. 1).

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 10. srpna 2011, kterým byl odepřen přístup ke svazku 4 návrhu hodnotící zprávy vypracovaného Spolkovou republikou Německo jakožto členským státem zpravodajem o účinné látce glyfosátu podle směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh se zrušuje, neboť jím byl odepřen přístup k částem uvedeného svazku, které zahrnují informace o emisích do životního prostředí; o „identitě“ a množství všech nečistot obsažených v účinné látce označené každým subjektem uvedeném v bodě C.1.2.1 prvního dílčího dokumentu (s. 11 až s. 61), v bodě C.1.2.1 druhého dílčího dokumentu (s. 1 až s. 6) a v bodě C.1.2.1 třetího dílčího dokumentu (s. 4 a s. 8 až s. 13) tohoto svazku; o nečistotách obsažených v jednotlivých šaržích a minimálních, průměrných a maximálních množstvích každé z těchto nečistot uvedených pro každý subjekt v tabulkách obsažených v bodě C.1.2.2 prvního dílčího dokumentu (s. 61 až s. 84) a v bodě C.1.2.4 třetího dílčího dokumentu (s. 7) uvedeného svazku; o složení přípravků na ochranu rostlin vyvinutých subjekty, které jsou obsaženy v bodě C.1.3, nazvaném „Podrobné specifikace přípravků“ (příloha III A 1.4), prvního dílčího dokumentu (s. 84 až s. 88) tohoto svazku.

2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 355, ze dne 3.12.2011.

Rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2013 — Rada v. AY(Věc T-167/12 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek — Veřejná služba — Úředníci — Povýšení — Povyšovací řízení za rok 2010 — Srovnávací přezkum zásluh — Další odborné vzdělávání — Úspěšné složení zkoušek programu odborného vzdělávání stanoveného v rámci osvědčovacího řízení úředníků funkční skupiny AST umožňujícího přechod do funkční skupiny AD — Zkreslení skutkových okolností“)

(2013/C 344/96)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a A. Jensen, zmocněnci)

Další účastník řízení: AY (Bousval, Belgie) (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Předmět

Kasační opravný prostředek podaný proti rozsudku Soudu pro veřejnou službu (prvního senátu) ze dne 8. února 2012, AY v. Rada (F-23/11), znějící na částečné zrušení tohoto rozsudku

Výrok

1) Rozsudek Soudu pro veřejnou službu Evropské unie (prvního senátu) ze dne 8. února 2012, AY v. Rada (F-23/11), se v rozsahu, v němž Soud zrušil rozhodnutí, kterým Rada Evropské unie odmítla povýšit AY do platové třídy AST 9 v rámci povyšovacího řízení za rok 2010, a v němž uložil Radě náhradu veškerých nákladů řízení (body 1 a 4 výroku onoho rozsudku), zrušuje.

2) Věc se vrací Soudu pro veřejnou službu.

3) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 180, 27.7.2012.

Rozsudek Tribunálu ze dne 2. října 2013 — Cartoon Network v. OHIM — Boomerang TV (BOOMERANG)(Věc T-285/12) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství BOOMERANG — Starší obrazová ochranná známka Společenství BoomerangTV — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009“)

(2013/C 344/97)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: The Cartoon Network, Inc. (Wilmington, Spojené státy) (zástupce: I. Starr, solicitor)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: I. Harrington, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem OHIM, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Boomerang TV, SA (Madrid, Španělsko) (zástupce: A. Canela Giménez, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 2. dubna 2012 (věc R 699/2011-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Boomerang TV, SA a The Cartoon Network, Inc.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) The Cartoon Network, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 273, 8.9.2012.

Usnesení Tribunálu ze dne 1. října 2013 — Evropaiki Dynamiki v. Komise(Věc T-554/11) ⁽¹⁾

(„Žaloba na neplatnost — Financování některých projektů v Tunisku Evropskou unií v rámci programu EuropeAid — Rozvoj integrovaného informačního systému pro tuniské soudnictví — Vymáhání pohledávek, které má Tunisko vůči třetí osobě, Komisi — Oznámení o dluhu — Akty neoddělitelné od smlouvy — Akt, který nelze napadnout žalobou — Nepřípustnost“)

(2013/C 344/98)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis, M. Dermitzakis a N. Theologou, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bordes a S. Bartelt, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení rozhodnutí, kterým Komise odmítla uhradit údajně dlužné částky a vyžadovala vrácení částky ve výši 281 270,00 eur, jež byla vyplacena v rámci plnění smlouvy EuropeAid/124378/D/SER/TN (č. 2007/145-464), a které bylo žalobkyni oznámeno dopisem ze dne 8. srpna 2011 (C&F/2011/D/001101), jakož i zrušení oznámení o dluhu č. 3241108036, které žalobkyně obdržela dne 17. srpna 2011, a všech souvisejících rozhodnutí Komise.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřipustná.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 370, 17.12.2011.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. září 2013 — Microsoft v. OHIM — Sky IP International (SKYDRIVE)(Věc T-153/12) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Zpětvzetí přihlášky k zápisu — Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2013/C 344/99)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Spojené státy americké) (zástupci: A. Carboni a J. Colbourn, solicitors)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupce: G. Panayotis, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Sky IP International Ltd (Isleworth, Spojené království) (zástupci: V. Baxter, D. Rose, solicitors, a P. Roberts, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 19. ledna 2012 (věc R 2293/2010-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Sky IP International Ltd a Microsoft Corp.

Výrok

- 1) O žalobě již není třeba rozhodovat.

- 2) Žalobkyně a vedlejší účastnice ponесou vlastní náklady řízení a každá nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených žalovaným.

(¹) Úř. věst. C 184, 23.6.2012.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 26. září 2013 — Tilly-Sabco v. Komise

(Věc T-397/13 R)

(„Předběžné opatření — Zemědělství — Vývozní náhrady — Drůbeží maso — Nařízení stanovící nulové náhrady — Návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí — Nedostatek naléhavosti — Vyvážení zájmů“)

(2013/C 344/100)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Tilly-Sabco (Guerlesquin, Francie) (zástupci: R. Milchior a F. Le Roquais, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: G. de Bergues, D. Colas a C. Candat, zmocněnci)

Předmět věci

Zrušení prováděcího nařízení Komise (EU) č. 689/2013 ze dne 18. července 2013, kterým se stanoví vývozní náhrady pro drůbeží maso (Úř. věst. L 196, s. 13).

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 30. července 2013 — Al Assad v. Rada

(Věc T-407/13)

(2013/C 344/101)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Bouchra Al Assad (Damašek, Sýrie) (zástupci: G. Karouni a C. Dumont, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil:

— rozhodnutí 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii, a to v rozsahu, v němž se týká paní Bouchra (zvané Bushra) Al Assad;

— prováděcí nařízení (EU) č. 363/2013 ze dne 22. dubna 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, s opravou ze dne 9. května 2013, a to v rozsahu, v němž se týká paní Bouchra (zvané Bushra) Al Assad;

— uložil Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů, které jsou v podstatě totožné s prvním, druhým, třetím, pátým, šestým a sedmým žalobním důvodem předloženým ve věci T-383/11, Makhoul v. Rada (¹) nebo jim jsou podobné.

(¹) Úř. věst. 2011, C 282, s. 30.

Žaloba podaná dne 30. července 2013 — Mayaleh v. Rada

(Věc T-408/13)

(2013/C 344/102)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Adib Mayaleh (Damašek, Sýrie) (zástupci: G. Karouni a C. Dumont, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil:

— rozhodnutí 2013/255/SZBP ze dne 31. května 2013 o omezujících opatřeních vůči Sýrii v rozsahu, v němž se týká Adiba Mayaleha;

— prováděcí nařízení (EU) č. 363/2013 ze dne 22. dubna 2013, kterým se provádí nařízení (EU) č. 36/2012 o omezujících opatřeních vzhledem k situaci v Sýrii, ve znění opravy ze dne 9. května 2013, v rozsahu, v němž se týká Adiba Mayaleha;

— uložil Radě Evropské unii náhradu nákladů řízení podle článků 87 a 91 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů, které jsou v hlavních bodech totožné nebo podobné s prvním, druhým, třetím, pátým, šestým a sedmým žalobním důvodem uplatněnými ve věci T-383/11, *Makhlouf v. Rada* ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2011, C 282, s. 30.

Žaloba podaná dne 19. srpna 2013 — Métropole Gestion v. OHIM — Metropol (METROPOL)

(Věc T-431/13)

(2013/C 344/103)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Métropole Gestion (Paříž, Francie) (zástupce: M.-A. Roux Steinkühler, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Metropol Investment Financial Company Ltd (Moskva, Rusko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil její žalobu za přípustnou a opodstatněnou a v důsledku toho,
- částečně zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v jakém bylo zamítnuto prohlášení napadené ochranné známky Společenství za neplatnou na základě ochranných známek č. 02 3 167 081, č. 02 3 167 084 a č. 794 040 a jiných nezapsaných označení,
- potvrdil napadené rozhodnutí v rozsahu, v jakém byla prohlášena částečná neplatnost ochranné známky č. 3 590 981 na základě starší ochranné známky č. 02 3 143 685,
- uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „METROPOL“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 36 a 42 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 3 590 981

Majitelka ochranné známky Společenství: Metropol Investment Financial Company Ltd

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: národní slovní ochranná známka „METROPOLE“ a národní a mezinárodní obrazové ochranné známky „METROPOLE gestion“ pro služby zařazené do třídy 36.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Částečné zamítnutí návrhu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 53 odst. 1 písm. a) a čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 12. srpna 2013 — „Millano“ Krzysztof Kotas v. OHIM (tvar čokoládové bonboniéry)

(Věc T-440/13)

(2013/C 344/104)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zakład Wyrobów Cukierniczych „Millano“ Krzysztof Kotas (Przeźmierowo, Polsko) (zástupce: B. Kański, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu OHIM ze dne 22. května 2013 ve věci R 755/2012-2.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: trojrozměrná ochranná známka ve tvaru čokoládové bonboniéry pro výrobky zařazené do třídy 30 — přihláška č. 10 359 602

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009

Žaloba podaná dne 3. září 2013 — G-Star Raw v. OHIM

(Věc T-473/13)

(2013/C 344/105)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: G-Star Raw CV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: J. van Manen, M. van de Braak a L. Fresco, lawyers)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: PepsiCo, Inc. (New York, Spojené Státy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 25. června 2013 ve věci R 1586/2012-2;
- uložila žalovanému náhradu nákladů tohoto řízení;
- uložil další účastnici řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, pokud se jej účastní, jakož i náhradu nákladů řízení před OHIM.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka obsahující slovní prvky „PEPSI RAW“ pro výrobky zařazené do třídy 32 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 6 788 004

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Slovní ochranná známka „RAW“ pro výrobky zařazené do třídy 25 — Ochranná známka Společenství č. No 4 743 225

Rozhodnutí námitkového oddělení: Vyhovění námitkám a zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zrušení napadeného rozhodnutí

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 3. září 2013 — NumberFour v. OHIM — Inaer Helicópteros (ENFORE)

(Věc T-478/13)

(2013/C 344/106)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: NumberFour AG (Berlín, Německo) (zástupce: C. Götz, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Inaer Helicópteros, SA (Mutxamel, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 23. května 2013 ve věci R 1000/2012-5,
- uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „ENFORE“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 35, 36, 42 a 45 — Přihláška ochranné známky Společenství č. 10 059 624

Majitel/ka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: další účastnice řízení před odvolacím senátem

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „EINFOREX“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 42 a 45 — Ochranná známka Společenství č. 6 530 927

Rozhodnutí námitkového oddělení: vyhovění námitkám v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 30. srpna 2013 — You-View.tv v.OHIM — YouView TV (YouView+)

(Věc T-480/13)

(2013/C 344/107)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: You-View. tv (Antverpy, Belgie) (zástupce: S. Criel, lawyer)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: YouView TV Ltd (Londýn, Spojené království)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 18. června 2013 ve věci R 2112/2012-4;

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „YouView+“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9, 16, 38, 41 a 42 — přihláška slovní ochranné známky Společenství č. 10 286 061

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: Obrazová ochranná známka v červeném a bílém provedení obsahující slovní prvky „You View You-View.tv“ pro služby zařazené do tříd 35, 38 a 41 — ochranná známka Beneluxu č. 838 408

Rozhodnutí námitkového oddělení: zamítnutí námítky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) a čl. 8 odst. 5 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 10. září 2013 — Oikonomopoulos v. Komise

(Věc T-483/13)

(2013/C 344/108)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Athanassios Oikonomopoulos (Atény, Řecko) (zástupci: N. Korogiannakis a I. Zarzoura, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— přiznal náhradu škody a

— prohlásil, že blíže určené úkony a opatření OLAF jsou nicotné a jako důkaz nepřipustné.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vychází ze zneužití pravomocí ze strany OLAF, neboť tento úřad neměl pravomoc vést vyšetřování v souvislosti se smluvními vztahy mezi Komisí a třetí osobou, a tudíž v rámci příslušného vyšetřování jednal *ultra vires*, čímž porušil několik ustanovení příslušného právního rámce, například nařízení Rady č. 2185/96 ⁽¹⁾ a nařízení č. 1073/1999 ⁽²⁾.

2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení nařízení č. 45/2001 ⁽³⁾ o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, z porušení článku 8 nařízení č. 1073/1999, z porušení povinnosti zachovávat mlčenlivost, z porušení práva na soukromí a z porušení zásady řádné správy, neboť OLAF a různá generální ředitelství Komise jednaly protiprávně, když zpracovávaly osobní údaje žalobce a tyto osobní údaje poskytovaly v rámci Komise, ale i třetím osobám.

3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu, neboť žalobce má o skutečnostech, které se jej v kontextu dotčeného vyšetřování týkají, jen omezené informace, takže neměl příležitost se bránit proti případnému obvinění.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. prosince 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, s. 2; Zvl. vyd. 09/01, s. 303)

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, s. 1; Zvl. vyd. 01/03, s. 91)

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102)

Žaloba podaná dne 9. září 2013 — Lumene v. OHIM (THE YOUTH EXPERTS)

(Věc T-484/13)

(2013/C 344/109)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Lumene Oy (Espoo, Finsko) (zástupce: L. Laaksonen, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 26. června 2013 ve věci R 187/2013-2

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „THE YOUTH EXPERTS“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 3, 5 a 44 — mezinárodní přihláška č. 1 112 578 s vyznačením Evropské unie

Rozhodnutí průzkumového referenta: zamítnutí přihlášky

Rozhodnutí odvolacího senátu: zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení o ochranné známce Společenství.

Žaloba podaná dne 11. září 2013 — Perfetti Van Melle Benelux v. OHIM — Kraft Foods Global Brands (TRIDENT PURE)

(Věc T-491/13)

(2013/C 344/110)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Nizozemsko) (zástupci: P. Perani, G. Ghisletti a F. Braga, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Kraft Foods Global Brands LLC (Northfield, Spojené státy)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 9. července 2013 ve věci R 706/2012-4; a

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení a další účastnici náhradu nákladů řízení, jakož i náklady řízení před odvolacím senátem

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „TRIDENT PURE“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 352 642

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Žalobkyně

Namítaná ochranná známka nebo označení: černobílá obrazová ochranná známka se slovními prvky „PURE WHITE“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — ochranná známka Společenství č. 6 771 869; černobílá obrazová ochranná známka se slovními prvky „mentos PURE FRESH PURE BREATH“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — ochranná známka Společenství č. 8 813 487; bílá, světlemodrá, modrá a zelená obrazová ochranná známka se slovními prvky „PURE“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 291 634; slovní ochranná známka „PURE FRESH“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — francouzská ochranná známka č. 63 431 610; obrazová ochranná známka s různými barevnými tóny modré a bílé se slovními prvky „mentos PURE FRESH“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — mezinárodní zápis č. 932 886 účinný v Bulharsku, České republice, Dánsku, Německu, Řecku, Španělsku, Francii, Maďarsku, Polsku, Portugalsku, Slovinsku, Slovensku, Finsku a Švédsku; černobílá obrazová ochranná známka se slovními prvky „mentos PURE FRESH“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — italská ochranná známka č. 1 280 532; obrazová ochranná známka s různými barevnými tóny modré a bílé se slovními prvky „mentos PURE FRESH“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — ochranná známka Beneluxu č. 820 421; černobílá obrazová ochranná známka se slovními prvky „mentos PURE WHITE“ pro výrobky zařazené do třídy 30 — ochranná známka Beneluxu č. 864 652.

Rozhodnutí námitkového oddělení: námitce bylo vyhověno.

Rozhodnutí odvolacího senátu: Odvolání bylo prohlášeno za přípustné a námitka byla zamítnuta.

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Sales & Solutions v. OHIM — Inceda Holding (watt)

(Věc T-494/13)

(2013/C 344/111)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sales & Solutions (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupkyně: K. Gründig-Schnelle, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Inceda Holding (Kolín, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. července 2013 v odvolacím řízení R 1192/2012-4;

— uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení včetně nákladů, které vznikly v průběhu odvolacího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společensví, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „watt“ pro služby zařazené do tříd 35, 39 a 42 — přihláška ochranné známky Společensví č. 3 820 313

Majitelka ochranné známky Společensví: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společensví: Inceda Holding

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Článek 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení č. 207/2009.

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení neplatnosti dotčené ochranné známky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Sales & Solutions v. OHIM — Inceda Holding (Watt)

(Věc T-495/13)

(2013/C 344/112)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sales & Solutions (Frankfurt nad Mohanem, Německo) (zástupce: K. Gründig-Schnelle, Rechtsanwältin)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Inceda Holding (Kolín, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 15. července 2013 v odvolacím řízení R 1193/2012-4;

— uložil další účastnici řízení náhradu nákladů řízení včetně nákladů, které vznikly v průběhu odvolacího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společensví, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Obrazová ochranná známka „Watt“ pro služby zařazené do tříd 35, 39 a 42 — přihláška ochranné známky Společensví č. 1 090 471

Majitelka ochranné známky Společensví: Žalobkyně

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společensví: Inceda Holding

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Článek 52 odst. 1 písm. a) ve spojení s čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a d) nařízení č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Prohlášení neplatnosti dotčené ochranné známky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (ES) č. 207/2009

Žaloba podaná dne 16. září 2013 — McCullough v. Cedefop

(Věc T-496/13)

(2013/C 344/113)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Colin Boyd McCullough (Soluň, Řecko) (zástupce: G. Matsos, Lawyer)

Žalovaný: Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Cedefop ze dne 15. července 2013, kterým byl žalobci odepřen přístup k některým dokumentům;

— uložil Cedefop, aby žalobci poskytlo požadované dokumenty;

- na základě čl. 1 odst. 3 Protokolu o výsadách o imunitách Evropské unie řeckým orgánům povolil, aby vstoupily do prostor a budov Cedefop s cílem najít a získat dotčené dokumenty a vyšetřit možné trestné činy, které mohly být spáchány jakoukoliv osobou v souvislosti s nimi, a
- uložil Cedefop náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce pět žalobních důvodů.

- 1) První žalobní důvod vycházející z toho, že Cedefop v napadeném rozhodnutí chybným výkladem čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001 porušilo unijní právo.
- 2) Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Cedefop chybným výkladem čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001 porušilo evropské právo.
- 3) Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že jednání výkoného ředitele Cedefop je přinejmenším sporné, pokud jde o jeho tvrzení, že je otázkou, zda zápis z jednání řídicí skupiny KMS, který byl mezi požadovanými dokumenty, vůbec existoval, jelikož si musel být vědom jeho existence (nebo neexistence), protože byl zástupcem ředitele Cedefop po dlouhou dobu (jednoho roku), a z toho, že takové dokumenty byly vytvářeny. Z důvodu takového jednání je vyšetřování v prostorách Cedefop příslušnými vnitrostátními orgány nezbytné.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že Cedefop nepřijal praktická opatření k provedení nařízení (ES) č. 1049/2001 a z toho že příslušná podrobná pravidla, která Komise přijala, se mají použít obdobně.
- 5) Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že skutečnost, že Cedefop odmítlo zpřístupnit požadované dokumenty, porušuje práva žalobce jakožto obviněného v trestním řízení.

Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Boston Scientific Neuromodulation v. OHIM (PRECISION SPECTRA)

(Věc T-497/13)

(2013/C 344/114)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Boston Scientific Neuromodulation Corp. (Valencia, Spojené státy) (zástupci: P. Rath a W. Festl-Wietek, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 17. května 2013 ve věci R 2099/2012-5;
- určil, že přihláška ochranné známky Společenství č. 009725912 může být zapsána; a
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „PRECISION SPECTRA“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 9 a 10 — **Přihláška ochranné známky Společenství č. 9 725 912**

Rozhodnutí průzkumového referenta: Částečné zamítnutí přihlášky ochranné známky Společenství

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 65 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

Žaloba podaná dne 16. září 2013 — Nanu-Nana Joachim Hoepp v. OHIM — Vincci Hoteles (NAMMU)

(Věc T-498/13)

(2013/C 344/115)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nanu-Nana Joachim Hoepp GmbH & Co. KG (Brémy, Německo) (zástupce: A. Nordemann, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Vincci Hoteles, SA (Alcobendas, Španělsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 27. června 2013 vydané ve věci R 611/2012-1; a

— uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Zapsaná ochranná známka Společenství, jež je předmětem návrhu na prohlášení neplatnosti: Slovní ochranná známka „NAMMU“ pro výrobky zařazené do tříd 3, 32 a 44 — přihláška ochranné známky Společenství č. 5 238 704

Majitelka ochranné známky Společenství: Další účastnice řízení před odvolacím senátem

Účastnice řízení navrhuující prohlášení neplatnosti ochranné známky Společenství: žalobkyně

Odůvodnění návrhu na prohlášení neplatnosti: Důvody návrhu na prohlášení neplatnosti vycházejí z čl. 8 odst. 1 písm. b), ve spojení s čl. 53 odst. 1 písm. a) nařízení Rady č. 207/2009

Rozhodnutí zrušovacího oddělení: Zamítnutí návrhu na prohlášení neplatnosti v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 57 odst. 2 a 3 nařízení Rady č. 207/2009

Žaloba podaná dne 9. září 2013 — nMetric v. OHIM (SMARTER SCHEDULING)

(Věc T-499/13)

(2013/C 344/116)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: nMetric LLC (Costa Mesa, Spojené státy) (zástupci: T. Fuchs a A. Münch, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 17. června 2013 ve věci R 887/2012-2;

— uložil žalovanému náhradu nákladu řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranné známky „SMARTER SCHEDULING“ pro výrobky zařazené do třídy 9 — Mezinárodní zápis č. 1 093 837 s vyznačením Evropské unie

Rozhodnutí námitkového oddělení: Zamítnutí přihlášky v plném rozsahu

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) a čl. 7 odst. 2 nařízení o ochranné známce.

Žaloba podaná dne 20. září 2013 — Stichting Sona a Nao v. Komise

(Věc T-505/13)

(2013/C 344/117)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Stichting Sona (Curaçao, bývalé Nizozemské Antily) a Nao NV (Curaçao) (zástupci: R. Martens, K. Beirnaert a A. Van Vaerenbergh, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise ze dne 28. června 2013, o kterém se žalobkyně dozvěděly teprve na konci července 2013 a které se týkalo toho, že uvedený orgán neustanovil Stichting Sona jako subjekt pověřený provedením jednotného programového dokumentu pro Nizozemské Antily podle 10. Evropského rozvojového fondu,

— zrušil rozhodnutí Evropské komise pověřit úlohami týkajícími se provedení tohoto programového dokumentu International Management Group (IMG).

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1) První žalobní důvod vychází z porušení zásady presumpce nevin, práv obhajoby, práva na ochranu osobních údajů a tajnosti nebo důvěrnosti vyšetřování, která jsou chráněna podle článků 8 a 48 Listiny základních práv Evropské unie, článků 6 a 8 EÚLP a článku 16 SFEU.

Žalobkyně tvrdí, že žalovaná doručila nizozemské vládě dopisy týkající se řízení probíhajícího u Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), které sice ještě neobsahují (závěrečnou) zprávu, ale výslovně zmiňují žalobkyně a v nichž Komise uvádí, nebo přinejmenším jednoznačně budí dojem, že žalobkyně se v rámci správy 9. Evropského rozvojového fondu podílely na nesrovnalostech, a v nichž na základě tohoto tvrzení Komise následně rozhodla, že správou 10. Evropského rozvojového fondu pro projekty v bývalých Nizozemských Antilách nelze pověřit žalobkyně. OLAF však přitom žalobkyně nikdy neoznačil za „dotčené osoby“, v důsledku čehož žalobkyně ani nikdy nevěděly, že se jako „dotčené osoby“ musejí bránit. Nebylo jim tedy umožněno bránit se, jelikož se dosud nedozvěděly, proti jakým konkrétním výhradám, které vůči nim mají údajně existovat, se musejí bránit.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady legitimního očekávání, jelikož se u žalobkyně vzbudilo legitimní očekávání, že budou s ohledem na bývalé Nizozemské Antily pověřeny provedením 10. Evropského rozvojového fondu.
- 3) Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality, jelikož Komise vyloučila žalobkyně pouze z toho důvodu, že v rámci vyšetřování provedeného OLAF existují „předběžná zjištění“, která poukazují na „možné problémy“.
- 4) Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práva být vyslechnut.
- 5) Pátý žalobní důvod vychází z porušení zásady transparentnosti, jak je zakotvena v článku 14 nařízení (ES) č. 215/2008⁽¹⁾, a porušení povinnosti odůvodnění.
- 6) Šestý žalobní důvod vychází z porušení článku 18 nařízení (ES) č. 2304/2002⁽²⁾ a jednotného programového dokumentu pro 10. Evropský rozvojový fond.
- 7) Sedmý žalobní důvod vychází z porušení článku 29 nařízení (ES) č. 215/2008, jelikož nejsou splněny podmínky pověření subjektu IMG provedením financování v rámci společné správy. I druhé napadené rozhodnutí je tak protiprávní.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 215/2008 ze dne 18. února 2008 o finančním nařízení pro 10. Evropský rozvojový fond (Úř. věst. L 78, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 2304/2002 ze dne 20. prosince 2002, kterým se provádí rozhodnutí Rady 2001/822/ES o přidružení zámořských zemí a území k Evropskému společenství (rozhodnutí o přidružení zámoří) (Úř. věst. L 348, s. 82; Zvl. vyd. 11/45, s. 44).

Žaloba podaná dne 19. září 2013 — Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs v. OHIM — IIC (NORTHWOOD)

(Věc T-509/13)

(2013/C 344/118)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Ratioparts-Ersatzteile-Vertriebs GmbH (Euskirchen, Německo) (zástupce: M. Koch, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem: IIC — Intersport International Corp. GmbH (Bern, Švýcarsko)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— změnil rozhodnutí druhého odvolacího senátu ze dne 4. července 2013 (věc R 2211/2012-2) v tom smyslu, že námitka B17963622 se v plném rozsahu zamítá, a

— uložil účastníci řízení, která namítá ochrannou známku, náhradu nákladů námitkového řízení a odpůrkyni v odvolacím řízení náhradu nákladů odvolacího řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Příhlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka „NORTHWOOD“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 8, 9, 20, 25 a 35 — Příhláška ochranné známky Společenství č. 9 412 776

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: IIC — Intersport International Corp. GmbH

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní registrace ochranné známky „NORTHBROOK“ s ochranou pro Evropskou unii pro výrobky zařazené do tříd 9, 14, 18, 20, 22, 25 a 28

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

Žaloba podaná dne 25. září 2013 — Leder & Schuh International v. OHIM — Epple (VALDASAAR)**(Věc T-519/13)**

(2013/C 344/119)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: němčina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: Leder & Schuh International AG (Salcburk, Rakousko) (zástupce: S. Korn, Rechtsanwalt)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Valerie Epple (Bronnen, Německo)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí prvního odvolacího senátu, zamítl námitku a

— uložil žalovanému náhradu nákladů odvolacího řízení, jakož i řízení před Tribunálem Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatelka ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: slovní ochranná známka „VALDASAAR“ pro výrobky a služby zařazené do tříd 18, 25 a 35 — přihláška ochranné známky Společenství č. 9 591 249

Majitelka ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Valerie Epple

Namítaná ochranná známka nebo označení: slovní ochranná známka „Val d'Azur“ pro výrobky zařazené do třídy 25

Rozhodnutí námitkového oddělení: Částečné vyhovění námitce

Rozhodnutí odvolacího senátu: Částečné zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení nařízení č. 207/2009, neboť mezi kolidujícími ochrannými známkami neexistuje nebezpečí záměny

Žaloba podaná dne 25. září 2013 — Philip Morris Benelux v. Komise**(Věc T-520/13)**

(2013/C 344/120)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Philip Morris Benelux (Antverpy, Belgie) (zástupci: K. Nordlander, advokát a P. Harrison, Solicitor)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— prohlásil žalobu za přípustnou;

— zrušil rozhodnutí přijaté generálním tajemníkem Evropské komise ze dne 15. července 2013 („sporné opatření“), ve kterém Komise zamítla žádost žalobkyně o přístup k návrhům zprávy o posouzení dopadů připojeným k návrhu Komise týkajícího se směrnice o tabákových výrobcích; a

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod: přijetím sporného opatření se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾, jelikož tvrdila a dospěla k závěru, že se první a druhý pododstavec článku 4 odst. 3 tohoto nařízení (jež se vzájemně vylučují) mohou použít současně na stejný skutkový stav.

2) Druhý žalobní důvod: přijetím sporného opatření Komise porušila čl. 4 odst. 3 první pododstavec nařízení (ES) č. 1049/2001, jelikož dospěla k závěru, že úzká a omezená výjimka stanovená v tomto ustanovení odůvodnila její zamítavé rozhodnutí zpřístupnit veškeré požadované dokumenty.

3) Třetí žalobní důvod: přijetím sporného opatření Komise porušila čl. 4 odst. 3 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 1049/2001, jelikož požadované dokumenty nemají status stanoviska, a proto se na ně nevztahuje výjimka upravená v čl. 4 odst. 3 druhém pododstavci dotčeného nařízení. Dále pak i) zpřístupnění požadovaných dokumentů nenaruší rozhodovací proces Komise a ii) existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných dokumentů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43).

Žaloba podaná dne 30. září 2013 — Itálie v. Komise

(Věc T-527/13)

(2013/C 344/121)

Jednací jazyk: italština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Italská republika (zástupci: S. Fiorentino, P. Grasso, avvocati dello Stato, a G. Palmieri, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise č. C(2013) 4046 final ze dne 17. července 2013, oznámené dne 18. července 2013, o státní podpoře SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) poskytnuté Italskou republikou (posunutí platby za dávky na mléko v Itálii)
- podpůrně částečně zrušil uvedené rozhodnutí [čl. 2 písm. b), c) a d)] v rozsahu, v němž vztahuje povinnost navrácení na podpory poskytnuté na základě rozhodnutí Rady č. 2003/530/ES;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Italská vláda napadla rozhodnutí Evropské komise č. C(2013) 4046 final ze dne 17. července 2013, oznámené dne 18. července 2013, o státní podpoře SA.33726 (11/C) (ex SA.33726 (11/NN)) poskytnuté Italskou republikou (posunutí platby za dávky na mléko v Itálii).

Uvedeným rozhodnutím Evropská komise:

- určila, že posunutí platby za část dávky na mléko, splatné k 31. prosinci 2010, o němž bylo v Itálii rozhodnuto v prosinci 2010, představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, zejména z důvodu jeho uplatnění;
- určila, že porušení podmínek stanovených v rozhodnutí Rady 2003/530/ES, jež bylo způsobeno posunutím uvedené platby, představuje podporu neslučitelnou s vnitřním trhem;
- nařídila Itálii, aby od osob, které měly prospěch z posunutí plateb, zpětně vymohla částky odpovídající uvedeným neslučitelným podporám, navýšené o úroky.

Žalobkyně uvádí na podporu své žaloby dva důvody.

- 1) První žalobní důvod vychází z porušení čl. 3 odst. 7 nařízení Komise (ES) č. 1535/2007 ze dne 20. prosince 2007 o použití článků 87 a 88 Smlouvy ES na podporu de minimis v produkčním odvětví zemědělských produktů (Úř. věst. L 337, s. 35-41).

— V tomto ohledu je třeba poznamenat, že ustanovení napadeného rozhodnutí vycházejí z chybného předpokladu, že existující podpora, povolená rozhodnutím Rady č. 2003/530/ES ze dne 16. července 2003, představuje maximální částku, kterou lze producentům mléka poskytnout, což má za následek to, že každé případné doplňkové opatření podpory, byť spadá do režimu de minimis (a byť má naprosto okrajový význam) přesahuje *ipso iure* následkem kumulace výši podpory, která je povolena.

- 2) Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 3 odst. 2 výše uvedeného nařízení (ES) č. 1535/2007, článku 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, s. 1), a článku 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 794/2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, s. 1), jakož i z nedostatečného odůvodnění.

— V tomto ohledu je třeba poznamenat, že napadené rozhodnutí použilo uvedený článek 3 odst. 2 (týkající se kumulace podpor, z nichž každá podpora samostatně spadá do režimu de minimis) na případ, kdy se podpora spadající do režimu de minimis připojila k existující podpoře. Krom toho je rozhodnutí stíženo vadou spočívající v tom, že napadené opatření považuje za změnu existující podpory, na kterou se vztahuje čl. 1 písm. c) nařízení č. 659/1999. Půlroční posunutí splatnosti jedné z ročních plateb představovalo samostatné opatření a jako takové neměnilo podstatným způsobem existující podporu. Krom toho nepředstavovalo zvýšení nepřesahující 20 % původního rozpočtu pro režim existujících podpor a nemělo vliv na posouzení slučitelnosti tohoto režimu. Komise v každém případě tyto body dostatečně neodůvodnila.

Žaloba podaná dne 10. října 2013 — Verein Natura Havel a Vierhaus v. Komise

(Věc T-538/13)

(2013/C 344/122)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobci: Verein Natura Havel eV (Berlín, Německo); a H.-P. Vierhaus (Berlín) (zástupce: O. Austilat, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhuji, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Evropské komise – Generálního ředitelství pro životní prostředí – ze dne 24. června 2013 a Evropské komise – Generálního sekretariátu – ze dne 3. září 2013, jimiž byl odmítnut přístup k dopisu Komise stanovící lhůty ohledně řízení o nesplnění povinnosti č. 2013/4000 proti Spolkové republice Německo ze dne 30. května 2013,

— uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobců na přístup k informacím

— Žalobci především uvádějí, že napadené rozhodnutí Komise porušuje jejich právo na přístup k informacím vyplývající z čl. 15 odst. 3 SFEU, článku 42 Listiny základních práv, čl. 10 odst. 1 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 2 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾. Žalobci uvádějí, že uvedená ustanovení mají za cíl vytvoření co největší transparentnosti a výjimky je třeba vykládat restriktivně. Dále je podle judikatury třeba klást vysoké nároky na prokázání závažných omezení šetření. Napadené rozhodnutí tento požadavek nesplňuje.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení částečného přístupu

— Žalobci dále uvádějí, že přezkumem, jímž Komise odmítá pouze částečný přístup k informacím, se Komise dopustila nesprávného právního posouzení. S tím související úvahy obsažené v rozhodnutí jsou nesprávné a porušují zásadu proporcionality.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění

— Napadené rozhodnutí krom toho nevyhovuje požadavkům kladeným na povinnost uvést odůvodnění.

4) Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 10 odst. 1 druhé věty Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod

— Žalobci dále vytýkají porušení svého práva obdržet informace bez zásahů orgánů, které vyplývá z čl. 10 odst. 1 druhé věty Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03 s. 331).

Žaloba podaná dne 2. října 2013 — Nizozemsko v. Komise

(Věc T-542/13)

(2013/C 344/123)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Nizozemské království (zástupci: J. Langer a M. Bulterman)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Komise C(2013) 4474 final ze dne 18. července 2013 o nepoužitelnosti určitých ustanovení nařízení Nizozemského království s prováděcími předpisy týkajícími se liberalizace mezinárodní osobní železniční dopravy [neoficiální překlad],

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobce tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise v napadeném rozhodnutí nesprávně vycházela z článku 2012/34/EU⁽¹⁾. Pokud Komise nesouhlasí se způsobem, jímž nizozemský zákonodárce provádí směrnici, může použít článek 258 SFEU.

2) Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady obrany, zásady ochrany legitimní důvěry a zásady loajální spolupráce, protože Komise po skončení projektu „EU Pilot“⁽²⁾ prohlásila nizozemské právní předpisy za nepoužitelné podle článku 61 směrnice 2012/34/EU. V odpovědi na otázku Komise v rámci projektu „EU Pilot“ mohlo Nizozemské království rozumně vycházet z toho, že Komise jí oznámené informace použije pouze v rámci (případného) řízení o nesplnění smlouvy.

3) Třetí žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění a nesprávného výkladu směrnice 2012/34/EU, neboť se Komise domnívala, že kritéria pro stanovení „hlavního účelu služby“ ve smyslu článku 10 odst. 3 nemohla být určena předem a že úlohou dozorcího orgánu je vytvořit kritéria „hospodářské vyváženosti“ ve smyslu článku 11 odst. 2 směrnice.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/34/EU ze dne 21. listopadu 2012 o vytvoření jednotného evropského železničního prostoru (Úř. věst. L 343, s. 32).

(²) Viz sdělení komise „Evropa přinášející výsledky — uplatňování práva Společenství“ (COM[2007] 502 final).

Žaloba podaná dne 7. října 2013 — Dyson v. Komise

(Věc T-544/13)

(2013/C 344/124)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Dyson Ltd (Malmesbury, Spojené království)
(zástupci: E. Batchelor, Solicitor, a F. Carlin, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 665/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU, pokud jde o uvádění spotřeby energie na energetických štítcích vysavačů (Úř. věst. L 192, s. 1) v plném rozsahu nebo v každém případě zrušil ta ustanovení, která se týkají čistícího výkonu a energetické účinnosti; a

— uložit žalované, aby nesla vlastní náklady řízení a uhradila náklady řízení žalobkyně.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uvádí žalobkyně, že napadené nařízení je protiprávní a předkládá v tomto ohledu tři žalobní důvody.

1) První žalobní důvod vycházející z toho, že Komise překročila svou pravomoc podle čl. 10 odst. 1 příslušné směrnice, směrnice 2010/30/EU (¹), když přijala nařízení v přenesené pravomoci, protože

— článek 10 odst. 1 vyžaduje, aby akt Komise v přenesené pravomoci přesně informoval o spotřebě energie během používání. Napadené nařízení je pro spotřebitele zavádějící, pokud jde o energetickou účinnost vysavače, protože čistící výkon se testuje jen tehdy, když má vysavač prázdný sáček a nikoliv „během používání“.

— článek 10 odst. 1 vyžaduje, aby akt Komise v přenesené pravomoci přesně informoval spotřebitele v EU o spotřebě hlavních zdrojů během používání, a sice sáčků na prach a spotřebních filtrů. Akt v přenesené pravomoci neobsahuje takovou informaci pro spotřebitele.

2) Druhý žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila svou povinnost odůvodnění podle článku 296 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), protože napadené nařízení nevysvětluje, proč neexistuje dostatečný „technologický vývoj“, aby se umožnilo testování energetické spotřeby/čistícího výkonu ve fázi plného sáčku. Nevysvětluje se ani, proč Komise odložila naplnění prachem na posouzení za dalších pět let.

3) Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Komise porušila základní zásadu rovnosti tím, že přijala napadené nařízení, které diskriminuje ve prospěch vysavačů bez sáčku nebo vysavačů s cyklonovou technologií. Neschopnost vysávání v důsledku ucpání — což je vlastnost zejména vysavačů se sáčkem, nelze zjistit při testování v počáteční fázi. Relativní výhody vysavačů bez sáčků nebo vysavačů s cyklonovou technologií spotřebitelé nedokážou ihned rozpoznat.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/30/EU ze dne 19. května 2010 o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích výrobků spojených se spotřebou energie a v normalizovaných informacích o výrobku (Úř. věst. L 153, s. 1)

Usnesení Tribunálu ze dne 2. října 2013 — RiskMetrics Solutions v. OHIM (RISKMANAGER)

(Věc T-557/12) (¹)

(2013/C 344/125)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda čtvrtého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

(¹) Úř. věst. C 370 ze dne 17.12.2011.

SOUD PRO VEŘEJNOU SLUŽBU

Rozsudek Soudu pro veřejnou službu (třetího senátu) ze dne 9. října 2013 — Wahlström v. Frontex

(Věc F-116/12) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba — Dočasný zaměstnanec — Hodnotící zpráva — Povinnost uvést odůvodnění — Každoroční pohovor s hodnotitelem — Stanovení cílů“)

(2013/C 344/126)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Kari Wahlström (Espoo, Finsko) (zástupce: S. Pappas, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (Frontex) (zástupci: H. Caniard a S. Vuorensola, zmocněnci, ve spolupráci s A. Duronem a D. Waelbroeckem, advokáty)

Předmět věci

Návrh na zrušení hodnotící zprávy žalobce a návrh na náhradu škody.

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Kari Wahlström ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 379, 8.12.2012, s. 39.

Žaloba podaná dne 3. září 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-81/13)

(2013/C 344/127)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: ZZ (zástupce: F. Frabetti, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí nezahrnout žalobce na seznam úředníků povyšovaných v rámci povyšovacího období 2012.

Návrhová žádání žalobce

— Zrušit rozhodnutí nezahrnout jméno žalobce na seznam úředníků povyšovaných v rámci povyšovacího období 2012 oznámené dne 26. října 2012 v Administrativních informacích č. 27-2012;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 4. září 2013 — ZZ v. Komise

(Věc F-83/13)

(2013/C 344/128)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: ZZ (zástupce: P. Joassart, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí o přearazení žalobkyně.

Návrhová žádání žalobkyně

— Zrušit rozhodnutí přijaté vedoucím oddělení Úřadu pro infrastrukturu a logistiku (OIB), které bylo oznámeno emailem ze dne 1. února 2013 a kterým bylo rozhodnuto, že žalobkyně již nebude vykonávat funkci zdravotní sestry a od 4. února 2013 bude přearazena do přípravný kojeneckých lahví;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žaloba podaná dne 13. září 2013 — ZZ v. Parlament

(Věc F-87/13)

(2013/C 344/129)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: ZZ a další (zástupci: A. Salerno, B. Cortese, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Předmět a popis sporu

Zrušení rozhodnutí Evropského parlamentu o novém přidělení přístupových práv k e-mailové schránce odborů SAFE.

— určit, že Evropský parlament nese odpovědnost za majetkovou i nemajetkovou újmu, která žalobcům v důsledku napadeného rozhodnutí vznikla, a přiznat jim náhradu za celou uvedenou újmu;

Návrhová žádání žalobců

— zrušit napadené rozhodnutí;

— uložit Parlamentu náhradu nákladů řízení.

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2013/C 344/127	Věc F-81/13: Žaloba podaná dne 3. září 2013 — ZZ v. Komise	69
2013/C 344/128	Věc F-83/13: Žaloba podaná dne 4. září 2013 — ZZ v. Komise	69
2013/C 344/129	Věc F-87/13: Žaloba podaná dne 13. září 2013 — ZZ v. Parlament	69

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUXEMBOURG

CS